

GERALD FLURRY

VOITTOISA SOTA

SOTA SYNTIÄ VASTAAN

VOITTOISA SOTA

SOTA SYNTIÄ VASTAAN

Tätä kirjaa ei myydä.

Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu
vapaa julkaisu. Kirjan julkaisija on
Philadelphia Church of God.

© 2015 Philadelphia Church of God
All Rights Reserved

© 2018 Jumalan Filadelfian seurakunta,
Suomenkielinen käännös,
Kaikki oikeudet pidätetään

Painomaa Yhdysvallat
Englanninkieliset viittaukset
perustuvat King James -raamattuun.

Kansikuva Melissa Barreiro

VOITTOISA SOTA

SOTA SYNTIÄ VASTAAN

GERALD FLURRY

SISÄLLYSLUETTELO

ESIPUHE

Sota syntiä vastaan i

YKSI

Parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen 1

KAKSI

Petätkö itseäsi? 20

KOLME

Miksi omahyväisyys on vahingollista? 27

NELJÄ

Pääsiäisen merkitys 43

VIISI

Tahtojen taistelu 58

KUUSI

Hengellisen sodankäynnin salaisuus 75

SEITSEMÄN

Hyökkäyssota 90

ESIPUHE

Sota syntiä vastaan

JUMALA RAKASTAA SYNTISIÄ.
Jeesus Kristus kuoli puolestasi. Kristus suoritti maailmankaikkeuden suurimman rakkauden teon uhraamalla elämänsä tähtesi, kun olit vielä syntinen (Room. 5:6–8).

Moni on kuullut puhuttavan Kristuksen uhrista ymmärtämättä uhrityön syvää merkitystä, mitä uhriteko kertoo Jumalasta ja Jumalan suunnitelmasta.

Syntien anteeksiantamus on Jumalan ilmainen lahja. Me ihmiset emme kykene *ansaitsemaan* Jumalan armoa. Jumalan armon vastaanottaminen vaatii, että ihminen toimii Jumalan esittämän hengellisen kaavan mukaisesti. Moni ihminen on valmis *hyväksymään* Jeesuksen synnit kattavan veren, mutta ei toimimaan Jumalan Raamatun sanoman mukaisesti–ja jää vaille anteeksiantamusta. Päteekö tämä *sinuun*?

Jumalan anteeksianto *velvoittaa* anteeksisaaneen. Kristus lausui anteeksiantamalleen avionrikkokojanaiselle: ”MENE, ÄLÄKÄ TÄSTEDES ENÄÄ SYNTIÄ TEE” (Joh. 8:11). Opastuksen noudattaminen on olennaista ikuisen elämän vastaanottamiseksi.

Jumala rakastaa syntisiä—tahtoo *vapauttaa* meidät synnistä ja sen vakavista seuraamuksista. SYNTI ORJUUTTAA. Jeesus sanoi: ”Jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja” (Jae 34; ks. myös Room. 6:16; 2. Piet. 2:19). Jumalan tahto on saattaa sinut *pois* synnistä kuten israelilaiset Egyptin orjuudesta. Jumala tahtoo puhdistaa elämäsi, poistaa synnin niin kauas kuin itä on lännestä (Ps. 103:12).

Jumala tahtoo valtuuttaa sinut uuteen, kokonaan SYN-
NISTÄ VAPAASEEN, jumalakeskeiseen elämään—vaellukseen
uudessa elämässä (Room. 6:4).

Kristityn elämä on siunausten—ymmärryksen, rauhan, täyttymyksen, ilon—täyttämä elämä. Tämä tie ei ole kuitenkaan avara eikä helppo. Jeesus ilmoitti, että ”portti on *ahdas* ja tie *vaikea*, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt. 7:14, NKJV). Tie on haasteita ja koettelemuksia täynnä. Tie edellyttää, että opimme Jumalan tahdon ja seuraamme sitä, myös kiusauksissa, jopa oman tahottomme vastaisesti. Kristityn tie vaatii taistelua ja uhrausta.

1. Mooseksen kirjan alusta Ilmestyskirjaan loppulehdille saakka käy esille, että TIE VAATII KAMPPAILUA JA SYNNIN VOITTAMISTA. Raamatun kirjoituksissa vaellusta kuvataan useasti PONNISTELUKSI, KAMPPAILUKSI ja TAISTELUKSI. Jokainen ahtaan portin läpi astunut, luvattuun maahan vaikealla matkalla vaeltava ymmärtää, miksi sitä kuvataan sodankäynniksi.

Miten voittaa -kirja on hengellisen sodankäynnin käsi-kirja, joka auttaa hahmottamaan taistelukentän, varustaa ponnisteluun ja opastaa voittoon.

Tämä kirjanen sisältää useita vuosien aikana kirjoittamiani, hengellistä voittamista käsitteleviä elintärkeitä artikkeleita, jotka sisältävät käytännön opetusta ja tehokkaana kristillisenä soturina toimimista.

Et voi voittaa, ennen kuin tunnistat vihollisesi. Ihmisluonto on armottomin vihollinen. Kirjasen kolme

ensimmäistä lukua auttavat tunnistamaan sisäisen vihollisesi.

Ensimmäinen luku, ”Parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen”, osoittaa, millaisen asenteen ja millaisia toimia synnin vastustaminen vaatii. Jeesus Kristus ilmoitti selvästi, että voidaksemme pelastua meidän on *tehtävä parannus* (esim. Matt. 4:17; Mark. 1:15). Apostoli Pietari ilmoitti, että synnin anteeksisaaminen ja Pyhän Hengen vastaanottaminen vaativat parannuksen tekoa (Apt. 3:19, 2:38). *Mitä parannuksen teko tarkoittaa?* Ani harva tuntee, ymmärtää tämän elintärkeän prosessin. Luku esittää sen Raamatun näkökulmasta.

Toinen luku, ”Petätkö itseäsi?”, auttaa välttämään passiivisuuden vaaran, hengellisen ansan, johon me kaikki lankeamme helposti. Vaikka kuulemme ja tunnistamme totuuden, emme salli sen aina vaikuttaa ajatusmaailmaamme, valintoihimme, sanoihimme emmekä tekoihimme. *Toimettomuus ei johda muutokseen.*

Kolmas luku, ”Miksi omahyväisyys on väärin?”, paljastaa, että oma käsityksesi oikeasta ja Jumalan elämään johtava tosi tunteminen eroavat suuresti—niiden välillä on kuolemaan johtava (Sananl. 14:12) valtava kuilu. Luku poista paholaiselle altistavia ajatusmalleja, jotka hämärtävät näkemästä Jumalaa.

Keskeinen luku neljä, ”Pääsiäisen merkitys”, opastaa tosi kristittyjä ymmärtämään ja arvostamaan Jeesuksen Kristuksen syntien takia suorittaman uhriteon oikealla tavalla. Puutteellinen, pintapuolinen ymmärrys on este synnin voittamiselle, oikea ymmärrys puolestaan voitokas.

Luku viisi, ”Tahtojen sota”, paljastaa yleisen voittoponnisteluja heikentävän harhakäsityksen sekä hengelliseen sodankäynnin todellisen voimanlähteen.

Kaksi viimeistä lukua soveltaa fyysisten sotureiden menestyksekkäitä periaatteita hengellisessä sodankäynnissä.

Luvussa kuusi, ”Hengellisen sodankäynnin salaisuus”, esitetään neljä käytännön seikkaa, jotka auttavat joukkojasi marssimaan eteenpäin ja piirittämään ihmisluontosi.

Seitsemäs luku, ”Hyökkäyssota”, viitoittaa tien lopuliseen voittoon. Se opastaa, kuinka hyökätä vihollisen kimppuun. Matt. 11:12 Kristus esittää, kuinka ”hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat (väkevät repivät, Biblia 1776) sen itselleen.”

Jumala rakastaa syntisiä ihmisiä. Jumala auttaa meitä poistamaan syntimme, jotta voimme lähestyä häntä, jotta Jumalaa kykenee saattamaan meidät perheeseensä ja antamaan meille iankaikkisen elämän. Sota syntii vastaan on jaloin sotasi. Synnin voitettuasi saat lausua lopussa apostoli Paavalin kanssa: ”MINÄ OLEN HYVÄN KILVOITUKSEN KILVOITELLUT (HYVÄN TAISTELLUN TAISTELLUT, KJ), juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppel, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä.”

YKSI

Parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen

”**E**SITÄN TÄSSÄ ASIAN KÄÄNTYMYKSESTÄ, JOTA USEIMMAT ihmiset eivät ymmärrä”, Herbert W. Armstrong kirjoittaa *Autobiography*-omaelämäkertansa ensimmäisessä osassa. ”Jumalan vaatima parannus, todellisen kääntymyksen ehto Jumalan Pyhän Hengen vastaanottamiseksi, eroaa suuresti useimpien ihmisten käsityksestä. Se on äärettömästi enemmän kuin... tiettyjen oppien omaksumista.”

”Kuka oletkin, SINULLA ON tai sinulla *on ollut*, EPÄJUMALA. Sinulla on ollut toinen ’jumala’ todellisen elävän kaikkivaltiaan Jumalan edellä... Se saattaa olla oma TURHAMAISUUTESI... yrityksesi tai ammattisi. Hyvin usein se on *ystäviesi, perheesi, ryhmäsi tai sosiaalisten kontaktiesi mielipide.*”

”Oli mikä oli, tämä epäjumala on ensin MURSKATTAVA, LUHISTETTAVA—se täytyy kirjaimellisesti *repäistä mielestäsi*, vaikka teko tuntuisi pahemmalta kuin hampaiden ulos-

vetäminen leukaluun myötä! ... En tunne puudutustapaa, jolla asia tuntuisi helpommalta. Yleensä prosessi tuntuu sietämättömämmältä kuin julmin kuoliaaksi kidutus...”

”En ollut kääntymyksen tehnyt ennen kuin ymmärsin oman tyhjiyteeni ja Jumalan kaikenkattavan SUURUUDEN – kunnes olin täysin lyöty ja voitettu, kunnes aloin pitää itseäni arvottomana, palaneena ihmishylkypinoon kelpaamattomana ‘ihmisroskakekälleenä’, kunnes kaduin, että olin kuvitellut olevani ‘tärkeä ihminen’ – kunnes KADUIN kokonaisvaltaisen katkerasti matkani suuntaa ja tekojani – todella kaduin...”

Tämä on syvällinen katumus. H. Armstrong sanoi, että useimmat ihmiset eivät ymmärrä tosi katumusta.

Oletko *sinä* oppinut tekemään parannuksen H. Armstrongin kuvaamalla tavalla?”

H. Armstrong jatkoi: ”Lausuin Jumalalle, että olin nyt valmis antamaan ITSENI, koko arvottoman ELÄMÄNI hänelle. Lupasin Jumalalle elämäni, jos hän löytäisi sille jotain käyttöä! En uskonut, että elämäni oli käyttökelpoinen – edes Jumalan käsissä!”

”Totean lukijalle, että jos Jumala kykenee ottamaan totaalisesti lannistetun, arvottoman, tunnustetun epäonnistuneen elämäni, kehittämään ja rakentamaan siitä uuden elämän, JUMALA KYKENEET TARTTUMAAN MYÖS SINUN ELÄMÄÄSI, JA TOIMIMAAN TAVALLA, JOSTA ET OLE EDES UNELMOINUT – jos *sinä* luovutat elämäsi varauksetta Jumalan käsiin!” (oma painotukseni). Kuinka moni meistä on toiminut näin?”

”Mitä tapahtui tämän jälkeen, ei ole kunniaksi minulle – vaan kunniaksi suurelle JUMALAN VOIMALLE, joka toteutti tahtonsa arvottoman työkalun kautta!”

”Älä usko, että näin kävi helposti. Useimmat meistä joutuvat kärsimään kuin äiti synnytystuskissa lapsen synnyttämiseksi, kyetäksemme syntymään *uudelleen*

Jumalasta—jopa tässä kääntymykseksi kutsumassamme ensimmäisessä siitosvaiheessa!” (ibid.).

H. Armstrong kuvaa *totaalista* Jumalalle *antautumista*.

H. Armstrongin rakentaman työn tuotto oli huipussaan 200 miljoonaa dollaria vuodessa. Hän esiintyi viikoittain 400 televisioasemalla, ja *Plain Truth* -pääjulkaisun levikki oli 8 miljoonaa. Jumala toimi H. Armstrongin kautta voimallisesti.

Kääntymys on elämän pituinen prosessi. KÄÄNTYMYS TARKOITTAA, ETTÄ AJATTELEE JUMALAN AJATUKSIA—ENNEMMIN KUIN LIHALLISIA AJATUKSIA, TUNTEITA JA TOIVEITA. Meidän tulee ajatella kuin Jumala! Vaikea toteuttaa ja syvälinen aihe pohtia. Kaste on vasta lähtöpiste, meidän tulee kasvaa jatkuvasti kääntymyksessä.

Apostoli Paavali kuvaa kääntymystä seuraavasti: ”Olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille PARANNUSTA KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen” (Apt. 20:21). Monet ihmiset tiedostavat, miksi tarvitsemme uskoa Jeesukseen Kristukseen; Meidän on uskottava ja hyväksyttävä *Kristuksen* uhri, jotta meidät voidaan sovittaa Jumalan kanssa ja saamme Pyhän Hengen. Kuinka syvästi ymmärrät PARANNUKSEN KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN?

DAVIDIN SYNTI

Raamattu esittää monta hienoa esimerkkitapausta parannuksesta kääntymyksessä Jumalan puoleen; yksi selkeimmistä koskee Daavidia.

Daavidin heikkoutena olivat kauniit naiset—Daavid ei voittanut ongelmaansa, vakavia ongelmia aiheuttanutta syntiä, minkä takia tuhannet joutuivat kärsimään ja jopa kuolivat Israelissa.

Eräänä päivänä Daavidin ylikapteenin vaimo Batseba peseytyi katolla alasti. Batseban oli täytynyt tiedostaa,

että Daavid kykeni näkemään hänen peseytymisensä aviomiehen sodassa ollessa, mikä ei osoittanut suurta uskollisuutta. Daavidin kyseisenä yönä tekemä päätös iskostui hänen mieleensä loppuelämäksi—Daavid joutui kärsimään siitä hetkestä lähtien synnistään ja syntinsä seuraamuksista koko Israelille.

Kun Batseba tuli raskaaksi, Daavidilla oli suuri ongelma käsissään. Juonittelunsa mukaisesti Daavid kutsutti Batseban aviomies Uurian kotikomennukselle. Uuria käyttäytyi tuona aikana Daavidia ylevämmin, ei maannut vaimonsa kanssa sotilaiden taistellessa, miksi Daavidin juoni epäonnistui.

Daavid yritti humalluttaa Uurian, jotta tämä makaisi *nyt* Batseban kanssa, mutta Uuria ei toiminut suunnitellusti.

Epätoivoinen Daavid loittoni yhä kauemmaksi Jumalasta ja hänen kolmas suunnitelmansa oli entistä pahempi. Hän käski komentajansa lähettämään Uurian etulinjan kuumimpaan taisteluun, jossa tämä menettäisi henkensä, mikä kävi toteen.

Kaikki näytti sujuvan muutaman kuukauden ajan hienosti. Daavid otti Batseban vaimokseen ja kuvitteli tekonsa olleen ohi vailla seuraamuksia.

Kun Jumalan profeetta astui esiin, *Daavid oppi syvällisen oppiläksyn parannuksen teosta.*

”Ja Herra lähetti Naatanin Daavidin tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: Kaksi miestä oli samassa kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä” (2. Sam. 12:1). Profeetta Naatan kertoi Daavidille tarinan rikkaasta miehestä, jolla oli monta lammasta, sekä kallisarvoisaa ainokaista karitsaansa rakastavasta köyhästä miehestä. Rikas mies kutsui kotiinsa matkamiehen, mutta oman parvensa lampaan sijaan ”otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luoksensa” (jae 4).

Tarina kuohutti Daavidia. ”Niin Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: Niin totta kuin Herra

elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma” (jae 5). Vakava tuomio! Daavid julisti, että miehen joka ei ollut tuntenut sääliä, oli kuoltava (jae 6). Daavid ei ymmärtänyt, että Naatanin tarina kuvasi häntä itseään, joka oli ottanut Uurian kallisarvoisen vaimon itselleen. Itse asiassa Daavidin synty oli paljon syvempi kuin ”rikkaan miehen”, jolle hän oli valmis langettamaan äkkinäisen kuolemantuomion!

Naatan julisti Daavidin synnin: ”Sinä olet se mies” (jae 7).

DAVIDIN YMMÄRRYS

”Miksi sinä olet pitänyt halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen silmissään?” Naatan kysyi. Hankala kysymys! ”Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa sinä olet ottanut vaimoksesi” (2. Sam. 12:9). Naatan julisti *Daavidille: SINÄ teit tämän teon, vaikka et itse nostanut miekkaa*. Jumala tiesi kaiken—Daavidin kauhistuttavan synnin jokaisen yksityiskohdan. Daavid oli loitonnut niin kauaksi Jumalasta, ettei ajatellut enää, että Jumala tiesi kaiken.

Synti mullisti Batseban elämän; hänen perheensä tuhoutui ja Daavidin siittämä vauva kuoli. Koko Israel sai tietää tapauksesta. Koko kansa sai tietää, koska Daavid ei ollut saanut ongelmaansa kuriin.

Daavidin poika Absalom järkeili tapahtumien aikana: *Daavid ei ole pätevä hallitsemaan. Jumala on osoittanut, että minun pitää hallita*. Kun Absalom johdatti israelilaiset Daavidia vastaan, 23 000 kuoli Daavidin synnin takia.

”Sentähden ei miekka ole milloinkaan väistynyt sinun suvustasi, koska OLET PITÄNYT HALPANA MINUT ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon” (jae 10). Reagoiko

Jumala ylen dramaattisesti? Jumala lausui Daavidille: *Olet pitänyt halpana minut–Jumalan!* Lue jakeet 11 ja 12, jotka kertovat, että Jumala löi Daavidia kovalla tuomiolla. Koska Daavid, Israelin kuningas, oli vastuullinen kaikille, häntä rangaistiin sen mukaisesti.

Huomaa Daavidin mielenkiintoinen vastaus: ”Minä olen tehnyt syntiä *Herraa vastaan*” (jae 13). Daavid ei lausunut tehneensä syntiä Uuriala tai Batsebaa vastaan, ei koko Israelia vastaan. Tuotettuaan tuhon monelle, Daavidin tärkein huolenaihe oli, mitä hän oli aiheuttanut Jumalalle.

Kun teet syntiä, tajuatko tehneesi syntiä Jumalaa vastaan?

”Naatan sanoi Daavidille: Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole. Mutta *koska sinä tällä teolla olet saattanut Herran viholliset PILKKAAMAAN* häntä, niin se poika, joka sinulle on syntynyt, on kuoleva” (jakeet 13–14). Kun teemme syntiä, annamme ihmisille tilaisuuden pilkata Jumalaa. Voimme saattaa seurakuntaan kaikenlaisia ongelmia. Edustamme Jumalaa.

PSALMI 49

Psalmit 49, 50 ja 51 puhuvat kaikki Daavidin syntien katumuksesta.

”Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki” (Ps. 49:1). Daavid teki julkisen julistuksen koko maailmalle. Daavid paljastaa näissä psalmeissa sydämensä syvällisesti. Olemme säveltäneet nämä psalmit musiikkiin, laulamme niitä tänä päivänä.

Jae 4: ”Minä kallistan korvani kuulemaan mieltelauseita”, kertoo Naatanin Daavidille esittämästä vertauksesta–jota Daavid ei unohtanut koskaan.

”Miksi minä pelkäisin pahoina päivinä, kun minun vainoojani vääräys piirittää minut?” (jae 5). Daavid valittaa

tässä entistä asennettaan: Miksi pelkäisin? *Olen kuningas–eivätkö kuninkaat pääse synnin pälkähästä?* Daavid tiedosti nyt, ettei kyennyt palauttamaan Uurian elämää: ”Kukaan ei voi veljeensä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa... että hän saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi” (jakeet 7,9). *Olen avuton, en pysty auttamaan, vaikka olen kuningas. En kykene lunastaman Uuriaa, enkä antamaan hänelle iankaikkista elämää.* Daavid ihmetteli: *Mitä kykenen tekemään?*

”(Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta)” (jae 8). Daavid tiedosti Kristuksen uhrin tarpeellisuuden. Maailmaan jäisi paljon epäoikeudenmukaisuutta, ellei meitä herättäisi henkiin ja annettaisi mahdollisuutta syntyä Jumalan perheeseen.

”Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät toisille tavaransa. He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maatiloja nimensä mukaan. Mutta ihminen, mahtavinkaan, ei ole pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat” (jakeet 10–12). Ihmiset, jotka ajattelevat, vaikka vain alitajuisesti, elävänsä ikuisesti, kuolevat kuin eläimet. Daavid päätteli, että kaikki ihmiset kuolevat, mikä on asian loppu (jakeet 13–14).

Kun teet syntiä, saatat nähdä, miten synti satuttaa ihmisiä kuten Daavid, mutta *teetkö parannuksen kääntymyksessä Jumalan puoleen?* Varo, ettet tunne syntiesi takia pelkkää ihmissurua, mikä ei johda voittamaan ongelmiasi. Parannuksen tekemme täytyy kohota ihmisen tasoa korkeammalle. Vain *Jumalan mielen mukainen murhe*–parannuksen teko katumuksessa Jumalan puoleen–johtaa voittamaan.

Daavidin oli tässä vaiheessa opittava vielä lisää parannuksesta.

PSALMI 50

”En minä sinun teurasuhreistasi sinua nuhtelee, ja sinun polttouhrisi ovat aina minun edessäni” (Ps. 50:8). Daavid oli uhrannut–syntiä tehdessään–mutta Jumala ilmoitti: *Daavid, uhrisi eivät merkitse minulle mitään*. Kaikki eläimet ovat Jumalan (jakeet 10–12). Jumala ei tarvitse meiltä ihmisiltä mitään. Uhrien tarkoitus oli ohjata ihmiset Kristuksen uhritoimituksen tykö, mikä on uhri, josta meidän on huolehdittava.

Kun sinä teet syntiä, *sinä* pistät keihään Kristuksen kylkeen. Kristus kuoli–koska *sinä* ja *minä* teimme syntiä. Vaikka pelkästään sinä pääsisit Jumalan valtakuntaan, Kristuksen olisi silti altistuttava raa’asti teloitettavaksi. Synti vaatii kauhean rangaistuksen, joka Jumalan lain mukaan jonkun tulee maksaa.

Jumala nuhtelee Daavidia ankarasti: ”Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse!” (jae 17). Daavid oli ajautunut pisteeseen, jossa hän *vihasi* Jumalan sanaa ja lakia. Kuningas Daavidin oli määrä olla esimerkkinä koko Israelille. Jumala oli Daavidille oikeutetusti vihainen! Daavid unohti liittonsa Jumalan kanssa.

Myös me solmimme kasteessa liiton Jumalan kanssa.

Lue jakeet 18–20, joissa Jumala kuvaa yksityiskohtaisesti Daavidin kantamaa syyllisyyttä; varkaus, aviorikos, murha, petos, panettelu–joukko pahoja syntejä. ”Näitä sinä teet, ja minäkö olisin vaiti? Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi eteen” (jae 21). Jumala odotti yhdeksän kuukautta ennen kuin puuttui Daavidin syntiin. Miksi? Jumala antoi Daavidille mahdollisuuden parannuksentekoon. Daavid ei kuitenkaan katunut vaan alkoi kuvitella, että *Jumala ajatteli kuin Daavid–olevansa kunnollinen*. Jumala ei kuitenkaan ajattele kuten me ihmiset! Meidän on linjattava

ajattelumme Jumalan ajattelun mukaiseksi. Jumala odottaa useasti, kuten Daavidin tauksessa, että teemme parannuksen. HALUAMME VARMISTAA, ETTÄ EMME ANNA JUMALAN ODOTTAA LIIAN KAUA.

Jumala oli kärsivällinen Daavidin kanssa, ja on kärsivällinen meidän kanssamme. Kun näet syntisi, tiedostat, että Jumala on äärimmäisen kärsivällinen ja anteeksiantava. Et ole kuitenkaan lain yläpuolella. Kukaan ei ole! Daavid kuvitteli olevansa, mutta Jumala korjasi Daavidin asenteen. JOKAINEN ON LAIN ALLA. KRISTUS KUOLI—KOSKA LAIN RANGAISTUS ON JOKA KERTA MAKSETTAVA.

Psalmi 50 osoittaa Daavidin katkeramman katumuksen. Daavid oppi parannuksen teon katumuksessa Jumalan puoleen, mikä on paljon syvällisempi asia kuin että tiedostamme, että vanhempaan sattuu kun lapsi toimii väärin, minkä voimme ymmärtää Jumalasta. Parannuksen teko katumuksessa Jumalan puoleen on paljon syvällisempi asia.

JUMALAN HYVYYS

”Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion? Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, *että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?*” (Room. 2:3–4). On selvää, että parannus on Pyhän Hengen kautta, mutta tässä sanotaan, että *Jumalan hyvyys vetää* meitä parannukseen.

Tajuatko, kuinka hyvä Jumala on? Kuinka hyvä Jumala on sinua kohtaan? Kuinka paljon Jumala on antanut sinulle? Kun arvioimme itseämme ja vertaamme itseämme Jumalan hyvyteen, näemme, miten pahoja olemme. Kun VERTAAT HYVYYTTÄSI JUMALAN HYVYYTEEN, alat nähdä, miksi

meidän on todella tehtävä kääntymys parannuksessa Jumalan eikä ihmisen puoleen.

Kuinka hyvä Jumala on? Ajattele Kristuksen ristiinnaulitsemista. Huomaa 1. Moos. luku 22. Kun Aabraham oli osoittanut olevansa valmis uhraamaan poikansa Jumalalle, Jumala, josta tuli myöhemmin Jeesus Kristus, lausui: *”Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet...”* (jakeet 16–17). Jumala vannoi *itsensä kautta* tämän lupauksen Aabrahamille antaessaan; Jumalan lupaus Aabrahamille kuului: *Annan elämäni puolestasi tai kuolen yrityksessäni. Koska olet tehnyt tämän teon, kuolemani maksaa syntisi, ja saatan sinut perheeseeni. Vannon tämän oman elämäni kautta.*

Kun Kristus saapui maapallolle, hän asetti elämänsä vaakalaudalle. Kristus kykeni lankeamaan syntiin. Kristuksen elämä oli historian suurin vaaratekijä, haaste, jonka hän otti, koska halusi Aabrahamin kaltaisia ihmisiä perheeseensä–ihmisiä, jotka uhraisivat tarvittaessa oman poikansa tietäen, että Jumala elvyttäisi hänet lupauksensa mukaisesti (Hepr. 11:17–19). Aabraham omasi tämän suuruisen uskon ja luottamuksen Jumalaan, ja Jumala palautti Aabrahamin osoittaman rakkauden moninkertaisesti. *Annan henkeni kaikkien ihmisten puolesta, jotka tekevät parannuksen kuten sinä, Aabraham–kaikkien puolesta. Tiedän, että jos en onnistu tehtävässäni, myöskään kukaan muu ei onnistu. Suoritan minulle annetun tehtävän, jotta kykenemme rakentamaan Jumalan perheen.* Tämä hinta oli maksettava Jumalan Pyhän Hengen vastaanottamiseksi.

JOS KRISTUS OLISI EPÄONNISTUNUT, ISÄ JUMALA OLISI OLLUT YKSIN LOPPU IKUISUUDEN! Jumala suoritti puolestamme valtavien uhrauksen. Tunteettomat, lihalliset mielemme kykenevät unohtamaan, mitä Isä Jumala ja Kristus tekivät

puolestamme, *sinun* puolestasi. He haluavat, että tiedostat, mitä he saivat aikaan Ei turhamaisuudesta vaan jotta ymmärrät, *että parannus on Jumalan puoleen!* Meidän on ymmärrettävä parannus, jotta pääsemme Jumalan perheeseen.

Meditoi syvällisesti Jumalan hyvyttä, joka on vastoin kaikkea kurjassa, pahassa maailmassa näkemäämme. Jumala ei salli itsensä edes *ajatella* toimivansa Daavidin tavalla. Jumalan mieli on täydellisessä sopusoinnussa hänen lakinsa jokaisen yksityiskohdan kanssa.

KRISTUKSEN PSALMI

Daavid kirjoitti Psalmin 22 *ennen* kuin lankesi syntiin Batseban kanssa. Daavid itki todennäköisesti syvästi, parannuksen tehtyään psalmia kerratessaan—ymmärtäessään sen perin pohjin vasta ensimmäisen kerran. Psalmi 22 ei puhu Daavidista—vaan kuvaa yksinomaan Jeesusta Kristusta.

”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja?” (Ps. 22:1). Kristus huusi sanat juuri ennen kuolemaansa (Matt. 27:46). Kristus oli hyljätty, koska *Kristus tuli synniksi*. Kristus tiesi ensimmäisen kerran ikuisen historiassa, mitä oli olla Jumalan hylkäämä synnin vuoksi! Näetkö oman osasi tässä Kristuksen ahdistuksessa?

Kristus ei ollut kyvytön tekemään syntiä—kuten osa Jumalan omista on väittänyt! Kristuksen täytyi uskoa askel askeleelta Jumalaan. ”Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nököyttävät ilkkuen päättään: *Hän on luottanut Jumalaan*; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt” (Ps. 22:7–8; Matt. 27:43). Kristus *luotti* Jumalaan. Kun me luotamme Jumalaan, kykenemmekö tekemään syntiä? Tietysti kykenemme,

samoin kykeni Kristus. Väite, ettei Kristus kyennyt tekemään syntiä, poistaa Kristuksen saavutuksen majesteettisuuden; tuhoaa Kristuksen koko uhrityön! Kristus luotti Jumalaan totaalisesti–täydellisemmin kuin koskaan kukaan ihminen. Kristus vaelsi uskossa, ja myös meidän pitää vaeltaa uskossa. *Uskoa* ei ole ilman vaaratekijää! MIKSI KRISTUKSEN TÄYTYI VAELTAA USKOSSA? KRISTUS OLISI OLLUT PELKKÄ ROBOTTI, JOS HÄN EI OLISI KYENNYT LANKEAmaan SYNTIIN.

”Avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat leijonat. Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun” (Ps. 22:13–15). Kuulostaako kuvaus mieheltä, joka ei kyennyt tekemään syntiä? Ei–sanat kuuluvat äärirajalla kamppailevalle miehelle, joka taisteli kaikin voimin ollakseen menettämästä uskoaan! Kristus oli äärirajalla MEIDÄN SYNTIEMME TÄHDEN! Kristus kärsi HIRVITTÄVÄN kurituksen MEIDÄN SYNTIEMME TÄHDEN! Katso asiaa Jumalan näkökulmasta, joka olisi saattanut helposti sanoa: *Tiedän kyllä, mitä teit Uurialle, tiedän, mitä teit Batseballe ja Israelille–mutta katso, MITÄ TEIT MINULLE?* Saatoit Poikani kuolemaan–ja Isälle lisäksi vielä pahemman tuskan! Tämän vuoksi kääntymyksen on oltava parannuksessa Jumalan puoleen.

Synnin tulee *kauhistuttaa meitä*. Meidän on oltava tietoisia, mitä Kristus teki puolestamme. Kasva ”*kääntymyksen parannuksessa Jumalan puoleen JA uskossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen.*” Usko tähän uhuriin. Tee sitten kääntymyksen parannus kaiken suunnitellutta Jumalaa kohtaan. Tiedostat, varsinkin jos olet vanhempi, että Isä kärsi hirvittävästi yhdessä Kristuksen kanssa.

Jos sinulla on toistuvia ongelmia elämässäsi, arvioi itsesi tämän uhrityön varjossa. TEETKÖ KÄÄNTYMYKSEN

PARANNUKSESSA JUMALAN PUOLEEN? Tiedosta Jumalan edessä *pahuutesi!* Daavid oli erittäin paha mies, josta tuli erittäin vanhurskas—niin vanhurskas, että hän saa hallita Israelia ikuisesti. Daavidin alaisena palvelemaan tulevaisuudessa varmasti ihmisiä, jotka eivät syyllistyneen yhtä suureen pahaan kuin Daavid. Ero on, että Daavid osasi tehdä todellisen parannuksen.

PSALMI 51

Jatketaan Daavidin parannuspsalmien tutkimista. ”Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden...” (Ps. 51:1). Vaikka Daavid *ei ollut* armollinen Uurialle—hän sai silti lähestyä Jumalaa ja pyytää Jumalalta armoa. Daavid ymmärsi, kuinka rakastavan lempeä ja armollinen Jumala oli, vaikka me saatamme olla ajoittain hyvin *armottomia!*

Jae päättyy, ”pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden”. Daavid oli langennut moneen syntiin, lähes kaikkeen mahdolliseen vääryyteen, kuten me itse erossa Jumalasta.

”Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistaa minut synnistäni” (jae 2). Kuinka usein olemme lähestyneet Jumalaa totista puhdistusta pyytäen? Vaatii rohkeutta pyytää Jumalaa näyttämään epäpuhtaus ja puhdistamaan siitä. ”Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni” (jae 3). Daavid ei yrittänyt enää piilotella asioita vaan toi ne Jumalan käsiteltäväksi.

”*Sinua* AINOATA vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi” (jae 4). Daavid näki Jumalan vanhurskauden; hän ymmärsi Jumalan armon. Daavidia *hävetti* tulla Jumalan eteen tekonsa jälkeen. Jumala oli nyt läsnä Daavidin elämässä suuremmin kuin koskaan aikaisemmin.

Daavid näki selvästi ihmislouontonsa. ”Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. Katso, totuutta sinä tahdot *salatuimpaan* saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden” (jakeet 5–6). Ajatteletko kuin Jumala? Jumala tahtoo totuutta sisimmäsämme–aivan kuten itsessään. Jumala tahtoo meidän ajattelevan itsensä lailla. Ei riitä, että *teeskentelemme* ajattelevamme oikealla tavalla, vaan että ajattelemme ja OLEMME sitä ytimessämme. Jumala opetti Daavidille tämän oppiläksyn. Kun vertaat itseäsi muihin, saatat kuvitella, *ettet ole kovin paha*, mutta kun vertaat itseäsi Jumalaan, opit tuntemaan todellisen *parannuksen*. JUMALAN HYVYYS JOHTAA MEIDÄT PARANNUKSEEN.

Daavid hyväksyi Jumalan ojennuksen. ”Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että *ihastuisivat ne luut*, JOTKA SÄRKENYNT OLET” (jakeet 7–8). Tämä on hyvä asenne: *Olet rikkonut luuni, Jumala–saatatko nyt ne iloitsemaan?*

”Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni” (jake 9). Tässä on tosi katumus parannuksessa Jumalan puoleen. Kun Daavid katsoi Jumalan hyvyyttä, hän oli niin häpeissään syntinsä takia, että kykeni ainoastaan lausumaan: *Jumala, kun tulen luoksesi, peittäisitkö kasvosi?* Jesaja tajusi Jumalan edessä, että hänellä oli saastaiset huulet (Jes. 6:5), mikä on erittäin katuva asenne. Et astu koskaan Jumalan eteen tällä tavalla, jos vertaat itseäsi Jumalan sijasta muihin ihmisiin.

ÄÄRIMMÄISET KEINOT

Kuulemme usein sanottavan, että meidän on tultava lasten kaltaisiksi saavuttaaksemme Jumalan valtakunnan. ”Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat:

Kuka on suurin taivasten valtakunnassa? Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: Totisesti minä sanon teille: *ellette käännny ja TULE LASTEN KALTAISIKSI*, ette pääse taivasten valtakuntaan” (Matt. 18:1–3). Kehotus kuulostaa helpolta—ole pelkästään nöyrän lapsen kaltainen, niin pääset Jumalan valtakuntaan ja kaikki päättyy hyvin.

Huomaa kuitenkin—että Kristus jatkaa: ”Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen” (jakeet 8–9).

JOSKUS PIENEN LAPSEN KALTAISEKSI ”TULEMINEN” VAATII TÄLLAISIA TOIMIA!

Jos et ole jollain elämänalueella tullut lapsen kaltaiseksi, Kristus käskee: tee mitä tahansa jotta voitat! Varmista, jopa äärimmäisesti, että pysyt lapsen kaltaisena. Älä väitä vastaan: *kukaan ei kerro minulle, mitä minun pitää tehdä*. Kristus vaatii, että noudatamme *tiukasti lakia*! Jopa naisen himoiten *katsominen* on aviorikos, ja Kristus käskee meitä kuvaannollisesti repäisemään ulos silmämme, jos emme kykene hallitsemaan niitä! (Matt. 5:27–29). Ellemme toimi opastetulla tavalla, halveksimme Jumalaa kuin Daavid aikoinaan! Joskus voittaminen vaatii äärimmäisiä keinoja.

PUHDAS SYDÄN

”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki” (Ps. 51:10). Jumalan on luotava meihin puhdas sydän. Daavid tajusi, että hänen mielensä oli täysin

väärä, että Jumalan oli luotava ja uudistettava hänessä Henkensä.

Daavid saattoi ajautua kyseisen jakson aikana lähelle Pyhän Hengen menetystä. Daavid rukoi: ”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi” (jae 11). On mahdollista omata Jumalan Henki ja tehdä silti hirvittäviä tekoja, miksi meidän on pysyttävä hyvin lähellä Jumalaa. Daavid salli heikkoutensa voittoa, mikä maksoi hänelle melkein pelastuksen (esim. Ps. 73:2). Jos sallit vähäisen hapatuksen vallita elämässäsi, mielesi täyttyy hapatuksella (Gal. 5:9). Meillä ei ole milloinkaan varaa jättää katumatta ja tekemästä parannusta Jumalan puoleen.

”Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä” (Ps. 51:12). Huomaa—että kun Daavid teki häntä innostavia asioita, mm. aviorikoksen, hänen ilonsa poistui! Daavid oli onneton, koska rikkoi Jumalan lakia. Synti ei sisällä mitään innostavaa eikä tuo iloa. Jos rikomme Jumalan lakia, menetämme ilon. Ilo palautuu vain parannuksen tekemällä ja pysymällä lähellä Jumalaa.

Daavid käänsi tapauksen myötä elämänsä suunnan, ja teki jatkossa suuria tekoja Jumalalle. ”Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat” (jae 13). Daavid tahtoi nyt kääntää kaikki Jumalan tielle—opettaa Jumalan lakia. Daavid toimitti—itse asiassa Daavid toimittaa päämääränsä edelleen, esimerkkinsä ja kauniiden sanojensa kautta.

”Päästä minut verenvioista, Jumala, minun autuuteni Jumala...” (jae 14). MISTÄ VERENVIOISTA? JEE SUKSEN KRISTUKSEN SURMAAMISESTA! DAAVID YMMÄRSI, ETTÄ KRISTUKSEN OLI KUOLTAVA HÄNEN SYNTINSÄ TAKIA—TÄMÄ OLI *todellinen* VERI, JOHON DAAVID OLI SYYPÄÄ, EI UURIAN.

Tajuatko, että *sinä* olet verenvikainen? Älä suhtaudu syntiä kevyesti—syntisi vaati Jeesuksen Kristuksen veren!

Daavid tunnusti liikuttuen, että Jumalan, jota hän rukoili, oli lopulta kuoltava! Vaikka Kristuksen uhria ei ollut vielä fyysisesti toimitettu, Daavid oli kuvaannollisesti roomalais-sotilaiden joukossa pistämässä keihään Kristuksen kylkeen.

Daavid kertoo jakeessa 16, mitä Jumala haluaa polttouhreja ja muita uhreja enemmän: ”Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää” (jake 17). Daavidin särki todella vasta se, että hän alkoi nähdä, mitä hän oli tehnyt Jumalalle – kuinka hänen syntinsä saattaisivat Kristuksen kärsimään! Lopputulos oli, että Daavidin särjetty henki, oli täsmälleen Jumalan Daavidilta etsimä uhri.

Daavid palkitaan korkealla asemalla Jumalan valtakunnassa. Israelin 12 heimoa hallitseva Daavid (Jer. 30:9; Hoos. 3:5) opettaa ihmisiä katumaan tavallaan.

JUMALALLINEN VS. INHIMILLINEN MURHE

Seuraava on kuvaus parannuksenteosta, jonka koko Israel tulee tulevana päivänä kokemaan: ”Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. *Ja he valittavat häntä*, NIINKUIN VALITETAAN AINOKAISTA, murehtivat häntä katkerasti, NIINKUIN MUREHDITAAN KATKERASTI ESIKOISTA” (Sak. 12:10).

Meidän on pyrittävä tänään tämän kaltaiseen parannukseen. Olemme kaikki Kristuksen surmaajia! Olemme surmanneet rakkaan Isän esikoisen! Kun ajattelemme Jumalan tavalla, tunteemme on yhtä intensiivinen kuin olisimme menettäneet esikoisemme!

Nyt lähestymme Jumalan mielen mukaisen murheen ja maallisen murheen välistä eroa. ”Sillä Jumalan

mielen mukainen murhe saa aikaan *parannuksen, joka koituu pelastukseksi* ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman” (2. Kor. 7:10). Syy, miksi Jumalan mielen mukaista murhetta ”ei tarvitse katua” on se, että se auttaa VOITTAMAAN SYNTISI! Maallisen murheen omaava saattaa tuntea mielensä jonkin aikaa murheelliseksi, mutta ei voita koskaan ongelmiaan. Jumalan mielen mukainen murhetunto ei ole välttämättä välitön, mutta ei tyydy, ennen kuin voittaa kyseisen ongelman. Lähestyt Jumalaa, kerrot ongelmasi Jumalalle ja pyrit kaikin voimin muuttumaan kyseisellä elämänalueella Jumalan kaltaiseksi. Nyt seuraa todellinen edistys.

HALLITUS

Viimeinen seikka. Jumala on asettanut seurakuntaan hallituksensa auttaakseen meitä prosessissa. Pastorit ovat seurakunnassa hyvästä syystä. ”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa. Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, SILLÄ HE VALVOVAT TEIDÄN SIELUJANNE niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä” (Hepr. 13:7,17).

Joskus katumus parannuksessa Jumalan puoleen tarkoittaa *pastorin ojennuksen hyväksymistä*. Jumalan pastorit tarkkailevat sielujamme. Jumalan tahto on, että omaat pastoreihin hyvän työsuhteen—iloisen, ei raskaan suhteen. Tämä ei tarkoita välttämättä sitä, että pastori tekisi aina kaiken oikein. Jumalan seurakunnassa on oltava hallitus, jonka kautta Jumala voi ajoittain puhutella meitä. Tee parannus Jumalan puoleen äläkä unohda, että Jumalalla on edustajia lihassa. Minua on ojennettu monta kertaa, ei aina täysin oikealla tavalla, mutta olen yrittänyt joka kerta

hyväksyä esitetyn totuuden–joskus hartaan rukouksen kautta!

Meidän täytyy lähestyä Jumalaa ja lausua Daavidin tavoin: *Tutki minua, Jumala. Paljasta minulle salaiset syntini. Haluan olla lapsenmielinen.* Jos annamme asian hautua, se nousee esiin ja leviää lopulta kaikkien tietoon. Koko maailma tietää, kuka on kuka, kun ahdistus tulee! Jokainen tulee tietämään, kuka on filadelfialainen ja kuka laodikealainen–leikin aika on ohi.

Todellinen parannus kuuluu tiivistettynä: ”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli” (Fil. 2:5). Kun meillä on Kristuksen mieli, ajattelemme Kristuksen lailla. ”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi” (jae 13). Kyseessä ei ole ihmisen ponnistelu. Emme saata *haluta* voittaa ongelmaamme, mutta Jumala lupaa *antaa* meille halun. MEIDÄN TÄYTYY LÄHESTYÄ JUMALAA, JOLTA SAAMME HALUN VOITTAA. Jumala on luvannut antaa meille tarvitsemamme halun, kun lähestymme häntä. Kun kääntymyksemme on parannuksessa Jumalan puoleen, kykenemme voittamaan kaikki esteet!

KAKSI

Petätkö itseäsi?

TIESITKÖ, ETTÄ SAATAT KUULLA JUMALAN SANAN—JA SAMAAN aikaan *pettää itseäsi*? Hyvin harva maapallon ihminen on saanut kuulla tosi Jumalan sanan, ja valtaosa harvoista kuulijoista *pettää itseään*.

Itsepetos tuhoaa onnen ja poistaa siunaukset. Itsepetos tekee Raamatusta monella tapaa sekavan ja hämmentävän—Jumala sanoo, että hän *piilottaa* sinulta ilmoituksensa!

Jos *voitat* itsepetoksen, kykenet omaamaan vahvan, kaikki myrskyt kestäväen hengellisen talon. Elämäsi tulvii ilosta ja onnesta, Jumala vuodattaa sinulle siunauksensa, ymmärrät Raamattua paremmin. Nämä kaikki ovat Jumalan lupauksia!

Joten, petätkö itseäsi? Miten voit tietää? Miten poistat itsepetoksen?

Raamattu tarjoaa selvän, suoran vastauksen: ”Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne” (Jaak. 1:22).

Petät itseäsi kun *kuulet ja jätät toimimatta*. Vapaudut petoksesta TEKEMÄLLÄ Jumalan sanan mukaisesti.

MITEN OLLA ONNELLINEN

Jumala paljastaa hämmästyttäviä siunauksia tarjoavan elämäntavan. Kun me rikomme Jumalan tietä, saatamme kurjuuden ja onnettomuuden elämäämme.

Jeesus Kristus eli esimerkillisen elämän esikuvana, miten meidän tulee elää: ”Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt” (Joh. 13:15). ”Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat (*onnelliset*), JOS TE SEN TEETTE” (Jae 17). Jumalan sanan *kuuleminen* ei tee meistä onnellisia, vaan sen tekeminen. Tämä on Jumalan lupaus!

Kuinka monta todella onnellista ihmistä tunnet? Moni hylkää Kristuksen esimerkin kokeakseen tilapäistä nautintoja, mutta hetkelliset nautinnot eivät kestä eivätkä tuo todellista onnea. Jumala loi meidät, jotta olisimme jatkuvasti toivon, ilon ja näyn täyttämiä! Kuinka paljon näitä ominaisuuksia näet tämän päivän maailmassa? Suuri syy onnen puuttumiselle *on itsepetos*.

Jeesus sanoi myös: ”Autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan JA SITÄ NOUDATTAVAT” (Luuk. 11:28). Meidän on mentävä pidemmälle, ei ainoastaan *kuulla* Jumalan sanaa, vaan *suojeltava, varjeltava* kuulemaamme, *elettävä* sanan mukaan. Kun toimimme näin, Kristus lupaa siunata meitä.

’HE EIVÄT TEE NIITÄ’

Sama Kristuksen korostama totuus löytyy myös Hesekielin luvun 33, profetiasta, joka on vahva varoitus *pelkkänä kuulijana* olemisen vaarasta.

Luvussa kansakuntaa kohtaa kuolettava uhka. Se on itse asiassa profetia nykykansakuntiamme uhkaavasta vakavasta vaarasta—nykyisissä maailmantapahtumissa esille nousevista

ongelmista! Jumalan profetiassa Jumalan nimittävä vartija varoittaa ihmisiä. Jumala kääntää: ”Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun *kuulet* sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä *minun puolestani*” (jae 7). Vartijan tulee *kuulla* Jumalan sana–ja TOIMIA: varoittaa ihmisiä Jumalan sanoin. Jos mies ei varoita, Jumala katsoo hänet syylliseksi ihmisten vereen (jae 8).

Jakeet 10–11 osoittavat, että varoituksen kohteena olevat ihmiset ovat *syvällä synnissä*. Jumala kuuluttaa: ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton *kääntyy tieltänsä ja elää*. KÄÄNTYKÄÄ, KÄÄNTYKÄÄ pois pahoilta teiltänne; ja minkätähden te kuolisitte, Israelin heimo!” Jumala yrittää saada syntiset ihmiset KÄÄNTYMÄÄN–*muuttumaan*–TEKEMÄÄN jotain heidät kuolemaan johtavalle pahuudelle! Nämä ihmiset eivät usko, että he ovat väärässä vaan uskovat olevansa oikeassa! He kärsivät apostoli Jaakobin osoittamasta ongelmasta–kohtalokkaasta ongelmasta!

Jakeessa 30 on silmiinpistävä yksityiskohta: nämä ihmiset *tukevat* Jumalan sanomaa! Useimmat maailman ihmiset *hylkäävät* Jumalan sanoman, mutta nämä henkilöt puhuvat sanomasta, jopa muille sanoen: ”Lähtekää *kuulemaan*, millainen sana nyt on tullut Herralta” (jae 30). He ymmärtävät, että kyseessä on Jumalan sana, ja kannustavat muita *kuulemaan*! He kuvittelevat luultavasti kehotuksensa vanhurskaaksi.

Jotain on vialla. Nämä ihmiset pettävät julkeasti itseään!

Voimme nähdä, mitä seuraa: ”He tulevat sinun luoksesi joukoittain, istuvat edessäsi minun kansanani ja *kuuntelevat sinun sanojasi* [vartijalta], mutta HE EIVÄT TEE NIITTEN MUKAAN, sillä he osoittavat rakkautta *suullansa*, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä” (jae 31). Kristus kertoi, että nämä ihmiset kuulevat, mutta eivät *tee*. He *puhuvat* Jumalan sanasta, mutta heidän sydämensä,

asenteensa ja tekonsa pysyvät jumalattomina. He kulkevat omien himojensa perässä. He kuulevat, kun Jumala opettaa syntiä vastaan–mutta silti *tekevät* synnin, toimiaan edes hidastamatta! Kyseessä on vakava ongelma!

Jumala korostaa asiaa seuraavassa jakeessa: ”Ja katso, sinä [vartija] olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu: *he sanojasi kyllä kuuntelevat*, mutta EIVÄT TEE NIITTEN MUKAAN” (jae 32). Nämä ihmiset kuulevat mieluumsti Jumalan sanansaattajaa, ihailevat häntä kuin taitavaa soittajaa, mutta pettävät itsensä uskoen, että jos he *kuulevat* sanan, puhuvat siitä, ja kannustavat muita kuulemaan, tämä yksin riittää tekemään heistä vanhurskaita. He pitävät itseään hengellisinä, mutta totuus on, etteivät he *toimi* sanan mukaisesti!

Kyseessä on vakava itsepetos! Jos et *sovellla* Jumalan sanasta oppimaasi, oppimallasi ei ole arvoa!

Meidän jokaisen tulee tutkia itseämme, jokainen on sortunut tähän virheeseen. Meidän täytyy pitää ja *tehdä* kaikki Jumalan sanat. Millään muulla ei ole väliä!

”Mutta kun se toteutuu–ja katso, SE TOTEUTUU–silloin he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta” (jae 33). Hesekielin luvun 33 pelottavat profetiat TOTEUTUVAT! Kun profetiat täyttyvät, ihmiset ymmärtävät, miten tärkeä vartijan varoitus oli–he *tietävät*, että Jumala lähetti vartijansa kautta viestin. Kun he *vihdoin viimein* ryhtyvät parannuksen tekoon, kääntyvät Jumalan tykö, on liian myöhäistä fyysiseen suojapaikkaan.

Onko mahdollista, että *sinä* olet yksi niistä, joka toimii vasta kun se on liian myöhäistä?

KUIN PIKKULAPSI

Tärkeä raamatullinen opetus, jonka vain harva ihminen ymmärtää, kuuluu: Jumalan TÄYTYY AVATA mielesi ymmärtämään, *ilmoittaa* sinulle totuutensa.

Kristus esitti asian selvästi: ”Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, *että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ILMOITTANUT NE LAPSENMIELISILLE*” (Matt. 11:25). Kuinka moni ihminen uskoo tämän? Jumala *kätkee* totuuden! Jumala *piilottaa* tietonsa tämän maailman voimallisilta ja oppineilta—minkä seurauksena Jumalan sanalla ei ole heille arvoa. He eivät ole nöyriä kuutelemaan, mitä Jumala sanoo eivätkä tottelemaan kuin tottelevainen pieni lapsi. He *kuulevat*, mutta eivät *tee*! Totuus pysyy heiltä piilossa. He voivat kuulla ja lukea alusta loppuun, jopa läheisesti valtavaa totuutta tarkasteltuaan he jäivät hämmennyksen valtaan, itsepetoksen valtaan.

Jumala paljastaa totuuden ainoastaan ”lapsenmielille” – ihmisille, jotka lähestyvät Jumalaa lapsenomaisella asenteella.

”Eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo *hänet ilmoittaa*” (jae 27). Nämä ovat Kristuksen omia sanoja! Kristus sanoi, ettet voi tuntea Poikaa etkä Isää, ellei Jumala *ilmoita*. Ja Jumala ilmoittaa vain kun kuuntelet Kristusta ja tottelet.

Osa ihmisistä seurasi Jeesusta kutsuen häntä oikein ”Herraksi”, *opettajaksi*, mutta Kristus sanoi heille: ”Miksi te huudatte minulle: Herra, Herra! ETTEKÄ TEE, MITÄ MINÄ SANON?” (Luuk. 6:46).

Tämä on järkyttävän vakava asia! Kyseiset ihmiset tunsivat itsensä vanhurskaiksi! He seurasivat Jeesusta ympäriinsä. He halusivat kuulla Jeesuksen sanoja. He pitivät itseään Jeesuksen seuraajina, mutta he eivät *tehneet*, mitä Jeesus sanoi! He olivat itsepetoksen vallassa! Kristus esitti heille rohkeasti: *En ole opettajanne, jos ette tee, mitä minä sanon! Ei ole mitään järkeä kutsua minua Herraksi, ellette tottele, mitä minä käsken teidän tehdä!*

Miten selität moisen käyttäytymisen? *Ihmisluontomme*, meidän kaikkien, toimii näin luonnollisesti! Jollemme voita lihallisia taipumuksiamme, emme vastaanota siunauksia–onnea, iloa ja raamatullista ymmärrystä–Jumalan lupauksia–eikä Jumala ei voi paljastaa sinulle totuuttaan!

RAKENNETTU KALLIOLLE

Kristus jatkoi, korosti, *mitä* meidän tulee *tehdä* Jumalan opettamalla tiedolla: ”Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani JA TEKEE NIIDEN MUKAAN–minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu” (Luuk. 6:47–48).

Suurenmoinen kuva! Kun TOIMIT Jumalana käskyjen mukaan, elämäsi vakautuu–koska olet rakentanut elämäsi Kalliolle! Jumalan sanan kuuleminen ja sen mukaan *toimiminen* tarjoaa vankan hengellisen vahvuuden; rajumyrskyt, vaikeudet ja koettelemukset eivät huojuta. Mikään ongelma ei saa sinua kulkemaan pois Jeesuksesta Kristuksesta!

Kuinka käy, jos *et* tee, kuten Jumala kääkee? ”Mutta joka *kuulee* EIKÄ TEE, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri” (jae 49).

Tämä mies ei rakentanut Kalliolle–Jeesuksen Kristuksen varaan. Hän oli saattanut kuulla Kristuksesta, oli saattanut olla Kristuksen kanssa samaa mieltä, mutta ei tehnyt, mitä Kristus sanoi. Matt. 7:26–27 kertoo, että mies rakensi talonsa hiekalle ja rankkasade romutti hetkessä talon perustan. *Monet* ihmiset, jotka kuulevat, mitä Jumala sanoo, eivät keskity *soveltamaan* kuulemaansa. Koska he

eivät *tee* kuulemisensa sanojen mukaan, heiltä puuttuu voima. Koettelemuksen kohdatessa heidän talonsa sortuu nopeasti, ja he kulkevat pois Kristuksesta.

Jumala lupaa, että jos toimit ja rakennat talon Jeesuksen Kristuksen sanoille, *mikään* ei irrota sinua Kristuksesta! Mikään ei saata sinua pois Jumalasta! SUURENMOISET jakeet rohkaisevat meitä! *Mikään* ei estä meitä *toimimasta, tottelemasta* Jumalaa.

Älä petä itseäsi, älä kuvittele, että totuuden löytäminen, Jumalan sanojen kuuleminen ja niistä puhuminen on tarpeeksi Jumala vaatii, että *kuulet*—ja *TEET*! Näin toimiessasi Jumala vuodattaa sinulle siunauksensa, antaa valtaisan ilon jopa koettelemusten ja myrskyn keskellä elämääsi. Jumala ilmoittaa sinulle yhä enemmän totuuttaan, syventää Raamatun ymmärrystä. Saat yltäkyläisen, riemun täyttämän elämän! Tämä on lupaus Jumalalta: Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, *onnelliset*, jos te sen teette.

KOLME

Miksi omahyväisyys on vahingollista?

OLIPA KERRAN SANANSAATTAJA, JOKA SAAPUI RIKKAAN MIEHEN taloon ja kertoi, että rosvot olivat ryöstäneet kaikki miehen härät ja aasit ja surmanneet monta palvelijaa. Selonteon lopulla saapui toinen sanansaattaja, joka kertoi, että tuli taivaasta tuhosi kaikki miehen lampaat. Perässä saapui kolmas, jonka raportin mukaan rosvot olivat vieneet miehen kamelit ja tappaneet loput palvelijat. Kannoilla saapui vielä viimeinen surusanoma: ”Hirmumyrsky on iskenyt kotiisi ja kaikki poikasi ja tyttäresi ovat kuolleet.”

Job järkyttyi musertavasta koettelemussarjasta! Job menetti omaisuutensa, lapsensa, hän mureni tuhakaksi, koska Jumalan täytyi opettaa Jobille oppiläksy omahyväisyydestä.

Job oli omahyväisyyden *ruumiillistuma*. Omahyväisyys on ollut suuri ongelma koko seurakunnan historian ajan. Ihmiselle on luonnollista, inhimillistä, olla omahyväinen.

PYHEMPI KUIN SINÄ

Olet varmaan puhunut henkilön kanssa, joka on saanut tuntemaan olosi aina joko syylliseksi tai epävanhurskaaksi henkilön omien runsaiden hyvien tekojen tähden, ja päätit olla ystäväystymättä. Jobilla oli tällainen vaikutus ihmisiin.

Meidän täytyy ymmärtää, että OMAHYVÄISYYS HYLKII, MUTTA JUMALAN TOSI VANHURSKAUS VETÄÄ IHMISIÄ puoleensa, kuten Jeesus Kristus. Ihmiset pitivät Kristuksesta. Kristus oli mukava mies, koska ei väheksynyt ihmisiä eikä saanut heitä tuntemaan itseään alemmiksi.

Kristus tuomitsi fariseusten omahyväisyyden: ”Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan” (Matt. 5:20). Kristus esitti selvästi, että jollei meidän vanhurskautemme ylitä näiden vanhurskautta, emme pääse Jumalan valtakuntaan. Asia on näin vakava.

Fariseukset halusivat ihmisten näkevän, kun he paastoivat. He halusivat olla ihmisten silmissä hyviä. Saatamme käyttäytyä tänään hienovaraisemmin, koska tiedostamme Jobin omahyväisyyden ongelman, mutta silti kun teemme hyvää-paastoamme tai kutsumme ihmisiä luoksemme-haluamme innokkaasti ilmoittaa hyvät tekomme muille ihmisille. Juuri näin fariseukset käyttäytyivät, mutta Jumala tuomitsi sen. Fariseusten suuri hengellinen virhe oli *ulkonainen* vanhurskaus

Tunnetta olomme joskus epämuikavaksi avoimesti omahyväisyyttään osoittavien ihmisten seurassa, sillä omahyväisyys käännäyttää ihmiset taatusti pois nopeammin kuin mikään muu. Jos toivomme ystäviä, emme voi pitää itseämme heitä parempana. Päinvastoin, meidän tulee kohdella kaikkia ihmisiä kuin kuninkaallisia.

Miltä syvällä sydämessäsi tuntuu avionrikkojan tai muuhun syvään syntiin syyllistyneen seurassa? Tunnetko

olosi epämurkavaksi? Fariseukset vihasivat Jeesusta Kristusta, koska tämä istui kaiken aikaa syntisten seurassa.

Kristus tiesi, että fariseukset olivat yhtä syntisiä kuin muut ihmiset, koska he eivät olleet tosissaan katuvaisia. Jumala tuomitsi tällaisesta *hurskastelevasta* asenteesta muinaiset juutalaiset, jotka tarkkasivat ja arvostelevat muita ihmisiä, mutta eivät tunnistanee omia vikojaan.

Näin voi käydä myös sinun elämässäsi. Omahyväisyys riistää sinulta myötätunnon, koska ET YMMÄRRÄ, MIKSI TOISILLA IHMISSILLÄ ON NIIN PALJON VIKOJA. JOS ET KATSO SYVÄLLE SYDÄMEESI JA NÄE OMIA ONGELMIASI, SUHTAUDUT KRIITTISESTI MUIHIN IHMISIIN. Sinua on vaikea lähestyä, sillä kuka haluaa tulla jatkuvasti vähätellyksi?

Seuraava on esimerkki *todellisesta* vanhurskaudesta: ”Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin” (2. Kor. 2:4). Apostoli Paavali puhuu inestien takia seurakunnasta erotetusta miehestä, joka teki parannuksen ja palasi takaisin. Huomaa Korintin seurakunnan reaktio: ”Niin että teidän päinvastoin ennemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen” (jae 7). Kun mies palasi, korinttilaisseurakuntalaiset arvostelivat ja tuomitsivat miehen tämän järkyttävän menneen synnin tähden. Paavali kirjoitti kirjeen kyynelten saattamana anoen: *Antakaa anteeksi miesparalle, muuten tuhoatte hänet hengellisesti*. Paavali näki, että mies oli tehnyt parannuksen, että Jumala oli pyyhkinyt pois, antanut anteeksi kaikki miehen synnit. Nyt jos mies jatkaisi oikeaan suuntaan, hänestä valmistuisi Jumalan poika.

Toivon, ettet unohda koskaan periaatetta: TOSI VANHURSKAUS EI YLENKATSO KETÄÄN. Ei väliä, kuka tai kuinka tahraainen syntinen on, tosi vanhurskaus ei ylenkatso ketään. Vanhurskaus vihaa *syntiä*, mutta RAKASTAA SYNTISTÄ.

PUHDAS USKONTO

Jos olet omahyväinen, sinun on *valtavan vaikea* tunnistaa toisten—saati omaa—omahyväisyyttäsi. SAATANA, PAHO-LAINEN EI TUNNISTANUT JOBIN OMAHYVÄISYYTTÄ. Vaikka saatana etsi ongelmia Jobissa, oman omahyväisyytensä takia hän ei kyennyt!

Job käyttää luvussa 29 minä ja minun sanoja 25 jakeessa 52 kertaa—joka jakeessa ainakin kaksi kertaa! Job oli suuntautui ITSEENSÄ kuten kaikki omahyväiset ihmiset. Omahyväisillä ihmisillä on valtava itsekeskeisyyden ongelma.

”Niin nuorukaiset väistyivät nähdessään minut, vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan, päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat kätensä suulleen. Ruhtinasten ääni vaikeni, ja heidän kielensä tarttui suulakeen” (Job 29:8–10). Ihmiset nousivat seisomaan kunnioituksesta Jobin nähdessään. Yhteiskunnan ylimmät uskoivat ja kehuivat, että Job oli todella vanhurskas mies, mikä pahensi Jobin omahyväisyyttä. (Voimme saada aikaan saman: omahyväiselle henkilön suurten tekojen ylistäminen voi paisuttaa hänen päänsä, tehdä hänet entistä omahyväisemmän.)

Me kaikki omaamme tietyn määrän omahyväisyyttä, mistä meidän on pyrittävä pääsemään eroon. Inhimillisesti on lähes mahdotonta tehdä hyviä tekoja tuntematta oloa jonkin verran omahyväiseksi.

”Minä näet pelastin kurjan, joka apua huusi, ja orvon, jolla ei auttajaa ollut. Menehtyväisen siunaus tuli minun osakseni, ja lesken sydämen minä saatoin riemuitsemaan” (jakeet 12–13). Jaakobin kirjeen jae 1:27 määrittää, että puhdas uskonto on vierailta orpojen ja leskien tykönä. Job toimi näin, mutta hänen uskontonsa ei ollut puhdas. Miksi ei? Mikseivät hänen toimensa olleet hyväksyttäviä Jumalan silmissä? Kun Job vieraili lesken tykönä, hän kirjasi

mieleensä, että oli tehnyt hyvän teon. Job summasi tekonsa ja alkoi osoittaa muille, miten loistava veikko hän oli—sen sijaan että olisi yrittänyt vieraillessaan kertoa, *miten loistavaa Jumalaa me palvelemme!* Jobin motiivi hyvissä teoissa oli korottaa itseään—ei Jumalaa! Jumala ei pidä sellaista ”uskonnosta”. Job täytti käskyn lain kirjaimen mukaisesti, mutta ei hengen mukaisesti. ”Vanhurskaudella minä vaatetin itseni, ja se verhosi minut; oikeus oli minulla viittana ja päähineenä” (Job 29:14). Job kehui vakaata, ihailtavaa, vanhurskasta elämäntapaansa.

Ennen kuin Jumala kutsui Paavalin, hän oli maailman silmissä ”vanhurskas” mies (Fil. 3:4–6). Paavali oli yksi senaikaisen uskonnollisen hierarkian ylimmistä fariseuksista. Paavali kehitti myöhemmin *todellisen* vanhurskauden—Jumalan meille tahtoman vanhurskauden. Paavalista tuli epätavallisen vanhurskas mies, joka omasi varsin vähän omahyväisyyttä. Paavali tiesi, että meidät on kutsuttu yhtä tarkoitusta varten: kirkastamaan Jumalaa—ei ihmisiä.

Paavali jatkoi: ”Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja PIDÄN SEN ROSKANA—ETTÄ VOITTAISIN OMAKSENI KRISTUKSEN” (jakeet 7–8).

Job toimitti monia vanhurskaita tekoja, ja myhäili niitä tarkastellessaan: *voi miten vanhurskas ihminen olen.* Paavali toimitti monia vanhurskaita tekoja, ja totesi tekojaan tarkastellessaan: *olen pelkkä roskaläjä.* Kaikista hyvistä teoistaan huolimatta, erossa Jumalasta, Paavali ei ollut muuta. Job omasi kyllä isomman kasan kuin monet muut ihmiset, mutta se oli silti vain roskaläjä.

Paavali julistaa, että me ihmiset kunnioitamme tässä maailmassa suuresti roskaa! Paavali, joka omasi titteleitä,

oppiarvoja ja kaiken mahdollisen kuviteltavissa olevan koulutuksen, totesi: *kaikki on roskaa ilman Kristusta*. Jumala varoittaa meitä lumoutumasta moisesta.

PYSY OPPIVAISENA

Jatkuvaisesti omahyväinen henkilö kovettuu. Kuuntele Jobia: ”Minä pidän kiinni vanhurskaudestani, en helitä; yhdestäkään elämäni päivästä omatuntoni ei minua soimaa” (Job 27:6). Job vakuutti ystäville, jotka yrittivät osoittaa Jobille hänen ongelmansa: *pidän kiinni vanhurskaudestani, en myönnä olevani väärässä*.

Omahyväisten ihmisten kovuus kehittyi nopeasti. Ehkä he alkavat ajatella perin pohjin tuntemiensa Raamatun kirjoitusten perusteella: *Tiedän asiasta paljon, tiedän mitä puhun, kukaan ei voi kertoa minulle, miten toimia*. Ehkä olemme asiantuntijoita jollain elämänalueella—ehkä kuvittelemme itsemme ekspertiksi esim. teini-ikäisten asioissa—ja turhamaisuudessamme emme usko voivamme olla väärässä lempiaiheessamme.

”Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, koska HÄN OLI OMISSA SILMISSÄÄN VANHURSKAS, vihastui buusilainen Elihu, Baarakelin poika, joka oli Raamin sukua; Jobiin hän vihastui, koska tämä PITI ITSEÄÄN JUMALAA VANHURSKAAMPANA” (Job 32:1–2). Job, joka koki vakavan koettelemuksen, tarkasteli itseään ja päätteli: *koska en näe itsessäni mitään vikaa, Jumalan täytyy olla väärässä—en minä itse*. Tämä on vaarallinen asenne! Mikään miesten sanoista ei tehnyt Jobin kovettuneeseen mieleen vaikutusta. JOB OLI PISTEESSÄ, JOSSA SANAT EIVÄT SAAVUTTANEET HÄNTÄ.

Miten Jumala toimi? Jäljelle jäi yksi keino: Jobin koetteleminen ja nöyryyttäminen, kunnes Job suostuisi kuuntelemaan. Toimi ei ollut Jumalan valitsema, vaan ainoa vaihtoehto, jonka Job jätti Jumalalle.

Jumala aikoo toimia samalla tavalla kansojemme kanssa. Kun Jumala lähettää sanomansa, eivätkä kansamme ota sanomasta vaaria, Jumalan täytyy antaa suuren ahdistuksen nöyryyttää kansat kuuntelemaan, mitä hänellä on sanottavaa.

Toinen esimerkki, kuinka omahyväinen asenne erottaa sinut Jumalasta. ”Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoj ja rukoili *itseksseen* näin: Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, vääärämiehet, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani” (Luuk. 18:10–11). Fariseus rukoili *itseksseen*. Hän oli aivan varma, ettei ollut kuin muut ihmiset, kuvitteli olevansa absoluuttisen varmasti oikeassa. Kukaan, ei edes Jumala, kyennyt muuttamaan käsitystä itsestään.

Tässä on syy, miksi Kristus kääkee pysyä lapsenmielisenä: JUMALAN TÄYTYY EHKÄ NÄYTTÄÄ, ETTÄ OLET POIKENNUT KURSSILTA, ETTÄ TIESI TÄYTYY SUORISTAA. Kuinka voit toimia tällaisen omahyväisen asenteen omaavan henkilön kanssa? Vaikka puhuisit 30 000 vuotta, et käännäytäisi henkilöä, koska hän ei usko sinua. Omahyväinen henkilö työntää Jumalan kokonaan pois kuvasta. Fariseus rukoili *itseksseen*. Rukous oli vain typerä, merkityksetön esitys, vailla hengellistä kasvua.

Omahyväiset ihmiset eivät ole opimhaluisia. Vanhurskaat ovat. Kristus oli oppivainen. Hän ei tehnyt *kertaakaan* mitään mitä Isä kielsi häntä tekemästä.

Vertaa fariseusta publikaaniin, vailla omahyväistä asennetta: ”Mutta publikaani seisoj taaempana eikä edes tahotonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: Jumala, ole minulle syntiselle armollinen” (Jae 13). Publikaani kuunteli Jumalaa, tunnusti olevansa syninen: *Ole minulle armollinen, kuuntelen, mitä sanot*. Jumala ei vastannut fariseukselle, koska tunnisti tilanteen tuossa

vaiheessa toivottomaksi. Publikaanin tapaus oli erilainen: ”Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta JOKA ITSENSÄ ALENTAA, SE YLENNETÄÄN” (jae 14).

Tämä on lupaus. Jumala ei voi valehdella. Kun nöyryymme, Jumala korottaa meidät iankaikkisesti.

JUMALALLE VASTAAN VÄITTÄMINEN

Omahyväisyys vaarantaa henkilön suhteen Jumalaan. Job väitti Jumalalle vastaan. Me saatamme kuvitella, että emme itse koskaan toimisi näin, mutta tosiasia on, että kokonainen lopunajan seurakunta kärsii tästä ongelmasta.

Tarkastellaan ensiksi seurakuntaa, joka ei väitä vastaan: ”Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa” (Ilm. 3:7). Filadelfian seurakunnalla on vain vähän voimaa, se tajuaa tarvitsevansa kipeästi lisää Kristuksen vanhurskautta ja Jumalan voimaa.

Jumala puhuttelee myös toista seurakuntaa, joka ei näe asioita yhtä selvästi: ”Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos” (jakeet 14–16). Tämä on Ilmestyskirjan luvuissa 2 ja 3 luetellusta seitsemästä seurakunnista ainoa, joka väittää Jumalalle Jobin lailla vastaan. ”Sillä sinä sanot: MINÄ OLEN RIKAS, MINÄ OLEN RIKASTUNUT ENKÄ MITÄÄN TARVITSE; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston”

(jae 17). Laodikealaiset vastaavat Jumalalle, kuinka rikkaita, ja kuinka oikeassa he ovat!

Omahyväisyys tarkoittaa ”OMA ITSE ON OIKEASSA”. Olemme joko *itse* oikeassa tai *Kristus* on oikeassa. Laodikealaiset omaavat itse oikeassa -asenteen. Jumala lausuu, että laodikealaiset ovat veltoja ja uneliaita, ja he vastaavat: *Jumala, minulla on syv olla tällainen*. Jumala sanoo, *ettei* ole syytä. Jumala kykenee saavuttamaan laodikean seurakunnan vain yhdellä ainoalla tavalla. Koska laodikealaiset eivät kuuntele sanoja, heidän on kohdattava suuri ahdistus, jossa he lakkaavat väittämästä vastaan Jumalalle.

Koska tunnemme Raamattua, väitämme ehkä Jumalalle vastaan hienovaraisemmin. Mieti asiaa. Kun kuulemme meitä toimimaan inspiroivan saarnan tai lukemamme artikkelin, lähdemme toteuttamaan sitä ahkerasti viikon tai kuukauden päivät, mutta annamme pian periksi joko puutteellisen päivittäisen rukouksen, Raamatun opiskelun tai paastoamisen takia. Saatamme ajatella: *reagoi liian kiihkoisesti*. Väitämme hienovaraisesti Jumalalle vastaan. Meidän tulee ylläpitää tunnollisesti inspiraatiota, joka kannustaa meitä etsimään Jumalan valtakuntaa.

OIKEA NÄKÖKULMA

Yhdessä Jobin koettelemuksen vaiheessa ystävä Elihu sanoi Jobille: ”Jos olet vanhurskas, mitä sillä hänelle annat, tahi ottaako hän mitään sinun kädestäsi?” (Job 35:7). Toisin sanoen, miten vanhurskautesi hyödyntää Jumalaa tai edistää Jumalan valtakuntaa? Mitä hyvää vanhurskautesi tekee Jumalalle? Jobista tuntui, että kaikki hänen tekonsa olivat suuri palvelus Jumalalle. Job kuvitteli *Jumalan tarvitsevan häntä kipeästi*. Hän ei ymmärtänyt, että totuus on *päinvastainen—ME TARVITSEMME kipeästi JUMALAA!*

Meidän on ymmärrettävä, ettei ihmisvanhurskaudemme edistä millään lailla Jumalan työtä, Jumalan valtakuntaa eikä kenenkään henkilön hengellistä kasvua. Pelkästään Jumalan Henki kykenee siihen. Hyvät asiat meissä ovat Jumalan meihin rakentamia, mikä on Jeesuksen Kristuksen mieli.

Ilman Jumalan vanhurskauden näkökulmaa päätymme kaikenlaisiin virheellisiin päättelyihin. Esimerkiksi kun tulemme tuntemaan Jumalan totuuden, meillä on tapana muistaa, mistä luovuimme: *Oi, jouduin luopumaan siitä ja tuosta*. Tunnumme itsemme kovin vanhurskaaksi taakse jättämiemme asioiden tähden, sen sijaan että päättelisimme: *katso mitä Jumala antoi minulle! Olen vastaanottanut valtavien määrän! Jumala sallii jopa minun olla osa perhettä!*

Kuvittele, että lasi esittäisi isälle tai äidille: *On todella tärkeää, että olen perheenne jäsen; En voi kuvitella, miten perhe toimisi ilman minua*. Lämäyttäisit luultavasti pikku takamusta. Jumala tuntee samalla lailla, eikä halua asenteesi olevan: *katso osuuttani työhön*. Jumala tahtoo pikemminkin sinun sanovan: *Kiitos, että toimit kauttani, kiitos että saan olla osa perhettäsi ja että jaat kaikki kanssani*. Tämä näkökanta on todellinen—edellinen on pelkkä fantasia.

Arvioi Jeesuksen asennetta. Haluammeko, että olemme toisten silmissä hyviä? Kristus ei pyrkinyt tähän. Matt. 19:16 rikas mies sanoi Kristukselle: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikiksen elämän?” Ennen kuin Kristus vastasi kysymykseen, hän kielsi: Älä kutsu minua hyväksi. Kristus ei halunnut ihmisten kutsuvan häntä hyväksi. Kukaan ei ole hyvä paitsi Jumala. Kristus oli ihminen. Kristuksen hyvyys pohjautui, että Isä eli hänessä, mikä demonstrooi Kristuksen todellista ja täydellistä vanhurskautta.

Asenteemme tulee olla: ”Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky” (Ps. 22:6).

Tässä on ymmärrys, mitä olet ihmisenä ilman Jumalaa. Tämä oli Jeesuksen Kristuksen asenne ristinpuulla.

Kristus tajusi ihmisen tilan; me ihmiset emme poikkea maan päällä ryömivistä madoista tulevaisuuttamme tarkatessamme. Kuolemme kuin madot, palaamme maaksi. Ellemme omaa itsessämme Jumalan vanhurskautta, meitä ei herätetä Jumalan valtakuntaan. Jos Kristus olisi tehnyt syntiä, hän olisi kuollut kuin mato, eikä häntä olisi herätetty haudasta. Kristus tunnisti, mikä oli oikea asenne ja näkökulma. OIKEA HENGELLINEN KATSANTOKANTA KUULUU: olemme pelkkiä matoja. Meillä ei ole tulevaisuutta ilman Jumalan vanhurskautta itsessämme, jolla pätevöidymme Jumalan valtakuntaan.

KESKITY KRISTUKSEEN

Room. 10:1 osoittaa vanhurskaan tarvitseman katsantokannan. Omahyväinen ja vanhurskas ajattelevat eri tavalla. ”Veljet, minä toivon sydämeistäni ja rukoulen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat.” Paavali lausuu luvussa 9 antavansa ikuisen elämänsä voidakseen pelastaa maamiehensä israelilaiset–jotka kiroisivat ja yrittivät tappaa Paavalin! Paavali rakasti heitä suunnattoman suuresti, vaikka he eivät kuuluneet seurakuntaan.

”Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle” (jakeet 2–3). Heillä ei ollut Pyhää Henkeä. He yrittivät rakentaa omaa vanhurskauttaan. He eivät olleet ”alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.” Nämä kovat ihmiset olivat haluttomia nöyrytymään Jumalan hallituksen alaiseksi. Et voi vastaanottaa Jumalan vanhurskautta ilman nöyryä, lapsenomaista ja oppivaista asennetta.

Monia Jumalan omia–suurta enemmistöä–on petetty tänään juuri tämän takia. Heillä ”on kiivaus Jumalan puolesta”, mutta he kapinoivat opettamaamme Jumalan vanhurskautta vastaan. He eivät usko, että Jumala tekisi työtään kenenkään toisen kautta. He eivät ole valmiita astumaan Jumalan hallitukseen maailmaa hallitsemaan. He kykenisivät opettamaan maailmalle vain, kuinka kapinoida Jumalan hallitusta vastaan.

Jae 4. selittää, miksi nämä ihmiset olivat *omahyväisiä*, eivätkä *tosi* vanhurskaita. ”Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.” ”Loppu” on käännös kreikan sanasta telos, josta saamme sanan kaukoputki. Paavali sanoo, että elääksesi vanhurskasta elämää, sinun on suunnattava hengellinen kaukoputkesi Jeesukseen Kristukseen, varmistettava, että toimit täsmälleen kuin Kristus, tai kuljet sivuraiteelle. Lain noudattamisen pitäisi tehdä sinusta Kristuksen kaltainen henkilö, ei omahyväistä paremmuutta ja ylemmyyttä uhkuvaa fariseusta.

Meidän on kohdistettava jatkuvasti katseemme Jeesukseen. Paavali kertoo Gal. 2:20, että Kristus eli ja suoritti hyviä tekoja hänessä. Kun Job teki vanhurskaita tekoja, hän ei tullut Jumalan kaltaiseksi, ei kiinnittänyt katsettaan Jeesukseen Kristukseen, vaan pyrki ylentämään itseään. Suurta ajan hukkaa!

ITSESÄÄLI

Omahyväisissä ihmisissä löytyy myös toinen kasvua tukahduttava asenne: itsesääli.

”Ja Kain sanoi Herralle: Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin” (1. Moos. 4:13). Kain velloi itsesäälissä. Kain olisi voinut tehdä parannuksen, mutta surkuteli sen sijaan: *rangaistukseni on liian rankka–voi minua ihmisparkaa*. Kain valitti koettelemuksensa tähden.

Miten itsesääli demonstroi omahyväisyyttä? Kun kohtaamme koettelemuksen, mutta emme näe tarvetta muuttua, on helppo vajota itsesääliin.

Jumala kommunikoi kanssamme koettelemuksen kautta. Jokaisella kohtaamallasi koettelemuksella on tarkoitus. Jumala on luvannut, ettei salli koettelemusta, jota et pystyisi käsittelemään. Jumala tuntee elämäsi tapahtumat. Jumala kohdistaa huomionsa jokaiseen perheenjäseneseensä.

Itsesääli on kuin syöpä, koska se tuhoaa taistelunnon. Tulinen koettelemus saa meidät rypemään itsesääliissä. Kestämme koettelemuksen, mutta emme iloitse siitä. Emme näe koettelemusta rakastavan Isän oikaisuna. Tällainen asenne ei muuta ketään.

Paavali vakuutti, että positiivisella asenteella VOIMME taistella ulos koettelemuksista. VOIMME oppia oppiläksyn. VOIMME voittaa. Paavali vakuutti, että Jeesuksessa Kristuksessa *minä voin kaikki*. (Hän oli *vankilassa* tämän sanoessaan!) Jeesus Kristus ei ole Raamatussa kertakaan itsesäälin vallassa. Miksi ei? Koska Kristus ei ollut hiukkaakaan omahyväinen.

Lapsesi oppivat parhaiten esimerkkisi kautta. Negatiivinen, itsesäälivä vanhempi tuottaa todennäköisesti samanlaisen lapsen. On tärkeää ylläpitää positiivista katsantokantaa. Jumala vakuutti, että KYKENET voittamaan, eikä hylkää sinua.

OJENNUKSEN LAHJA

Ojennus on omahyväiselle vaikein asia toteuttaa. ”Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa” (Hepr. 12:6). Ojennus on omahyväiselle lähes mahdoton asia, koska hän ei usko tarvitsevänsä ojennusta.

Katso, mitä Paavali sanoo jakeessa 10: ”Sillä nuo [meidän ihmisiamme] kurittivat meitä vain muutamia

päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä [hengellinen Isämme] kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.” Joka kerta kun sinua ojennetaan, se on parhaaksesi. Tämä on ehdoton lupaus. Omahyväinen henkilö ei ymmärrä, että Jumala valmistaa perheeseensä poikia, ja että ojennus on ainoa tapa saattaa meidät Jumalan perheeseen.

Ojennus on Jumalan MERKKI siitä, että olet hänen poikansa. Jumala vakuuttaa jakeessa: *sinun täytyy olla erityinen henkilö vastaanottaaksesi suurenmoisen kauniin perheeni jäsenyyden*. Sinun täytyy muuttua—sinun täytyy kehittää Poikani luonne—ennen kuin voin päästää sinut perheeseeni. Vaikka pelastus on lahja, jota emme voi ansaita, meidän täytyy taistella ja voittaa lihallinen luonteemme pelastuksen lahjan vastaanottaaksemme.

Daavid demonstroi yhden Raamatussa parhaista asenteista Jumalan ojennusta kohtaan. Kun Daavid joutui vaikeuksiin, hän pyysi Jumalaa pesemään itsensä iisopilla, vahvimmalla puhdistusaineella. Daavid anoi: *Jumala, pese, puhdistu minut, tee kaikki tarvittava saattaaksesi minut valtakuntaasi!*

On helppo masentua omia ongelmia tuijottaessa, mutta jotkut ongelmat ovat tähdellisiä tarvittavan luonteen rakentamiseksi ja Jumalan valtakuntaan suuntaamiseksi! Ojennus on elämäsi SUURIN SIUNAUS, rakkauden teko, joka ansiosta saavutat Jumalan perheen. On suuri etuoikeus saada olla Jumalan koettelema, saada vastaanottaa Jumalan perhettä varten valmistava koulutus.

Jumala ojentaa poikiaan rakkaudella. Jos hylkäämme Jumalan ojennuksen, olemme hengellisiä äpäriä, emme enää poikia.

Jumalan ojennus paljastaa, että emme ole äpäriä vaan Jumalan poikia! Ymmärrämmekö, mitä Jumalaksi tuleminen ja Jumalan perheessä ikuisesti poikana eläminen tarkoittaa?

JUMALAN NÄKEMINEN

Jobia ei kohdannut kehnö kohtalo vaan suurin elämänsä siunaus. Job ymmärsi vihdoin, että Jumala työskenteli hänen kanssaan, valmisti häntä pojaksi perheeseensä (Job 42:1–3). Job kohdisti katseensa ja lausui: *Tämä on minulle ylen ihmeellistä! Miksi tuntisin itsesääliä, kun minua valmistetaan Jumalan valtakuntaan? Miksi väittäisin vastaan Jumalalle? Miksi en olisi oppivainen, kun Jumala tarjoaa minulle jotain näin valtavaa?*

”Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt” (jae 5). Tässä, *ensimmäistä* kertaa elämässään, Job näki todella Jumalan!

Joten, miksi omahyväisyys on vahingollista? OMAHYVÄISYYS TYÖNTÄÄ JUMALAN POIS KUVASTA. SE SOKAISEE MEIDÄT NÄKEMÄSTÄ JUMALAA. EMME KYKENE NÄKEMÄÄN JUMALAA! Jumala vihaa omahyväisyyttä kiihkeästi, koska kiivas Jumala rakastaa sinua.

Jos olet Jumalan seurakunnan jäsen, sinut on siitetty Jumalan perheeseen. Jumalan silmät kiinnittyvät sinuun joka päivä, joka minuutti. Jumala tuntee mielesi jokaisen ajatuksen. Jumala on kohtalostasi niin huolissaan, ettei sallinut edes Jeesuksen kutsua sinua, vaan kutsui sinut HENKILÖKOHTAISESTI. Ei ole kuitenkaan syytä tulla kutsusta omahyväiseksi, koska kyseessä on Jumalan vanhurskaus.

Kun olemme omahyväisiä, RIKOMME ENSIMMÄISEN KÄSKYN, käskyistä tärkeimmän. Asetamme ITSEMME ennen Jumalaa.

Job totesi: ”Sentähden minä peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhassa” (jae 6). Tämä ei tarkoittanut, että Job inhosi itseään jatkuvasti. Job lausui Jumalalle: *Inhoan koko olemuksellani kaikkea, mitä olen ollut edessäsi tässä koettelemuksessa.auta minua muuttumaan. Kadun tomussa ja tuhassa.*

Mieti, millaisia hedelmiä tämän kaltainen asenne tuottaa. Ongelmatilanteissa omahyväisyys voi saattaa

meidät vetäytymään toisista, asettumaan *puolustuskannalle*: yritän lähestyä, mutta henkilö kritisoi minua. Jos näkisimme todella Jobin lailla, inhoaisimme itseämme, emmekä loukkaannu. Jos joku esittää meistä negatiivisen huomautuksen, mitä sillä on väliä? Voimme rakastaa lähimmäistämme ja olla myös jatkossa heidän ystävänsä. Mitä väliä on, mitä ihmiset ajattelevat sinusta? Tärkeintä on, mitä Jumala ajattelee.

Kohtaamme kaikki koettelemuksia, jossa meidän pitää kammoksua olemustamme. Kun keskitymme koettelemuksessa, että Jumala valmistaa meitä perheeseensä, tilanne muuttuu täysin!

Jeesus Kristus esitti maan päällä ollessaan, ettei hän voinut tehdä mitään itsestänsä. Tämä on alkupiste. Tämän jälkeen Kristus saarnasi toisia etsimään ensin Jumalaa, Jumalan valtakuntaa JA JUMALAN VANHURSKAUTTA.

Jos ymmärrämme todella, että meissä itsessä *ei ole vanhurskautta*, motivoidumme ETSIMÄÄN ja rakentamaan Jumalan vanhurskautta Jumalan Pyhän Hengen kautta.

Pohdi aihetta syvällisesti ja kitke pois jokainen omahyväisyyden hitunen, niin näet entistä valtavamman Jumalan, ja valmistut entistä vanhurskaammaksi Jumalan pojaksi.

NELJÄ

Pääsiäisen merkitys

JUMALA KÄSKEE TOSI KRISTITTYJÄ VIETTÄMÄÄN KERRAN VUODESSA Jeesuksen Kristuksen uhrin muistojuhlaa. Jumala antoi yksityiskohtaiset ohjeet, kuinka kastettujen seurakunnan jäsenten tulee viettää tätä jokavuotista pääsiäisseremoniaa.

Pääsiäinen (pesah) on yksi vuoden TÄRKEIMMISTÄ tapahtumista. Meidän tulee ahkeroida, jotta näemme pääsiäisen Jumalan tarkoittamalla tavalla, jotta pääsiäisajan viesti teroittuu mieliimme. Voimme viettää pääsiäistä oikealla asenteella ja tavalla vain Jumalan antamalla ymmärryksellä.

Pesah-pääsiäinen on vuoden ensimmäinen pyhäpäivä. Jos emme vietä pääsiäistä oikealla tavalla, koko kevään juhla-aikojen, jopa koko vuoden juhla-aikojen viettäminen saattaa häiriintyä.

Kysymys kuuluu—MIKÄ ON PÄÄSIÄISEN TODELLINEN SANOMA?

KESKITY JUMALAN KARITSAAN

PÄÄSIÄINEN ON KRISTUKSEN RISTIINNAULITSEMISEN MUISTOMERKKI.

Jumala asetti pääsiäisen Kristuksen uhrin *muistomerkiksi*. Kristuksen uhri maksoi syntimme, sovitti meidät Isälle. Kun vietämme pääsiäistä, meidän tulee keskittyä uhrattuun Jumalan Karitsaan. Keskitymme meille kuuluvan rangaistuksen maksaneeseen Karitsaan.

“Jumala tietää, että meistä jokainen on tehnyt syntiä. Hän tietää sinun jokaisen syntisi. Varmista *ennen* pääsiäistoimitusta, että syntisi on annettu anteeksi”, Herbert W. Armstrong julisti puheessaan 4. maaliskuuta 1982. “Ehkä syntisi on jo annettu anteeksi. En tarkoita, että sinun pitää pyytää syntiäsi miljoona kertaa anteeksi. Kun synti on kerran annettu anteeksi, se on poistettu. VARMISTA KUITENKIN, ETTÄ KAIKKI SYNTISI ON ANNETTU ANTEEKSI.”

Meidän tulee ottaa H. Armstrongin sanat vakavasti. Pääsiäinen ei ole aika, jona keskitymme itseemme, emme edes parannuksen tekoon synneistämme. Pääsiäisenä keskitymme syntiemme vaatimaan KRISTUKSEN UHRIIN. Kristus maksoi synneistämme valtavan hinnan!

Ajattele, maailmankaikkeuden, enkelien ja ihmisen Luoja saapui maapallolle, ei tehnyt syntiä, eikä tarvinnut parannusta. LUOJAMME, SINUN JA MINUN, SAAPUI LUOKSEMME MAAN PÄÄLLE KUOLEMAAN LIHASSA SYNTIEMME TAKIA. Kaiken Luoja kuoli puolestamme.

Pääsiäinen kertoo, kuinka Kristus, meidän pääsiäislampamme, piestiin ja murhattiin maksuksi synneistämme. Pohdi syntiemme hintaa! Ilman Kristuksen kärsimystä yhdelläkään ihmisellä ei ole tulevaisuutta.

Voitko kuvitella, kuinka irvokas ja viheliäinen on synti, joka *vaatii* Luojamme hengen? Luojamme oli kuoltava! Koska Luojamme oli suurempi kuin hänen luomistyönsä, hän kuoli koko luomakuntansa puolesta, jotta syntimme voitaisiin antaa anteeksi. Pohdi synnin hintaa! SYNTI vaati Jumalaperheeltä Luojamme kuoleman.

Kuinka vakavasti suhtaudumme syntiin? VOIMMEKO

TAISTELLA SYNTIÄ VASTAAN JA VOITTAAN, JOS EMME YMMÄRRÄ, KUINKA JÄRKYTTÄVÄN HINNAN SYNTIMME VAATIVAT?

Synti on maailmalle vitsailun aihe, mutta ei synnin takia ruhjotulle, verensä vuodattaneelle Jumalalle. Synti on vakava asia. Jumala maksoi äärimmäisen hinnan irvokkaiden, viheliäisten syntiemme takia. Vain lihaksi tulee Jumalan veri kykeni maksamaan syntiemme vaatiman maksun.

Pääsiäinen on suuren uhrin ja äärimmäisen raa'an ristiinnaulitsemisen muistojuhla.

Aloitan pääsiäisseremonian yleensä H. Armstrongin sanoin: "Kyseessä on vuoden juhlallisin ja vakavin vuosipäivä, muistojuhla Herramme ja Vapahtajamme kunniaksi. Osallistu tähän jumalanpalvelukseen *vain*, jos omaat todellisen uskon Kristuksen kärsimykseen ja kuolemaan."

Roomalaiskirjeen jae 3:23 kertoo, että me kaikki olemme tehneet syntiä. Roomalaiskirjeen jae 6:23 kertoo, että synnin palkka on kuolema. Me kuolemme, ellei syntejämme anneta anteeksi.

Vapahtajamme saapui ulkoavaruudesta maksaakseen syntimme. On innoittavaa pohtia Kristuksen uhria ja Isän suurta osuutta.

Pääsiäinen oli merkittävä tapahtuma muinaiselle Israelin kansalle. *Koko kansa* esitti profetian, jossa tavaasta tuleva Jumalan Karitsa uhraa itsensä koko ihmiskunnan syntien puolesta (2. Moos. 12:3–5). Joka talous otti itselleen lampaan. Kyseisenä *verisenä* yönä teuras-tettiin varmasti yli sata tuhatta lammasta. Koko kansa keskittyi Jumalan Karitsaan viittaavaan lammaskaritsaan. Kukaan toinen kansa ei ole toiminut minään aikana moisella tavalla.

Jos joku Israelin kansalainen kieltäytyi pääsiäisseremoniasta, henkilö tuomittiin kuolemaan. Jos Jumalan

omat eivät vietä tänään pääsiäistä oikealla tavalla ja oikealla asenteella, he kuolevat ikuisesti (mm. Joh. 13:8; 1. Kor.11:29). Tämä on vakava, raitistava varoitus.

Israelin teurastetut karitsat viittasivat Jeesuksen Kristuksen uhriin. Karitsojen veri ei pelastanut ketään, vaan viittasi vain maailman synnin poistavaan uhriin. Israelilaiset odottivat taivaasta alas astuvaa Jumalaa, joka kuolisi ja maksaisi syntiemme rangaistuksen.

Johannes Kastaja lausui Kristuksesta: "Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" (Joh. 1:29). Pääsisäisseremoniaa ei tarkoitettu vain Israelille ja seurakunnalle. Jumalan Karitsa otti pois *maailman* synnin. Tulevaisuudessa koko maailma viettää pääsiäistä kuten Jumalan omat tänään–Raamatun opastamalla tavalla. Meidän tulee varmistaa, että toimimme Jumalan opastamalla tavalla.

Mihin keskitymme pääsiäisenä? Jumalan Karitsan uhriin. Ymmärrä, mitä Karitsa teki puolestamme. Ymmärrä, kuinka suuresti Jumalan on antanut meille jokaiselle anteeksi.

SYNTIÄ VASTAAN PONNISTELEMINE

Kristus rukoili ennen kovinta koettelemustaan: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun" (Luuk. 22:42). Kuinka kova koettelemus oli sekä Kristukselle että Isälle? Kristus tiesi, mikä häntä odotti. Ihmisenä Kristus ei halunnut kärsiä, hän huusi Isänsä puoleen, mutta alistui tämän tahtoon. Vaatimus oli täytettävä syntiemme maksamiseksi!

Mikä Poika! Kristus lausui: *Toimin tahtosi mukaisesti, tuli mitä tuli. Sinun tahtosi olkoon myös minun tahtoni!*

“Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niin kuin veripisarat, jotka putosivat maahan” (jae 44). Kristuksen hieken ilmaantui verta! Kristuksen kasvojen hikirauhaset täyttyivät verellä, kun hän ajatteli edessä olevaa raakaa ruoskintaa ja kärsimystä. Roomalaiset kutsuivat ristiinnaulitsemista edeltävää pieksentää puolikuolemaksi!

Kristus joutui kärsimään totisesti ollakseen täydellinen! Kristus tiesi, mitä oli edessä, ja rukoili *hartaasti*, ettei lankeaisi syntiin! Hän hikoili *verta*, jotta ei tekisi syntiä! Hän suoritti kaiken voidakseen olla Vapahtajamme, pystyäkseen tarjoamaan meille tulevaisuuden.

Voitko kuvitella ketään ihmistä rukoilemassa yhtä intensiivisesti, ettei lankeaisi syntiin? KYKENETKÖ KUVITTELEMAAN, KUINKA KRISTUS, JOKA HALUAA ASUA MEISSÄ, KAMPAAILI ANKARAN KESKITETYSTI, ETTEI TEKISI SYNTIÄ? KRISTUS HALUAA, ETTÄ SEURAAMME HÄNEN ESIMERKKIÄÄN.

Kristuksen asenne, usko, antoivat hänelle voiman elää. Kristus luotti Jumalaan, joka vahvisti häntä (jae 43), ja sai voiman voittaa sanoinkuvaamattoman kärsimyksen.

Oletko joutunut kokemaan kovia, tuntuvatko koettelemuksesi liian vaikeilta? Psalmin 69:20 profetia kuvaa ääri-rajalle kärsivän Kristuksen ahdistusta! Kuvaus osoittaa, kuinka vakavasti Jumala suhtautuu parantamiseemme ja pelastamiseemme.

Kristus tiesi koko elämänsä ja toimikautensa ajan, mikä häntä odotti (Joh. 18:4) – mutta ei kulkenut murheen murtamana, vaan päinvastoin innosti ja motivoi opetuslapsia! Kristus pyrki keskittämään opetuslastensa mielet Jumalan suunnitelmaan.

Oletko ajoittain masentunut? Jumala koettelee meitä. Jumala tahtoo, että uhraamme maailman puolesta, että opimme Kristuksen lailla alistautumaan Jumalan tahtoon.

Tehtävä saattaa vaikuttaa vaikealta. Omaatko tarvittavan voiman? Jos emme ole varuillamme, voimme koettelemuksen pauloissa surkutella: *miksi Jumala kohtelee minua kovasti?* Koettelemuksissa meidän tulee keskittyä Kristuksen uhriin puolestamme.

Kristus taisteli syntiä, kiusausta tehdä pahaa, vastaan äärimmäisen ankarasti! TAISTELEMMEKO ME SAMALLA MITALLA? Meidän on anottava rukouksessa Isältä voimaa vastustaa syntiä (Hepr. 12:1–4).

Saatanan painostus voimistuu yleensä pääsiäistä edeltävänä aikana. USKON, ETTÄ SUURIN YKSITTÄINEN MASENNUKSEN SYY TÄNÄ AIKANA—JA EHKÄ JOPA KOKO VUONNA—ON, ETTÄ EMME KESKITY OIKEALLA TAVALLA PÄÄSIÄISEEN.

Jollemme ymmärrä oikealla tavalla Kristuksen uhria, katseemme suuntautuu meihin itseemme.

Jumala käskee tänä vuodenaikana meitä suuntaamaan katseemme pois itsestämme ja meditoimaan meidän kaikkien synnit maksanutta Kristuksen uhria! Kun keskitymme Kristuksen uhriin, Henki virtaa—ja antaa meille *todellisen voiman!* Näin Kristus sai voiman kovien koettelemusten voittamiseksi.

Kristus kärsi puolestamme, kärsi kovemmin kuin kukaan, ja käski: *Nyt on sinun vuorosi. Seuraa antamaani esimerkkiä.*

USKO SYMBOLEIHIN

Kristus vaihtoi pääsiäislampaan symbolin leiväksi ja viiniksi (Luuk. 22:19–20). Pesah-pääsiäisenä nautimme Kristuksen muistoksi palan leipää ja tilkan viiniä. Leipä symboloi Kristuksen ruumista, joka murrettiin fyysisten syntiemme takia. Viini symboloi lihaksi tulleen Jumalan verta, joka vuodatettiin hengellisten syntiemme takia.

Meidän tulee totisesti uskoa näihin symboleihin, jotka ovat vaatimus ikuiseen elämään. Kristus kärsi ennen

ristiinnaulitsemista armotonta pilkkaa, ivaa ja ylenkatsontaa ihmisiltä. Pilatus ruoskitti Kristuksen (Matt. 27:26). Mitä ruoskiminen merkitsee? Jumalan omien pääsiäisenä nauttima leipäpala edustaa ruoskimista: Jeesuksen Kristuksen rikottua ruumista.

Roomalaissotilaat toimittivat ruoskimisen 6-8 -hihnaisella piiskalla, jonka hihnojen päiden rikkiäiset luutai metallinpalaset haavoittivat ja repivät uhrin lihan. Kristuksen luut tuijottivat hänen lihansa läpi (Ps. 22:17).

Miksi Kristus suostui ruoskittavaksi? Jotta sinut voitaisiin parantaa! Jumala asetti parantamisiiton: *Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut* (Jes. 53:5; 1. Piet. 2:24). Meidän täytyy uskoa tähän lupaukseen!

Uskotko, että Jumala sallisi Kristuksen kärsiä, mutta ei haluaisi parantaa meitä? Emme tiedä, *koska* Jumala päättää parantaa meidät, mutta varmasti Isä ei sallisi Poikansa raakaa kärsimystä tahtomatta parantaa meitä!

Meidän tulee tutkia, omaammeko tarvittavan uskon. Jumala ilmoittaa, että meidän täytyy omata usko näihin symboleihin–tai olla osallistumatta pääsiäiseen.

Ruoskimista seurasi ristiinnaulitseminen. Roomalaisessa ristinnaulitsemisessa sotilaat naulaavat maassa paalun päällä makaavan ojennetut kädet ja jalat. Kun paalu nostetaan pystyyn ja pudotetaan sen kuoppaan, veri purskuu haavoista. Roomalaissotilaat ja yleisö nauttivat tällaisesta esityksestä.

Jumalan poika *uhrattiin* kuvatulla tavalla, jotta meille voitaisiin antaa anteeksi ja jotta meidät voitaisiin sovittaa Isä Jumalalle. Pääsiäinen kertoo edellä kuvatusta *uhrista*.

Suostuisitko itse kärsimään kuvatulla tavalla *jonkun toisen puolesta*? Tässä on Jumalan rakkaus! *Tämä* Jumalaperhe kutsuu ihmisiä liittymään perheeseensä. Jumalan rakkaus on niin valtava, että ilman Jumalan henkeä kukaan ihminen ei kykene ymmärtämään sitä!

Kun katsomme kaikkea Jumalan ja Kristuksen läpi käymää, mitä he ajattelevat, jos heidän kutsumansa ja Hengestä siittämänsä ihmiset suhtautuvat välinpitämättömästi heidän uhriinsa? Useimmat Jumalan omat ovat käyneet penseiksi; he eivät innostu jalkojenpesuseremoniasta eivätkä pääsiäisseremoniasta. He eivät halua ajatella pääsiäisen verisiä yksityiskohtia—vaan pyrkivät vesittämään koko seremonian.

Mitä Isä Jumala—joka joutui todistamaan Poikansa kärsimyksen—ajattelee moisesta penseästä asenteesta? Entä kärsimyksen läpi käynyt Kristus? Penseät ihmiset syöstään suureen ahdistukseen, ja jos he eivät tee suuressa ahdistuksessa parannusta, he kuolevat ikuisesti, samoin kuin kaikki läksyä oppimattomat Jumalan omat.

KRISTUKSEN KUOLEMA

“Ja yhdeksannen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: Eeli, Eeli, lama sabaktani? Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” (Matt. 27:46). Kristus tuli synniksi ja oli hetkisen Jumalasta erotettu.

Mitkä sanat Jeesus lausui ristinpuulla? *Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät* (Luuk. 23:34). Kristus ei vihannut vangitsijoitaan.

Kykenemmekö antamaan Kristuksen lailla anteeksi? Voimmeko antaa Jumalan lailla anteeksi, koska Kristus elää todella meissä? Emme ajattele kuin Jumala, jos emme anna lähimmäiselle anteeksi. Me ihmiset tarvitsemme paljon anteeksiantamusta—ennen kuin kohtelemme lähimmäistämme oikealla—rakastavalla, palvelevalla, uhraavalla asenteella.

Jumala antaa suunnattoman suuret syntimme anteeksi! Jumala toimitti puhdistuksen kaikista synneistämme (Hepr. 1:3).

“Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisoivat: Hän huutaa Eliasta. Ja kohta muuan heistä juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda. Mutta muut sanoivat: Annas, katsokaamme, tuleeeko Elias häntä pelastamaan. Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä” (Matt. 27:47–50). KRISTUS HUUSI TUSKASTA—minkä jälkeen hän kuoli.

Kielenkääntäjät jättivät jakeesta 49 pois: “Mutta toinen otti keihään ja lävisti hänen kylkensä, veri ja vesi juoksisivat ulos”. Saatana on pettänyt maailman uskomaan, että Kristus kuoli sydämen murheeseen.

KRISTUS KUOLI, KOSKA KUN HÄNEN KYLKENSÄ LÄVISTETTIIN KEIHÄÄLLÄ, JA VERI PURSKAHTI KYLJEN AUKOSTA. Verenvuodatus surmasi Kristuksen. Kristus kuoli vuodattaen verensä, jotta sinun syntisi voitaisiin antaa anteeksi. Pääsiäinen kuvaa Kristuksen kuolemaa.

Maa järisi, ja kalliot halkesivat, koska Jumalan poika kuoli (jae 51). Maailma iloitsi, mutta Isä ei iloinnut.

“Ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös... Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: Totisesti tämä oli Jumalan Poika” (jakeet 52, 54). Nämä ymmärsivät lopulta! Se ei muuttanut heitä, mutta he ymmärsivät, että Kristus oli Jumalan Poika.

Meidän tulee ymmärtää asia miehiä syvällisemmin! Jumala sanoo: *Syö leipä ja juo viini; syö lihani ja juo vereni. Anna Kristuksen täyttää elämäsi! Tee parannus, muuten en anna syntejäsi anteeksi.*

Kuinka suuresti Isä vihaa syntiä? Mitä Kristuksen mieleen nousee, kun hän ajattelee syntiä? Syntimme maksaminen vaatii lihaksi tulleen Jumalan veren.

MEIDÄN TULEE PONNISTELLA TULLAKSEMME SYNITTÖ-

MIKSI! Jos emme vältä syntiä kuin Kristus, käy selväksi, että emme ymmärrä koko asiaa.

Pääsiäinen on raitistava muistotilaisuus. Keskitymme Jeesuksen kuolemaan, vältämme turhaa puhumista sekä ennen seremoniaa että sen jälkeen.

Kun pääsiäisenä syöt leivän ja juot viinin, tämä kertoo, että haluat, että Kristus elää sinussa. Ilmoitat haluavasi olla Kristuksen kaltainen, ja antaa elämäsi hänen laillaan. Kristus asetti kärsimyksellään esikuvan, jota noudatamme kulkiessamme hänen jäljissään (1. Piet. 2:21).

JULISTA HÄNEN SYNTYPERÄNSÄ

“Sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa...” (Jes. 52:14). Jeesusta ei tunnistettu enää ihmiseksi. Hänen hahmonsa oli runnellumpi kuin kenenkään toisen ihmisen kyetäkseen maksamaan sekä fyysisten että henkisten syntiemme rangaistuksen.

“Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peitivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet” (Jes. 53:3). Kun Kristus ristiinnaulittiin, hänen opetuslapsensa juoksivat pois. Ainoastaan Kristus jäi paikalle, sillä hän tiesi, että hänen yksi syntinsä sinetöisi ihmiskunnan kohdalon. Yksi ainoa synti tai paikalta poistuminen riistäisi ihmiskunnalta tulevaisuuden.

“Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut” (jakeet 4–5). Kristus haavoitettiin *meidän* rikkomustemme tähden, runneltiin *meidän* pahojen tekojemme tähden.

Ymmärryksemme fyysisten syntiemme edestä suoritetusta uhrista vaikuttaa, kuinka suuresti Jumala parantaa meidät. Kristuksen ruumis runneltiin, jotta meidät voitaisiin parantaa.

Tiedämme, että osa parantamisesta suoritetaan kuoleista herätessä. "Kallis on Herran silmissä hänen hurskaitensa kuolema" (Ps. 116:15). Jumala katsoo kuolemaa eri näkökulmasta kuin me ihmiset. Kun Jumalan pyhä kuolee, Jumala lisää pojan perheeseensä ikuisesti.

"Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme" (Jes. 53:6). Kohtaamme ongelmia, kun kuljemme omaa tietämme. Lannistumme, kun poikkeamme omalle tiellemme koettelemuksissa, etenkin pääsiäisenä. Meidän tulee keskittyä Pääsiäislampaaseen ja Jumalan uhriin puolestamme.

"Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään..." (jae 7). Kristus vietiin teuraaksi kuten muinaisen Israelin pääsiäislammas.

"Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli (oikeammin futuuri, engl. tulevaisuudessa julistaa)?..." (jae 8). Tämä on kaunis kysymys. Kuka Kristuksen sukupolvesta julistaa? Kuka omaa Jumalan vanhurskauden, ja julistaa koko maailmalle Pääsiäislampaan ristiinnaulitsemisesta? Jumalan omien tehtävä on julistaa Kristuksen uhrista.

Kysymys toistetaan Apostolien tekojen jakeissa 8:32–33 KELLÄ ON VOIMA KERTOAA, JULISTAA KRISTUKSEN SYNTYPERÄ? Meidän tulee saattaa tämä viesti ihmisille, opettaa ihmisiä, vaikka kohtaisimme ongelmia.

"Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääräryhtä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. Mutta

Herra [Isä] näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi...” (Jes. 53:9–10). Isä näki kaiken. Isän oli käännettävä selkänsä Kristukselle, koska kyseisellä hetkellä Kristus tuli kuvainnollisessa mielessä synniksi.

Jumala oli mielisään Poikansa kärsimyksestä, koska se mahdollisti miljardilapsisen perheen. Isä tahtoo perheen! Isä antoi ainokaisen Poikansa syntiemme rangaistuksen maksuksi (Joh. 3:16).

EROTA HERRAN RUUMIS

Paavali kirjoitti Kristuksen kuoleman vuosimuistotilaisuudesta seuraavasti: “Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni. Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni” (1. Kor. 11:23–25).

Meille annetaan palanen leipää ja kuppi viiniä, jotka osoittavat Herran kuolemaa. Pyrimme joka vuosi elämään aina enemmän Kristuksen tavalla. Seuraamme Kristuksen esimerkkiä happamattoman leivän päivien aikana.

Kyseessä ei ole pelkkä uskonnollinen rituaali. Keskitymme tiiviisti pääsiäiseen, sillä leipä ja viini ovat ikuisia symboleja! Parantaminen koskee fyysistä elämää ja kuolemaa—loppujen loppuksi kyseessä on IKUINEN ELÄMÄ tai IKUINEN KUOLEMA!

“Koetelkoon siis ihminen itseänsä, ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta” (jae 28). Koettele itseäsi ensin ennen pääsiäistä varmistaaksesi, että nautit leivän ja viinin uskossa. Meidän tulee kiittää Jumalaa, joka on

antanut meille kunnian ja mahdollisuuden ymmärtää, mistä pääsiäisessä on kysymys.

“Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa. Sentähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois” (jakeet 29–30). *Nukkuminen* tarkoittaa jakeessa *kuolemaa*. Jakeissa käsitellään erityisesti parantamista.

Jumalan seurakuntalaiset kuolivat ennenaikaisesti, koska heiltä puuttui tarvittava usko. He eivät erottaneet murrettua leipää; miksi ruumis murrettiin puolestamme. Kristuksen ruumis piestiin ja rikottiin ennen ristiinnaulitsemista kuoleman partaalle, jotta meidät voitaisiin parantaa.

Ei löydy ihmistä, jonka lukuisia syntejä ei tarvitsisi pestä pois. Ehkä yksi synnistämme on, ettemme erota Kristuksen murrettua ruumista oikealla tavalla, ettemme usko tarpeeksi sen symboliin.

Jokaisen henkilön tulee nauttia sekä leipä että viini. Jokaisen täytyy uskoa. Meidän on mietittävä, miten Kristuksen ruumis rikottiin, jotta meidät voidaan parantaa.

Meidän tulee varoa, ettemme haasta Jumalan halua parantaa. H. Armstrong oli käytännöllisesti sokea kirjoittaessaan teoksensa *Ikuisten aikojen salaisuus*. Miksei Jumala parantanut häntä kirjan kirjoittamisen helpottamiseksi? Ehkä H. Armstrong ei olisi kirjoittanut muuten teosta. Ehkä H. Armstrongin täytyi olla lähes sokea, jotta Jumala kykeni voimallaan kirjoittamaan H. Armstrongin kautta *Raamatun jälkeen tärkeimmän kirjan!* Jumala ei kerro, koska hän aikoo parantaa meidät. Tarvitsemme uskoa. Tarvitaanko hetkessä tapahtuvaan parantumiseen uskoa?

KUINKA VOITAMME

Ilmestyskirjan jakeet 12:9–10 kertovat, että saatana on heitetty maan päälle, ja että hän on täynnä vihaa ja vainoa

Jumalan omia kohtaan. Sitten jae kertoo—erityisesti penseistä pyhistä, suuressa ahdistuksessa parannuksen tekevästä laodikealaisista: “Ja he ovat voittaneet hänet *Karitsan veren kautta* ja *todistuksensa sanan kautta*, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti” (jae 11).

Innoittava jae sisältää kaksi osaa. Jakeen ensimmäinen osa kertoo, että nämä ihmiset voittavat saatanan *Karitsan veren kautta*. Karitsan veri kuvaa Kristuksen kuolemaa menneiden syntiemme sovittamiseksi, mistä pääsiäisessä on kysymys. Mitä tapahtuu, kun teemme syntiä tulevaisuudessa? Kun ponnistelemme kohti täydellisyyttä, mutta lankeamme syntiin, meidän täytyy *tehdä* jälleen *parannus*! Kun teemme parannuksen, Jumala antaa meille anteeksi ja Kristuksen veri puhdistaa syntimme.

Jakeen toinen osa kertoo, että he voittivat saatanan “*todistuksensa sanan kautta*”. *Todistus* tulee samasta kreikan alkusanasta kuin *marttyyri*; Se esittää, *kuinka elämme elämäämme*.

Pääsiäistä seuraava Jumalan käskemä juhla on happamattoman leivän päivien juhla (3. Moos. 23:5–6; 1. Kor. 5:7–8), jona täytämme elämämme happamattomalla leivällä ja pidämme hapatuksen pois elämästämme.

JUMALA ILMOITTAA, ETTÄ KUN TOIMIT JAKEEN KAHDEN OSAN MUKAISESTI, VOITAT PAHOLAISEN!

Jae sisältää valtavan voiman. Kun keskitymme Kristuksen vereen ja Kristuksen esimerkkiin, voimme voittaa *kaiken*, vältämme synnin ja pitäydymme vanhurskaudessa.

Omammeko motivaation voittaa, jollemme näe synnin suunnattoman suuria seuraamuksia? Kykenemme vastustamaan syntiä pelkästään Kristuksen voimalla. Ilmestyskirjan jae 12:11 osoittaa, mistä saamme tarvittavan voiman. Jumalan omat, ovatko he sitten filadelfialaisia tai parannuksen tehneitä laodikealaisia, voittavat paholaisen jakeen ymmärryksellä.

Elävän Jumalan Sanan, Jeesuksen Kristuksen, täytyy elää meissä–vaikka se merkitsisi kuolemaa! Laodikealaisten täytyy kuolla ennen kuin he pääsevät Jumalan valtakuntaan.

Asenne on tarpeellinen jo tänään. Hyväksymme jopa kuolan, koska Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema (Ps. 116:15).

Kun olemme hyväksyneet pääsiäisuhrilampaan, meidän pitää poistaa synti elämästämme. Meidän täytyy jättää synti, meidän täytyy jättää Egypti ja maailma taaksemme.

H. Armstrongin pääsiäisseremonian johdannon loppu kuuluu: “Kun olemme saaneet Kristuksen veren kautta syntimme anteeksi, mitä 14. päivä kuvaa, emme pysähdy syntiin vaan kuljemme pois synnistä. Miksi viettäisimme 14. päivää, joka kuvaa MENNEIDEN syntien anteeksi antamista–me käskyjä noudattavat–ja kieltäytyisimme viettämästä happamattoman leivän juhlaa, joka kuvaa synnin TAAKSE JÄTTÄMISTÄ. Seitsemän happamattoman leivän päivää kuvaa symbolisesti synnin täydellisesti pois panevista; käskyjen noudattamista. Nämä juhlapäivät kuvaavat käskyjen noudattamista.”

Jos emme kohdista mieltämme pois itsestämme, emme ymmärrä pääsiäistä emmekä voita paholaista. Saatana pyrkii jatkuvasti tuhoamaan meidät, saattamaan meidät penseiksi kuten tämän lopunajan 95 prosenttia Jumalan omista.

Pietari muistuttaa, että meidät on lunastettu Kristuksen kalliilla verellä (1. Piet. 1:18–19) ja voidaan sovittaa Isälle, minkä jälkeen meidän on kuljettava eteenpäin.

Meidän on voitettava Jeesuksen Kristuksen veren ja todistuksen sanan kautta, mikä on kaunis, valtava, suurenmoinen suunnitelma! Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen jalo uhri mahdollisti suunnitelman toteutumisen. Pääsiäinen kertoo Jumalan suunnitelman toteutumisesta.

VIISI

Tahtojen taistelu

ROOMALAISKIRJEEN LUVUSSA 7 PAAVALI KUVAA HÄNELLE suurta surua aiheuttanutta *TAHTOJEN TAISTELUA*.

”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. *Tahto minulla kyllä on*, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei” (Room. 7:18). Paavali omasi *ihmisen tahdon*, jolla hän pyrki rakentamaan jumalallisen luonteen ja voittamaan, mutta Paavalin ihmistahto ei kyennyt tahdollaan toteuttamaan haluamaansa.

IHMISEN TAHTO EI KYKENE RAKENTAMAAN HENGELLISTÄ LUONNETTA.

”Sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. Niin huomaa siis itsensäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni” (jakeet 19–21). Ongelma *järkytti* Paavalia, jolla oli edessään merkittävä hengellinen oppiläksy, ennen kuin hän kykeni tekemään tarvittavia muutoksia elämässään.

”Sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain,

joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia” (jakeet 22–25). Kyseessä oli todellinen, kahden vastakkaisen tahdon välinen SOTA.

Paavali oli korkeasti koulutettu, vahvan tahdon omaava mies, joka oli vuosien ajan oppinut *luottamaan* ihmistahdoonsa, jonka kautta hän saavutti lähes kaiken haluamansa. Nyt Paavalin täytyi lakata luottamasta ihmisluontoonsa, koska että ihmisen luonto *ei kykene* voittamaan henkisesti. Roomalaiskirjeen luvusta 7 käy ilmi, että Paavali ei ollut aikaisemmin nähnyt välttämättä tarvetta tähän.

Kuinka hyvin *sinä* ymmärrät oppiläksyn ihmisen hengestä? Jos et ole voittoisa, on mahdollista, että sinun on syytä tutkia asiaa syvällisemmin.

HÄMMENTÄVÄ LAUSUMA

Uskon, että syyskuun 1966 *Good News* -lehden artikkeli, joka käsitteli kyseistä raamatunkappaletta, auttaa ymmärtämään, miksi lukuisat laodikealaiset eivät olleet voittoisia Herbert W. Armstrongin kuoleman jälkeen!

Raymond McNair kirjoittaa artikkelissa, ettei Paavalin ihmisen tahto voittamiseksi OLLUT ITSESSÄÄN RIITTÄVÄ. Tämä hämmentävä toteamus paljastaa suuren osan laodikealaisten ongelmaa.

Ihmisen tahto on ihmisen, *eikä* kykene rakentamaan jumalista mielenlaatua. Ihmisen tahto on ihmisen. Jumalinen mielenlaatu on Jumalasta.

Kuinka monta asiasta hämmentyntä ihmistä löytyi Worldwide Church of God -seurakunnasta? En usko,

että moni ymmärsi asiaa selkeästi. Varmasti ihmisen tahto on tärkeä, minkä osoitan kohta, mutta se *ei kykene VOITTAMAAN*, kuten Jumala kääsee meitä voittamaan pahan.

Paavali koki todellista tuskaa Roomalaiskirjeen luvussa 7. Hän *halusi* voittaa. *Mitä minä voin tehdä kun en ole voittoisa!*, Paavali voivotti. Hänen koki katastrofin, kun tajusi, ettei ollut lähestynyt voittamista oikealla tavalla. *Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut? Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?* Paavali päätteli vihdoinkin: *Jumala tekee sen.*

Roomalaiskirjeen jae 8:14 osoittaa oikean lähestymistavan: ”Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.” Huomaa: JUMALAN HENGEN VOIMAN ON JOHDETTAVA MEITÄ, ja Jumalan inspiraation kautta ihmisen tahdon on *päätettävä* seurata Pyhää Henkeä. Oikeanlaisen luonteen rakentamisessa ihmisen tahdolla on keskeinen asema; ilman ihmisen tahtoa ei voi olla luonnetta. On kuitenkin välttämätöntä olla Pyhän Hengen voiman johdattama.

R. McNairin lausunto kuulostaa, antaa ymmärtää, että ihmisen tahto voi johdattaa jumalisen mielenlaadun kehittämiseen osittain, ”ei sellaisenaan riitä” mutta yhdessä Pyhän Hengen kanssa johtaa voittamisprosessin onnistuneeseen päätökseen. Käsitys on täysin väärä! Emme saa koskaan ajatella virheellisesti: *omaa ihmisen hengen ja Jumalan Hengen, miksi voin saada paljon aikaan omin voimin.* Jos toimimme tällä tavalla, *emme* kasvata tarvittavaa Jumalan kaltaista luonnetta. Meidän ihmisen tahtomme on voitettava PYHÄÄ HENKEÄ KÄYTTÄMÄLLÄ.

’SEKÄ TAHTOMISEN ETTÄ TEKEMISEN’

Huomaa Paavalin voimallinen lausuma jonkin ajan kuluttua hänen epistolansa roomalaisille kirjoitta-

misen jälkeen: ”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa *sekä tahtomisen että tekemisen*, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.” (Fil. 2:13).

Roomalaiskirjeessä Paavali tahtoi, mutta kyseessä ei ollut JUMALAN tahto, miksi hänen toimensa eivät saavuttaneet mitään hengellisesti.

Paavali vakuuttaa Filippiläiskirjeessä, että Jumala tekee sinussa hyvän tahtonsa *sekä TAHTOMISEN että TEKEMISEN*—voittamisen! Paavali oli oppinut, että *sekä JUMALAN TAHDON että JUMALAN VOIMAN TÄYTYI TYÖSKENNELLÄ MEISSÄ*, todellisia hengellisiä hedelmiä tuottaaksemme. JUMALAN TAHTO MEISSÄ mahdollistaa, että *teemme*—täytämme Jumalan päämäärän, Jumalan tarkoituksen ja Jumalan hyvän tahdon. Emme kykene saavuttamaan tätä ihmisen kautta!

Ymmärrä ihmisen tahdon keskeinen asema luonteen rakentamisessa, sillä Jumala ei voi rakentaa luonnetta käskyllään. Jumala tarvitsee ihmisen tukea. Silti, meidän on aina muistettava, ETTEI IHMISEN TAHTO KYKENE VOITTAMAAN EIKÄ RAKENTAMAAN JUMALAISTA LUONNETTA.

Mitä voit saavuttaa ihmisen tahdolla? Mitä kukaan ihminen voi tehdä rakentaakseen häntä Jumalan valtakuntaa varten valmistavan luonteen? Tarvitaan paljon enemmän voimaa kuin mitä ihmisen tahto kykenee tarjoamaan. Jumala sanoo jakeessa, että *molemmat*—tahtominen ja tekeminen—tapahtuvat JUMALAN voimasta, hänen Pyhän Henkensä kautta.

Herbert W. Armstrong ymmärsi tämän totuuden. Saarnassaan 24. syyskuuta 1983 hän esitti: ”Uskonveljet, sinulla ja minulla on osamme luomisessamme, millaiseksi meistä loppujen lopuksi on määrä tulla. Meillä on mittava osuus, MUTTA ÄLÄ UNOHDA, ETTÄ OLEMME JUMALAN KÄSIEN TYÖTÄ. Jumalan luominen tapahtuu *meissä*, mutta myös meillä on osamme luomisessa, JA KUITENKIN MEIHIN SAAVUTETTAVA LUONNE TULEE JUMALALTA!” (oma

painotukseni). Luonne tulee Jumalalta, ei *kenenkään* IHMISEN TAHDON kautta!

Sitten H. Armstrong sanoi: ”Jumalan luonne täytyy istuttaa meihin, mutta suostumuksellamme, halullamme, *tahdollamme ja myöntyvyydellämme*, meidän tulee *itse tahtoa* ja omata *tahdonlujuus* jatkaa jatkuvasti eteenpäin.” Jumala ei voi istuttaa luonnettaan meihin ilman suostumustamme. Meidän on asetettava tahtomme, SALLITTAVA JUMALAN toimittaa itsessämme hengellinen luominen.

H. Armstrong puhui saarnassaan vielä Luciferin luomisesta, kuten Hesekielin luku 28 kertoo. Lucifer oli täydellinen (KJV-käännös) kun Jumala loi hänet ”kunnes sinussa löydettiin vääryys” (jae 15). ”Nyt, vääryys [tai laittomuus] ei tullut Jumalalta”, H. Armstrong selitti. ”Jumala ei luonut vääryyttä Luciferiin. JUMALA EI VOI LUODA TÄYDELLISTÄ LUONNETTA KÄSKYLLÄÄN! Itsenäisen yksikön, luodun yksikön, ON TEHTÄVÄ päätös, omattava oma osansa luomisessaan, muuten luonnetta ei voi olla olemassa.”

Toisin sanoen, *ihmisen tahdon on tartuttava Jumalan Henkeen*, KÄYTETTÄVÄ sitä. Ihmisen tahdon täytyy olla valmis tukemaan Jumalan Henkeä. Hengen *käyttäminen* saa meidät kasvamaan hengellisesti. Pyhä Henki ei voita *itsessään*. Ihmisen on asetuttava Hengen taakse, SALLITTAVA JUMALAN INNOSTAA IHMISTAHTOA KÄYTTÄMÄÄN HENKEÄ, ja näin rakentaa Jumalan luonne!

Kehittyäksemme hengellisesti meidän tulee olla Pyhän Hengen voiman *johtamia*, KÄYTETTÄVÄ Henkeä. Pyhä Henki ei *kontrolloi* henkilöä—meidän täytyy *käyttää* Henkeä. Kun sallimme Jumalan tehdä meissä työtään, todellinen hengellinen kasvu mahdollistuu! Meidän on voitettava *päivittäin* Jumalan Hengen kautta! Sisäinen ihminen uudistuu päivä päivältä (2. Kor. 4:16).

Et voi antaa elämäsi todella Jumalalle, rakentaa Jumalan luonnetta ja tehdä Jumalan työtä, kunnes omaat

Hengen. Vaikka Henki työskentelee yhdessä *kanssasi*, se ei riitä yksin. Hengen on oltava *sinussa, annettava sinulle voimaa*, muuten et saa työtä tehtyä. Saatat *tahtoa*, mutta et TEE, mitä Jumala haluaa sinun tekävän, tai et saavuta, mitä Jumala haluaa sinun saavuttavan.

Armstrong Auditorion konserttisarjassamme pyrimme esittämään ”parasta mitä ihmisen henki tuottaa” – hienoimpia ihmisen taiteellisia saavutuksia, mutta erillä Jumalasta. Esitykset ovat mieltä kohottavia–ne viittaavat ihmisen henkeen ja ihmisen Luojaan. YMMÄRRÄ, MIHIN IHMISMIELI KYKENEE, KUN SE ON PYHÄN HENGEN JOHTAMA! Jumala kykenee LUOMAAN ITSENSÄ HENGELLISESTI ihmisessä–luomaan oman luonteensa–luomaan toisen JUMALAN!

”MINUN HENGELLÄNI”

Sakarjan kirjan jae 4:6 kuvaa H. Armstrongin oppimaa oppiläksyä, jota en usko laodikealaisten koskaan todella oppineen. Oppiläksy on tietyllä tavalla H. Armstrongin menestyksen *ydin*. Kuinka moni laodikealainen puhui todella asiasta edes H. Armstrongin aikana? Koska laodikealaiset eivät oppineet tätä oppiläksyä perin pohjin, he joutuivat H. Armstrongin kuoleman jälkeen pikaisesti tuuliajolle.

”Ja hän lausui ja sanoi minulle näin: Tämä on Herran sana Serubbaabelille, näin kuuluva: Ei sotaväellä eikä voimalla [eikä *ihmisen tahdolla*], vaan MINUN HENGELLÄNI, sanoo Herra Sebaot.”

Jos haluat tietää, kuinka H. Armstrong oli suunnatoman tehokas ja voimallinen Jumalan työssä, TÄSSÄ LÖYTYY SYY! Toisin kuin Paavali Roomalaiskirjeen luvussa 7, H. Armstrong tiedosti, ettei hän kyennyt tekemään Jumalan työtä ihmisen voimalla, ihmisen kyvyllä eikä ihmisen tahdolla. Hän kykeni tekemään Jumalan tahdon vain ”MINUN HENGELLÄNI”! Jumalan työtä *ei tehdä* ihmisen tahdolla.

Meidän on ymmärrettävä, että emme kykene tekemään yhtään *mitään* omin voimin. Päädymme vain surkuttelemaan Paavalin tavoin: ”kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” (Room. 7:24). Paavali omasi suuren määrän ihmistahtoa! Ihmisen tahto ei kykene pelastamaan ketään. Jumalallista luonnetta on *mahdotonta* luoda ihmisen tahdolla.

Laodikealaisista tuli ylimielisiä, he antoivat omalle ihmistahdolleen kunnian voittamisesta. ”Ihmisen tahto *ei ollut itsessään riittävä* voittamiseksi” R. McNair kirjoitti, mikä antaa selvästi ymmärtää, että ihmisen tahdolla on *jonkin asteinen* kapasiteetti voittaa paha ja rakentaa jumalallinen luonne. Ihmisen tahto ei omaa hitustakaan voimaa tämän saavuttamiseksi!

R. McNairin lausunto saattoi ilmentää tietämättömyyttä Jumalan sanasta–mahdollisesti ylimielisyyttä ja itseän luottamista! Lauseen lukiessani ajattelin, että *ilmaisu oli jossain muodossa erheellinen*. Jos haluamme ymmärtää *jotain* oikein, on parasta ymmärtää *tämä* asia! MEIDÄN TÄYTYY käsittää *tämä* oikein!

Mikä *sai* kaikki laodikealaiset tekemään kauhistuttavan virheen? H. Armstrong ei tehnyt virhettä, ja heillä oli H. Armstrongin esimerkki. Johtoportaan miesten ajattelussa oli *jotain* vialla. He ajattelivat: *voimme itse tehdä suuren osan työtä Jumalan Hengen avustamana*. Paavali opetti: *Ei, ihmisen tahdolla et saavuta MITÄÄN hengellistä*. Sak. 4:6 kertoo saman. Et voita MILLÄÄN ihmisen ponnistelulla. Ihmisen tahdolla ja ihmisen ponnistelulla *seuraat Pyhää Henkeä*, ja sitten *käytät* sitä! Mutta Jumalan voima, Jumalan Pyhä Henki, tekee hyvät teot.

Kun tarkastelemme laodikealaisten hedelmiä, R. McNairin lausunto näyttää olevan heidän ongelmansa ydin. Kun H. Armstrong kuoli, totesimme monien seurakunnan johtajien tekemiä kurjia toimia, heidän

seuraamiaan uusia, iljettävä muutoksia. Kun johtajat olivat eri mieltä joistakin muutoksista, he eivät *silti* vaeltaneet Jumalan kanssa, eivätkä rakentaneet Jumalan luonnetta, koska he EIVÄT KÄYTTÄNEET H. Armstrongin lailla PYHÄÄ HENKEÄ.

Sak. 4:6 esittää selvästi, että jos aiomme saada tämän työn valmiiksi, meidän tulee suoritta se Pyhän Hengen voimalla, Jumalan voimalla! Jumalan työ vaatii Jumalan panosta ja voimaa. H. Armstrong oppi tämän läksyn *syvällisesti!*

Mieti Sak. 4:6 ilmoitusta: Jumala *luo itsensä* ihmisessä! Miten IHMISEN TAHTO kykenisi tällaiseen luomiseen? Jumala *luo sinusta* Jumalan! Jumalan prosessi on käynnissä juuri nyt; se on kutsumuksemme tarkoitus! JUMALA LUO JUMALAN! VAIN JUMALA VOI TEHDÄ SEN! MITEN IHMINEN VOISI KOSKAAN LUODA JUMALAA? Kuvittele R. McNairin sanovan: ”Paavalin ihmistahto *ei ollut yksin riittävä* luomaan Jumalaa.” Moinen väittäjä on typerä. Emme aina kuitenkaan usko *totuutta* riittävän syvällisesti: sallimme Jumalan *luoda* meissä jokaisessa *itsensä!*

Mieltä huimaa, kun pohdimme, mihin olemme osallisia. Käyt läpi prosessin, jossa *Jumala luo Jumalia perheeseensä*. Ajatus on häkellyttävä! Älä koskaan pidä asiaa itsestäänselvyytenä: Pyri ymmärtämään asia jatkuvasti syvällisemmin, muuten saatat unohtaa sen kokonaan.

Älä koskaan unohda tätä *prosessia*. AINOASTAAN JUMALA VOI LUODA ITSENSÄ IHMISESSÄ! Ihmisen tahdon on oltava Pyhän Hengen johtama, osallistuttava siihen, sillä Jumala ei kykene luomaan luonnettaan pelkällä käskyllään. Silti KAIKKI ON JUMALAN TEKOA! KAIKKI tapahtuu Jumalan Pyhän Hengen voimasta. Varmistamme ihmisen tahdollamme ja inhimillisillä ponnisteluillamme, että *alistumme* ja *seuraamme* Henkeä.

Kun tarkastelet H. Armstrongin kuoleman *jälkeisiä* tapahtumia, näet, että moni ei halunnut kääntyä tosissaan

Jumalan tykö. Loppujen lopuksi, Jumala elää edelleen ja tekee työtään. Laodikealaiset eivät saa aikaan mitään todella merkityksestä. Miksi eivät? *Koska toimivat pääasiassa ihmisen tahdollaan.*

On kuolettavaa ajatella: *kykenen suorittamaan tehtävän yhdessä Jumalan Pyhän Hengen kanssa.* Paavali ei puhunut asiasta täällä tavalla. Paavali luotti ihmisen tahtoon, mutta tajusi: *en voi tehdä MITÄÄN omalla tahdollani!* Meidän on käytettävä tahtoamme Jumalan tahtomalla tavalla. Jumala toimii meissä, Jumalan TAHTO toteuttaa asiat, Jumalan Pyhä Henki saa työn valmiiksi.

Monet kyseisiä johtajista vaikuttivat suuren ymmärryksen omaavilta. Rehellisesti sanoen, opin heiltä paljon. *Mitä heille tapahtui?* Miksi he ovat yhä tänä päivänä kovia, ylimielisiä, itsepäisiä? Kyseessä on jättiläismäinen kriisi! Miehet *jättivät* Jumalan, joko tuhosivat Jumalan työn tai osallistuivat jollain tavalla tuhoamiseen. USEIMMAT Jumalan omat ovat nykyisellä aikakaudella vaarallisessa hengellisestä tilassa.

Samaan aikaan Jumala suorittaa seurakuntansa kautta *ilmiömaista, innostavaa, kannustavaa* työtä! Vaikka Jumalan työ on ollut kaikkina näinä vuosina loistava valo kukkulalla, ihmiset eivät edelleen tule Jumalan tykö! Jumala on paikalla—he eivät ole. Miksi eivät? *Koska he luottavat ihmisen tahtoon eivätkä Jumalan tahtoon.* He eivät voita Hengen voiman avulla itsepäisyyttä ja kapinamielisyyttä!

Kun muistat, kuinka voimallinen H. Armstrong oli työssään, toteat H. Armstrongin ja laodikealaisten ymmärryksen välisen suuren eron, aina tähän päivään asti. He eivät ymmärrä Sak. 4:6 viestiä. Jos he ymmärtäisivät, he olisivat mukana Jumalan työssä! Kun henkilö ymmärtää jakeen, voiko *mikään* estää häntä seuraamasta Jumalaa?

Meidän täytyy varmistaa, ettemme ole yhtä kovia, että voitamme kovuutemme Jumalan Hengen voimalla.

ISÄN TAHTO

Jeesus Kristus sanoi: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra!, pääse taivasten valtakuntaan, vaan SE, JOKA TEKEE MINUN TAIVAALLISEN ISÄNI TAHDON” (Matt. 7:21). Kuinka paljon *teet Isän tahdon* elämässäsi, jopa pienissä asioissa?

Voitko tehdä taivaallinen Isäsi tahdon ihmisen voimalla? Voitteko auttaa rakentamaan iankaikkisen Jumalan perheen ihmisen kyvyillä? Ehdottomasti et. Kasvatat nyt tarvittavan luonteen toimimassa yhteistyössä Jumalan kanssa. Ja siitä huolimatta JUMALAN HENKI *antaa meille voiman* toimittaa asian.

Kristus rukoili ristiinnaulitsemista edeltävänä iltana: ”Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; EI KUITENKAAN NIINKUIN MINÄ TAHDON, VAAN NIINKUIN SINÄ” (Matt. 26:39). Kristus omasi voiman tehdä Jumalan tahdon, mutta suurella tuskalla. Jos Isä olisi myöntynyt: *Olkoon, unohdetaan koko asia*, Jumalan suurta suunnitelmaa ei olisi saatettu valmiiksi. Jos Kristus olisi saanut tuossa kauheassa koettelemuksessa läpi *oman tahtonsa*, kukaan meistä ei olisi paikan päällä! Asia oli suunnattoman tärkeä!

”Älkää sentähden olko mielettömät, vaan YMMÄRTÄKÄÄ, MIKÄ HERRAN TAHTO ON” (Ef. 5:17). Jumala käskee meidän *ymmärtää HÄNEN TAHTONSA*. Ihmisen tahto ei pelasta ketään, vaikka jotkut ihmiset näyttävät ajattelevan, että se on suuri apu Jumalan Pyhälle Hengelle.

Mikä on Jumalan tahto? Meidän täytyy *oppia* se! Emme tunne sitä vaistonvaraisesti. Opimme Jumalan tahdon Raamatusta sekä Jumalan seurakunnassa annetusta opetuksesta. Osa laiminlyö henkilökohtaisen Raamatun opiskelun, seurakunnan raamatunopetukseen tai jumalanpalveluksen, kuvitellen, että ne eivät ole TÄHTEELLISIÄ.

Mikä TAHTO on moisen päättelyn takana? Onko kyseessä Jumalan tahto? Jumalan tahto on, että emme jätä ”omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehotamme toisiamme, sitä enemmän, kuin enemmän näette tuon päivän lähestyvän” (Hepr. 10:25) – tuon päivän lähestymisen merkit ovat kaikkialla!

Jumalan seurakuntaan kuulumisen ei takaa, että tunemme Jumalan tahdon. Meidän on pyrittävä ymmärtämään Jumalan tahto PALAVASTI, muuten ymmärryksemme jää puutteelliseksi.

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, TUTKIAKSENNE, *mikä on JUMALAN TAHTO, mikä HYVÄÄ JA OTOLLISTA JA TÄYDELLISTÄ*” (Room.12:2). Tämä on tahto, joka meidän on ymmärrettävä ja *todistettava*, että se pysyy mielisämme. Asia tarkoittaa, että ajattelemme seurakunnan raamatunopetuksesta sekä kaikesta muusta *Jumalan tavalla*. Meidän on sanottava: *haluan Jumalan tahdon–en MINUN tahtoani!* Meidän tulee tutkia, kuunnella ja oppia kaikki mahdollinen Jumalan tahdosta, oppia rakastamaan mitä Jumala rakastaa, seurata mihin Jumala johtaa, vihata mitä Jumala vihaa, innostua mistä Jumala innostuu. Lukuisissa asioissa todellinen kysymys on, että ymmärrämme ja TEEMME Jumalan tahdon Pyhän Hengen kautta. Meidän kaikkien on pyrittävä tähän. Meidän on kasvettava jatkuvasti, ymmärrettävä entistä enemmän, *todistettava*, mikä on Jumalan täydellinen tahto.

VALMIS TEKEMÄÄN SAATANAN TAHTO

H. Armstrong esitti toukokuun 1980 *Plain Truth* -lehdessä seuraavan määritelmän: ”Tämä täydellinen hengellinen

luonne on erillisen, vapaan päätösvallan ja moraalisen tahdon omaavan luodun yksilön kyky oppia oikea väärästä, päättää *halullaan toimia* oikein, jopa vastoin omaa halua tehdä väärin, voittaa lopulta vetovoima tehdä väärin, kunnes *oikean* tekemisestä kiinteytyy vakaa luonne!” Vakaa, kiinteä luonne, koska käytät Jumalan Henkeä. Ihmistahto on tähteellinen, mutta meidän on tiedettävä, *miten* käyttää sitä.

H. Armstrong jatkoi: ”Mutta koska oikea tapa on yksinkertaisesti Jumalan tapa–Jumalan oman luonteen ja Jumalan lain tie–ja vanhurskas ja täydellinen hengellinen luonne on JUMALAN luonne, tämän luonteen on tultava *Jumalalta*, mutta yksilön omasta päätöksestä ja *tahdosta*.

”Vanhurskas, täydellinen hengellinen luonne on Jumalan luonne, ja tämän luonteen on oltava peräisin *Jumalalta*.” Tämä luonne sisältää *Jumalan tahdon*.

Huomaa, kuinka H. Armstrong päätti lausumansa: ”mutta yksilön omasta *päätöksestä* ja *tahdosta*.” Tämä tarkoittaa, että meidän on *päätettävä* ja *tahdottava* ihmistahdolla seurata Jumalaa, milloin osallistumme luonteen rakennukseen. Siitä huolimatta jopa ihmisen *päätös* ja ihmisen *tahto* ovat Jumalan Pyhän Hengen inspiroimia.

Ihminen toimii yhteistyössä Jumalan kanssa Jumalan luodessa ihmisessä itsensä. Tämä voi tapahtua *vain* Pyhän Hengen kautta, joka kattaa Jumalan *tahdon*.

Kun pohtii laodikealaisten pastoreiden tekoja, sanomme oikeammin, ettei heillä ollut *tarpeeksi* JUMALAN TAHTOA luonteessaan. Heidän hedelmänsä osoittavat, että he uskoivat tiiviisti itseensä ja omaan tahtoonsa.

Ilm. 3:9 Jumala profetoi, että saatana perustaisi Filadelfian aikakaudella *seurakuntansa sisälle* ”synagogan”! Jos Jumalan seurakunnan sisällä on paholaisen synagoga, tämän täytyy tarkoittaa, että kysymyksessä on todellinen TAHTOJEN taistelu! Taistelu on seuraava: KUMPAA

TAHTOA AIOMME SEURATA? Jumalan tahtoa? Vai ihmisen tahtoa, joka palvoo vaihtelevissa määrin saatanaa? (2. Kor. 4:4). Joka tapauksessa kyseessä on–joko Jumalan tahdosta tai saatanan tahdosta.

Kristus ilmoitti joukolle fariseuksia: ”Te olette isästä perkeleestä, ja ISÄNNE HIMOJA TE TAHDOTTE NOUDATTAA. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa [luontoaan], sillä hän on valhetelija ja sen isä” (Joh. 8:44). Jae on syvällisempi kuin ensilukemalta vaikuttaa. Jae paljastaa Jumalan tahdon ja paholaisen tahdon välisen taistelun, ja osoittaa, kuinka se toimii.

Companion Bible esittää: ”*te tahdotte noudattaa*” tulisi yksinkertaisesti kuulua ”TE TAHDOTTE”. *Word Studies in the New Testament* esittää ilmaisusta ”te tahdotte noudattaa”: ”Väärin! Oikeammin, TAHDOTTE TEHDÄ.” Kristus ilmoitti näille uskonnollisille ihmisille: *TAHDOTTE* tehdä, mitä saatana tekee! Nämä miehet omasivat paholaisen *TAHDON*! Loppujen lopuksi, HE YRITTIVÄT TAPPAA KRISTUKSEN! Samaan aikaan he väittivät, että Abraham oli heidän isänsä. (He olivat Abrahamin jälkeläisiä fyysisesti, mutta eivät hengellisesti, jakeet 33, 39.) Kristus vastasi: *Abraham ei yrittänyt tappaa minua!* (jakeet 37–40). Kristus kertoi, kuka hän oli, mikä raivostutti heitä entistä *enemmän!* Nämä juutalaiset omasivat paholaisen *TAHDON*, minkä Kristus paljasti heille. Kristus kysyi heiltä: *Tajuatteko, mitä teette? Sanotte uskovanne kymmeneen käskyyn, ”älä tapa”-käskyyn, mutta yritätte tappaa minut–MINÄ OLEN–Jumalan! Se on paholaisen TAHTO!*

DEMONIEN PALVOMINEN

Paavali varoitti Kol. 2:18: ”Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja

[demonien] palvelemiseen...” Kääntäjät käänsivät sanan ”enkelien”. *Varmaankaan kyseessä ei voi olla DEMONIEN palvominen*, he päättelivät. Meidän ei pidä palvoa myöskään enkeleitä, mutta jae puhuu *demonien* palvomisesta. Se puhuu Antiokhos-tyypin miehestä Jumalan seurakunnassa, joka ”pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää...” (jakeet 18–19). Todistimme tämän tragedian Jumalan seurakunnassa H. Armstrongin kuoleman jälkeen.

Paavali kirjaa, että nämä Jumalan omat palvovat demoneja! Miten selität asian?

Kappale jatkaa jakeessa 23, että joillain käytännöillä on ”viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen vuoksi”, alkuteksti ”viisauden maine *TAHDON PALVOMISessa*”. Ihmiset *palvovat* tahtoa—joka ei ole *Jumalan tahto* vaan ihmisen tahto. Ihmiset ovat sekoittaneet kaikki asiat! He ovat ryhtyneet tarmokkaasti tahdon palvomiseen—mutteivat Jumalan tahdon!

Jumalan omat oppivat H. Armstrongilta moton ”ei [ihmisen] sotaväellä eikä [ihmisen] voimalla, vaan minun Hengelläni”, mutta asiaa ymmärtämättä päätyivät *PALVOMAAN DEMONEJA!* Juuri näin R. McNair teki! Jotain on pahasti vialla, kun seuraat Jumalaa ja päädyt lopulta *palvomaan demoneja!* Kyseessä on pahin mahdollinen katastrofi! Viisikymmentä prosenttia laodikealaisista ei toivu tästä koskaan. Puhumme juuri tästä kun puhumme *ihmisen tahdon seuraamisesta*.

Meidän on ymmärrettävä, MITEN ihmisen henkeä käytetään ja miten Jumalan Henkeä käytetään. Suoraan sanottuna, meidän on opittava myös paljon saatanan hengestä, sillä *saatana* pettää Jumalan omia.

Ilmaisu ”viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen vuoksi” kuuluu paremmin käännettynä ”pakoitettu demonien *palvonta*”. Saatana saattoi laodikealaiset

asemaan, jossa hän kykeni *pakottamaan* heidät palvomaan itseään. JUMALA EI PAKOTA KOSKAAN. Jumala pyytää vapaaehtoista palvontaa, seuraamaan Pyhän Hengen *johdatusta* ja käyttämään Pyhää Henkeä. Jumala on rakkaus. Saatana on viha, joka pakottaa ihmisiä palvomaan tietänsä, koska lukuisissa tapauksissa ihmiset eivät palvoisi ilman pakottamista.

Jae 8 puhuu ”maailman alkeisvoimista” – jotka ovat *hallitsevia henkiä*, DEMONEJA. Laodikealaiset palvovat demoneja, hallitsevia henkiä, jotka romuttivat maailmankaikkeuden. Seurakunta on demoninen hyökkäyksen kohteena, mutta *R. McNair ja muut pastorit eivät tiedostaneet sitä!* Kuinka surullista!

Meidän täytyy käsittää totuus syvällisesti! Meidän on rakennettava mieliimme Jumalan *tahto* ja Jumalan luonne! Sitten toimitamme Jumalan hyvän tahdon, *teemme* Jumalan työtä, mikä vaatii *massiivista ponnistusta*. On tunnustettava, että on helppo *jättää se tekemättä*.

TAHDON PALVOMINEN

Adolf Hitler sanoi kerran: ”Mitä vakuutat vastaanottavaisessa antaumuksen tilassa olevalle ihmismassalle, säilyy ihmisten mielessä. Hypnoottisessa tilassa vastaanotetut sanat ovat vaikutukseltaan radikaaleja ja jokaiselle järkevälle selitykselle läpäisemättömiä.” Hitlerin mukaan tämän kaltaista hypnoottista vaikutusta on vaikea selittää.

Hitler jatkoi: ”uusi maagisen tulkinnan aikakauden maailma on tulossa, jossa tulkinta perustuu *tahtoon* eikä älyyn.” Tämä Hitlerin ja saatanan suunnitelma ihmiskunnalle oli ”uuden maagisen tulkinnan aikakauden” hallinto. Magiikka! Paholaisen *tahdon* palvonta!

Laodikealaiset toimivat juuri näin! Toiminta ei ole vaivalloista–itse asiassa toimintaa on vaikea *välttää*.

Kristus sanoi saatanasta: ”Hänessä ei totuutta.” Saatanan luonto on vailla totuutta! Saatana puhuu *oman LUONTONSA* mukaisesti–hänen on *pakko* valehdella! On hirvittävä ongelma, kun ihminen päätyy palvomaan saatanan tahtoa: saatanallista *tahtoa*, jolla saatana saa otteen ihmisestä ja vaikuttaa ihmisen tahtoon!

Saatana työskentelee maapallolla ihmisten kautta, edistää ihmisten kautta tahtoaan. Voimalliset ihmiset toteuttavat paholaisen tahtoa! ”Tahdon palvonta” voi muodostua huomattavan vaaralliseksi. Paholainen asettaa *ansoja*, Paavali sanoi, että löytyy ihmisiä–jopa seurakunnassa – ”joka on heidät vanginnut *tahtoansa* tekemään” (2. Tim 2:26). Entä maailman ihmiset? Saatana kykenee ottamaan vangiksi niin monta ihmistä kuin tahtoo.

Saatanan tahto toteutuu maailmalla raivoisasti ja raivoista tahtia. Saatanan voima kasvaa parhaillaan voimallisesti, samoin hänen *petoksensa*. Saatanan mielipuuha on pakottaa ihmisiä tekemään tahtonsa. Raamattu profetoi pian tulevasta ajasta, jolloin saatana alkaa määrätä Euroopassa vallan ottavaa poliittista johtajaa, jolloin tahdon palvonta kiipeää pikaisesti huippuunsa! Nämä tapahtumat johtavat ennennäkemättömään väkivallan huipentumiseen maailmassa!

”Ja heidän valtansa lopulla [aikana jona me elämme nyt], kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan [oletko koskaan aikaisemmin nähnyt maailmassa yhtä paljon syntejä ja rikoksia kuin nykyään?], nousee kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava (ymmärtäen hämäriä lauseita, kjv-käännös).” (Dan. 8:23). Tässä on saatanan mies! Hän oppii ymmärtämään hämäriä lauseita. Mies käyttää maagista tulkintaa ja tahdon palvontaa. Älä välitä *vahvoista perusteluista* äläkä *tiedusteluista*. Ne eivät ole tärkeitä, seuraa mukana. Tämä ylittää logiikan–tämä on maagista! Kysymys on todella PAHOLAISEN *palvonnasta*! Kuten Hitlerin tapauksessa, ja toistuu kohta uudelleen!

Tämä tyranni tulee tappamaan Jumalan omia! (Jae 24). Nämä pyhät luottivat ihmisen voimaansa, eivätkä Jumalan Pyhän Hengen voimaan, minkä seurauksena, Jumala käskee heitä seisomaan Jumalalle vakaina ja uskollisina, kun he kohtaavat kuoleman.

Miehen menestys jää kuitenkin lyhytaikaiseksi. Jae 25 kertoo: ”Ruhtinasten ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ILMAN IHMISKÄTTÄ HÄNET MUSERRETAAN.” Kauhun keskellä löytyy ihanin mahdollinen uutinen: Jeesus Kristus on aikeissa palata!

Tuona aikana syntyy hengellinen kansa-kansakunta, joka koostuu ihmisistä, joiden kanssa Jumala on työskennellyt, joihin Jumala on luonut mielensä, oman luonteensa! Elämämme tapahtumat, läpikäymämme kokemukset ovat ihana siunaus. Keskellä maailman kauhuja, Jumala tekee kauttamme valtavia, innostavia, mieltä kohottavia tekoja! Kaikki tapahtumat viittaavat Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen ja Jumalan hengellisen perheen laajentamiseen! Koko maailma saa kokea sitten Jumalan ylevimmän hengellisen luomistyön!

KUUSI

Hengellisen sodankäynnin salaisuus

SODIMME HIRMUISTA HENGELLISTÄ SOTAA, TAISTELEMME OMAA lihallista luontoamme sekä maailman pahaa vaikutusta vastaan. Taistelemme suorasti jopa saatanaa vastaan, miksi meitä neuvotaan: ”Pukekaa ylennen Jumalan koko sota-asu” ja ”taistele jalo taistelu” (Ef. 6:11; 1. Tim. 1:18). Kuinka onnistuneesti taistelet tätä hengellisestä sodankäyntiä?

Napoleon Bonaparte, häikäilemätön diktaattori, oli yksi historian ilmiömaisista sotilasjohtajista. Monet suuret sotilasjohtajat, mm. Winston Churchill, ovat opiskelleet yksityiskohtaisesti Napoleonin saavutuksia. Osa Napoleonin elämän periaatteista ja esimerkistä auttavat meitä taistelemaan hengellisessä sodassa.

Napoleon kirjoitti paljon sodasta. Hän ei ollut sodankäynnin suuri innovaattori, mutta tutki ja kopioi tunnollisesti suurten historian kenraalien voittoisia toimia. Yksi

Napoleonin oppima totuus oli, että sodankäynti oli *tiedettä*, että kaikki voittoiset, menestyksekkäät kenraalit seurasivat *tieteellisiä* sääntöjä ja periaatteita.

Lähestymmekö hengellistä sotaamme *TIETEENÄ*? Sotamme on huomattavasti tärkeämpi kuin mikään maailman sota. Pohdi ja vertaa sotamme merkitystä Napoleonin taisteluihin. Sodankäyntimme on aivan toista luokkaa!

”Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies” (2. Tim. 2:3). Kutsumuksemme vaatii *vaivaa*. Kärsi vaivaa merkitsee, että kärsii pahoja tai jatkuvia ahdistuksia. Meidän on odotettava ahdistuksia ja ongelmia, jotka meidän täytyy kestää.

Meidän ei tule kestää pelkästään vaivaa, vaan Jumalan omia koulutetaan nykyään myös auttamaan *toisia* kärsimään vaivaa. Meidän on itse kärsittävä vaivaa ja-esimerkillämme, kannustuksellamme, sanoillamme, neuvollamme tai mitä muuta tahansa Jumala saattaa vaatia meiltä—auttaa *kaikkia* Jumalan kutsumia kestäämään vaivaa.

HYÖKKÄYSSOTA

Napoleonin sodankäynnin tavoitteena oli tuhota vihollisen *tahto*. Hän arvosteli sotilasjohtajia, jotka hukkasivat aikaa toissijaisiin tavoitteisiin.

”Taistelkaa hyökkäyssotaa”, Napoleon sanoi, ”se on ainoa keino olla suuri kapteeni, oppia sodan *tieteen* salaisuus.” Lausumalla on syvälinen merkitys. Jollet ole taistelee sodassa hyökkäävästi, et ole suuri johtaja.

Napoleon kannatti ”perusteellista, erittäin huolellista puolustusta, jota seurasi *JULKEA, NOPEA* hyökkäys.”

Jumala on antanut meille valtavan määrän tietoa, mutta mitä hyötyä on, jollemme sovelleta sitä *hyökkäyssodassa*? Opimme—tietoa *SOVELTAMALLA*. Jumalan työ vaatii, että pyrimme *hyökkäykseen* kaiken saamamme tiedon turvin.

Tämä tarkoittaa Jumalan omien palvelemista, seurakunnassa auttamista, työn tukemista. Kaikki työn eteen tuleva on TUHOTTAVA–erityisen lihallinen luontomme.

Näin voitamme taisteluissa. Näin valmistumme vahvoiksi Jumalan sotilaiksi ja johtajiksi.

Kirjassaan *Napoleonin kampanjat* David Chandler kirjoittaa: ”Napoleon suunnitteli kaiken erittäin perusteellisesti; mahdollisimman vähän jätettiin sattuman varaan.”

Kuinka paljon jätät hengellisessä sodankäynnissä sattuman varaan? Jos ajattelet: *en murehdi asiaa—toivottavasti asia selviää*, edessä saattaa odottaa epäonnistuminen.

”Hetimit kun sodan mahdollisuus eurooppalaisvoimaa vastaan nousi”, Chandler kirjoitti, ”keisari vaati kirjastonhoitajaltaan kattavan kirjasarjan–aihetta käsittelevän ajankohtaisen kuvauksen, historiallisen ja maantieteellisen–jotka hän luki... rakentaakseen selkeän mielikuvan tulevasta vastustajasta.”

Kuinka selkeän mielikuvan omaat vihollisestasi ja ongelmistasi? Vaivaako sinua vaikea, toistuva ongelma? Varmasti koko elämän ajan hallinneen ongelman voittaminen vaatii aikaa, mutta *jos et näe ongelmaa selvästi, et voi taistella sitä vastaan!* Meistä jokainen taistelee SAATANAA, YHTEISKUNTAA ja ITSEÄ vastaan–ja kaikki tämä tarkoittaa oman ihmisluontomme voittamista. Sinun täytyy tuntea oma *itsesi*–oma lihallinen luontosi–ja LÄHDETTÄVÄ HYÖKKÄYSKANNALLE. Kuinka hyvin ymmärrät asian? Kun näet ongelman, ala hyökkäyssotaa ongelmaa vastaan.

KEVÄÄN PYHÄPÄIVIEN OPPILÄKSYT

Jumala haastaa happamattoman leivän päivinä meistä jokaisen *näkemään* hapatuksen elämässämme ja POISTAMAAN

HAPATUKSEN, jotta kykenemme korvaamaan hapatuksen happamattomuudella. Meidän kaikkien tulee kuolettaa vanha ihminen ja rakentaa uusi ihminen. Jumala teroittaa opetuksen mieliimme vuosi toisensa jälkeen.

Pohdi suuren kiusauksen alaista kuningas Daavidin esimerkkiä. Kuningas kärsii suurempia kiusauksia kuin tavallinen yksittäinen ihminen, vailla kuninkaan valtaa. Daavid lankesi iljettävän aviorikoksen ja murhan syn-teihin. Kun Daavid katui, *hän ei syyllistynyt kuitenkaan enää koskaan samoihin synteihin*—hyvästä syystä. Daavidin kokemus opetti tehokkaan oppiläksyn.

”Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden”, Daavid rukoili. ”Pese minut puhtaaksi rikoksestani [laittomuudesta] ja puhdistä minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, *ja minun syntini on aina minun edessäni*” (Ps. 51:1–3). Kyseisestä hetkestä eteenpäin Daavid piti syntinsä silmiensä edessä. Hänellä oli selkeä mielikuva ongelmastaan—silmiensä edessä—eikä antanut ongelman koskaan toistua. Joka kerta kun kyseinen vanha ihminen—lihallinen luonto—alkoi nostaa päätään esiin, Daavid nousi hyökkäyskannalle ja TUHOSI SEN! Näin hän pystyi välttämään kyseisen synnin, tulemaan Jumalan oman sydämen kaltaiseksi mieheksi. Daavid ryhtyi Napoleonin sanoin ”julkean nopeaan hyökkäykseen”. Koska Kristus asui Daavidissa, tämä kykeni korvaamaan oman pahan sydämensä Jumalan vanhurskaudella.

Ihmisluonnon Jumalan luonnolla korvaaminen saa aikaan parhaan mahdollisen voiton! Johtaa ikuisen kunniaan!

Mikä on sinun suurin vihollisesi? Kuinka paljon ajattelet sitä?

Onko kyseessä laiskuus? Himo? Hallituksen vastustaminen? Masennus? Taisteletko itsekkyyttä vas-

taan? Kärsitkö alemmuuskompleksista? Intellektuellista turhamaisuudesta? Kaikesta luetellusta?

Olemme kaikki erilaisia. Meillä kaikilla on eri heikkoudet ja vahvuudet. Jumala haluaa hyödyntää jokaisen potentiaalia. Jumala tahtoo, että *saavutat* potentiaalisi, mikä tarkoittaa, että sinun täytyy voittaa ongelmasi! Sinun on nähtävä ongelmasi selkeästi ja rukoiltava säännöllisesti niiden poistamiseksi. Pyydä Daavidin lailla Jumalaa näyttämään jopa *salaiset vikasi* (Ps. 19:12) – jotka muut saattavat nähdä, mutta joita et itse näe.

Napoleon pyrki tuhoamaan vihollisensa vastustus-
tahdon. Myös meidän täytyy yrittää tuhota ”vanha ihmisemme” (Ef. 4:22). Ongelmamme pyrkivät aina palautumaan takaisin. Jumala neuvoo meitä tuhoamaan vanhan ihmistemme NIIN TÄYDELLISESTI, ettei sillä ole TAHTOA tulla takaisin! Jos suhtaudut ongelmaasi kevyesti, se palaa takaisin. Kamppaillet samojen ongelmien kanssa vuodesta toiseen! Tarpeeksi suuri ongelma tuhoaa menestyksen – kuten monien Jumalan omien kohdalla nähtiin.

Paavali sanoi, että VOIMME TEHDÄ KAIKEN KRISTUKSESSA, JOKA MEITÄ VAHVISTAA (Fil. 4:13).

Napoleon kirjoitti: ”Mitään ei saavuteta sodassa ilman suunnittelua. Mitä ei ole kampanjan aikana syvällisen yksityiskohtaisesti pohdittu, ei tuota tulosta. Jokainen yritys on suoritettava järjestelmällisesti. Pelkkä sattuma ei tuota koskaan yksin menestystä.”

Sota on *vakava yritys!* Onko sinulla JÄRJESTELMÄ käsitellä suurimpia ongelmiasi? *Sattuma* ei tuota tulosta. Miten VARMISTAT MENESTYKSEN sodassa ongelmiasi vastaan? Miten järjestelmällisesti PYYHIT ONGELMASI POIS ELÄMÄSTÄSI?

Sinun on oltava järjestelmällinen. Tarvitset tieteesen perustuvan sodankäynnin.

Seuraavan neljän kohdan avulla muutat hengellisen sodankäynnin todelliseksi tieteksi.

1. SODANKÄYNNISSÄ MORAALI ON ELINTÄRKEÄ ASIA

”Napoleon tiedosti aina moraalin elintärkeän osuuden sodankäynnissä”, Chandler kirjoitti, ”ja yksi hänen tunnetuimmista motoistaan oli, että sodassa moraalilla vastaa fyysisistä ponnistuksista kolmen suhteessa yhteen.” Kenraali voittaa korkealla moraalilla kolme kertaa enemmän taisteluita!

Jos omaat Jumalan sinulle tarkoittaman hengen, korkean moraalin, voitat kolme kertaa useampia taisteluita.

Napoleonin arvostamaa moraalialia kutsutaan nimellä *esprit de corps*, ryhmähengeksi ja innostukseksi, jossa jokainen on uskollinen toiselle sekä yhteiselle tarkoituserälle. Webster’s määrittelee moraalin yksilön tai ryhmän ”henkiseksi ja tunnepohjaiseksi tilaksi (kuten innostus, luottamus tai uskollisuus) koskien käsillä olevaa tehtävää. Ryhmän yhteinen päämäärä: *esprit de corps*. Yksilön psyykkinen hyvinvointi, joka perustuu tekijöihin kuten päämäärä ja luottamus tulevaisuuteen.”

Tarvitsemme sodankäynnissämme juuri tätä: KORKEAA MORAALIA! Millainen on sotamoraalisi? Millainen on moraalisi *juuri nyt*?

Napoleon matkasi sotilaidensa kanssa ajoittain jopa kuukausiksi tai vuosiksi pois kotoa. Ajoittain hän ei kyennyt maksamaan palkkaa—ei edes *ruokkimaan* sotilaita—ja armeija pysyi silti koossa. Kuinka Napoleon loi moisen asenteen? Napoleon olisi nykypäivän standardilla ilmiömäisen menestys modernien sotilaiden parissa. Miten mies saa armeijan sotilaat työskentelemään suuren osan ajastaan maan rajojen ulkopuolella, kaukana perheistään, vailla palkkaa—ja taistelemaan taistelussa *korkealla moraalilla*? Napoleonin puheet sytyttivät taistelupalon miesten mielissä. Vain ani harva johtaja on tältä osin kyennyt Napoleonin saavutukseen.

Meidän pitää pyrkiä jäljittelemään Napoleonin esimerkkiä hengellisessä sodankäynnissä. Kehitämme korkean moraalin, kun sydämemme on Jumalan työssä. Kysymys kuuluu, mikä estää sinua ryhtymästä työhön kokonaisvaltaisesti? Mikä pidättelee sinua? *Kyseessä on Jumalan työ!* – Mikä estää sinua omistautumasta Jumalan työlle kokonaisvaltaisesti? Meillä *kaikilla* pitää olla korkea moraali–jotta innostamme myös toisia. Innostatko muita korkealla moraalillasi vai lasketko toisten moraalia?

Asia päätetään rukouksessa, jossa saat suurimman voimasi. Päättämme sodankäyntimme suuret kysymykset polvilla Jumalaa avuksi huutaen.

Napoleon kirjoitti: ”Mies ei salli tappaa itseänsä muutamasta pennistä päivässä eikä vähäisestä ylennyksestä. Sinun täytyy puhutella miehen sielua [ihmisessä olevaan henkeä], kyetäksesi sähköistämään hänet.” Napoleon toimi juuri näin.

Kykenetkö *sinä*, kykenenkö *minä* tähän? Kristus kykeni. Kristus lupasi, että kun hän asuu meissä, myös **ME KYKENEMME**. Vanha ihminen täytyy tietenkin voittaa, ennen kuin kykenemme pitämään oikeanlaista huolta toisista. Jumala haluaa kohottaa seurakuntansa hengellisten joukkojen moraalia! Korkean moraalin omaavat Jumalan omat muodostavat pelottavan voimatekijän!

”Enemmän kuin mikään muu, Bonaparten vertaansa vailla oleva lahja saada miehet sitoutumaan palvelukseensa, herättää heidät omistautumaan, lähes palvomaan itseään, sai hänen toimensa onnistumaan”, Chandler kirjoittaa. ”... Bonapartesta tuli esikuva Lodista [taistelu, jossa hän johti erittäin rohkeasti miehiään] lähtien, jossa hän loi elintärkeitä henkilökohtaisia siteitä, jotka saivat joukot marssimaan lähes varmaan kuolemaan huutaen *’Viva Bonaparte!’*”

Inhimillisesti katsoen Napoleon oli ruma barbaaridiktaattori–mutta hän osasi johtaa miehiä. Meidän ei pidä

koskaan palvoa ihmisiä, vaan palvella *todellista* Johtajaamme. Kuljemmeko eteenpäin lausuen ”Viva *Jeesus Kristus!*” innolla, korkean moraalin omaten koskien kaikkea, mitä Jumala pyytää meitä tekemään? Korkea moraali tekee suuren eron taistelussamme!

Ajattelevatko ystäväsi sinusta: ”Hänellä on todella korkea moraali”? Tunnettaanko sinut taisteluvalmiudesta Jumalan työssä—teetkö kaikkesi saattaaksesi osaltasi Jumalan työn päätökseen?

Neh. 8:10 lukee: ”Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.” Kuinka paljon HERRAN ILOA ja VÄKEVYYTTÄ omaat?

Oletko tarvittavan lähellä Kristusta? Käytätkö rukousta *tarvittavan* tehokkaasti—*tarvittavan väkevästi*—avuksesi saavuttaaksesi tarvittavan korkean moraalin? Niin korkean, että *pelkkä esimerkkisi KOHOTTA* MUIDEN moraalia? Horjumme kaikki, hyökätään juuri horjuville alueille! Tunnista, missä kohtaa horjut—ja *miksi* horjut. Jos kaadut, nouse takaisin ylös! Kristus asuu yhä sinussa, epäonnistuminen on vain väliaikaista, jos sallit Kristuksen elää sinussa ja omaat korkean moraalin! Ongelma on pelkkä asia, jonka voitat pikaisesti.

Wellington esitti muutama vuosi lyötyään Napoleonin, että Napoleonin ”läsnäolon kentällä lisäsi 40 000 miehen panoksen”. Kun Napoleon oli miesten kanssa, hänen armeijansa oli yhtä tehokas kuin sillä olisi ollut 40 000 miestä enemmän!

Chandlerin kehui Napoleonin ”kiistatonta, todistettavaa valtaa yli miehien ja kykyä innoittaa korkea moraalinen tila. ... Hän soti yhtä lailla *mielen sotaa* kuin tykkien ja pistinten sotaa...” (oma korostukseni).

Myös sinä voit olla henkilö, joka kohottaa toisten moraalia, joka innostaa heitä osallistumaan Jumalan työhön! *Korkea moraali saattaa olla paras merkki, että voitat taistelusi.*

2. KESKITY VOIMALLISESTI

”Yksi Napoleon keskeisistä motoista korostaa voimien maksimaalisen keskittämisen tärkeyttä oikeassa paikassa ja oikeaan aikaan, toisin sanoen taistelukentällä”, kirjoittaa Chandler. ”Ensimmäisen Italian taistelukampanjan toinen silmiinpistävä piirre on, että Bonaparte saattoi aina mahdollisimman suuren määrän käytettävissä olevia miehiä kentälle.”

Kun pyrit ratkaisemaan ongelman, keskitä *kaikkesi* ongelman ratkaisemiseksi. Ota ratkaisupyrkimyksessä huomioon kaikki mahdollinen.

”Sodan periaatteet ovat samat kuin piirityksen”, Napoleon sanoi. ”Tuli on keskitettävä yhteen pisteeseen, tasapaino heilahtaa heti kun syntyy rako, ja loppu ei ole vaikea...”

Napoleonin mielessä oli selkeä kuva ongelmasta. Hän kiinnitti kaiken huomion yhden pisteen murtamiseksi, vihollisensa tasapainon heilauttamiseksi.

Piiritätkö suuret ongelmasi? Piiritys on kaupungin tai linnoitetun paikan sotilaallinen saartaminen, pyrkimys pakottamaan se antautumaan. *Kysymyksessä on jatkuva hyökkäys*. Piiritys merkitsee ahkeraa tai jatkuvaa tavoitteeseen pyrkimistä. Kuinka valmistat piirityksen laiskuutta vastaan? Himoasi, alemmuudentunnettasi tai turhamaisuuttasi, tai mitä tahansa ongelmaa kohtaan? Piiritä ongelma-
pyri sen ytimeen *kaikella* mahdollisella tavalla! Tuhoa sen tahto! Kun tuhoat vanhan ihmisen tahdon kohottaa päänsä uudemman kerran ylös—VALLOITAT SEN. Tällä keinolla voitamme taistelun vakavia ongelmiamme vastaan.

”Kenraali Camonin mukaan [Napoleon] ’ahmi kirjoja”, Chandler kirjoitti. ”Hän analysoi nidoksen toisensa jälkeen läpikotaisin... Bonaparten matemaattinen mieli puski läpi epäoleellisen pyrkien totuuden ytimeen.”

Napoleon kirjoitti: ”Sotilaallisissa, julkisissa ja hallinnollisissa asioissa tarvitaan syvää pohdinta, syvää analyysejä sekä kykyä keskittyä aiheisiin pitkään väsymättä.”

Kykenetkö tähän? TARVITSET syvää ajatusta, syvää analyysejä ja pitkäaikaista keskittymistä väsymättä ymmärtääksesi vihollisen! Osa kärsii terveysongelmista, jotka estävät voimallisen keskittymisen—kysy kuitenkin itseltäsi, miksi olet väsynyt. Onko syynä se, että olet menettänyt taisteluita? Onko syynä, että et taistele systemaattisesti? Mikä on syy? Onko sinun vaikea pysyä valppaana? Voitko keskittyä aiheisiin pitkään väsymättä?

Napoleon kykeni opiskelemaan, ajattelemaan ja analysoimaan syvästi aihetta pitkään keskittyen, vailla väsymystä. Tämä on hämmästyttävä kyky. MYÖS ME KYKENEMME SAMAA—meillä on kaikki voima maailmassa, kun Kristus asuu meissä!

Jos väsynyt helposti, hyökkää ongelman syyn kimppuun! Saata itsesi loistavaan fyysiseen ja hengelliseen kuntoon—ennen kaikkea hengelliseen.

Napoleon kirjoitti: ”Lue ja pohdi suurimpien kapteenien sotia. Tämä on ainoa oikeutettu keino oppia sotatiedettä.”

Ajattele asiaa hengellisesti. Tutki kapteeneja, joka osasivat voittaa sotia! Isä Jumala, Jeesus Kristus, Aabraham, Paavali, Pietari, Johannes—jne.! Tarjolla on koko kirjasto Herbert W. Armstrongista, suuresta hengellisestä kapteenista. Löydät järjestelmän taistella koskien lähes *mitä tahansa* aihetta, kun tutkit Herbert W. Armstrongin kirjoituksia ja kirjaamia kokemuksia. H. Armstrong tunsi hengellisen sodankäynnin tieteiden, samoin kaikki Raamatun miehet, jotka osasivat taistella! Opimme heidän vahvuuksistaan että heikkouksistaan, kun analysoimme niitä syvällisesti.

”Euroopassa on monta hyvää kenraalia”, Napoleon esitti, ”mutta he näkevät liian monta asiaa kerralla. Näen vain yhden asian, nimittäin vihollisen tärkeimmän

elimen. Yritän *murskata sen*, luottaen, että toissijaiset asiat asettautuvat itsestään kohdalle.”

Toissijaisiin asioihin keskittyminen ei kaada viholista vaan tuhlaa arvokasta aikaa! Meidän on keskityttävä PÄÄASIAAN—ongelman YTIMEEN—murskattava se! Sitten toissijaiset asiat lokahtavat paikoilleen.

Chandler selittää: ”Tässä piilee Napoleonin sodankäynnin käsitteen ydin, keskeinen teema: *Blitzkrieg*-hyökkäys, joka kohdistetaan vihollisen sotilasvoimaan—armeijaan.” Nousee mieleen, mistä natsit saivat salamasota-sodankäynnin käsitteensä!

Napoleon ei yrittänyt tuhota pelkästään kenttävoimia, mutta myös vihollisen VASTUSTUSTAHDON. Tahdomme toteuttaa vanhan ihmisen vastustustahdon, jotta ei jää jäljelle mitään, mitä vastaan taistella.

Yksi suuri heikkous voi painaa maahan ja tuhota sinut. Kaksi heikkoutta on varmasti tuhoisampi asia. Olemme nähneet asian monta kertaa Jumalan seurakunnan pastoreissa ja jäsenissä. Vakavan ongelman voittaminen vaatii MAKSIMAALISTA KESKITTÄYTYMISTÄ taistelussasi.

3. OPI AJAN ARVO

”Strategia”, Napoleonin mukaan, ”on kyky hyödyntää aikaa ja tilaa.” Tämä on hieno määritelmä. Napoleon oli vakuutunut syvästi ”ajan elintärkeästä merkityksestä ja sen tarkasta laskemisesta suhteessa tilaan”, Chandler kirjoittaa.

Kahdesta arvosta Napoleon arvosti enemmän AIKAA. Hän sanoi: ”Tilan voimme palauttaa, aikaa emme koskaan. Voin menettää taistelun, mutta *en menetä koskaan hetkeä.*”

Napoleonin kyky ottaa ajasta kaikki irti vaikutti suuresti hänen menestykseensä. ”Kuten [komentaja] Colin kuvaa, ’*Nopeus on olennainen ja ensiarvoinen [tai perustavanlaatuinen] tekijä Napoleonin sodankäynnissä.*’ Tämä

nopeuden ja liikkuvuuden vaatimus oli keisarin kampanjoiden perusominaisuus alusta loppuun, ja oli osa hänen sodankäynnistään, joka hämmensi ja sekoitti valtaosan vastustajista, jotka oli kasvatettu verkkaisemman tyyppiseen sodankäynnin perinteeseen”, kirjoittaa Chandler.

Mieti eroa! Napoleon asetti nopeuden ja liikkuvuuden etualalle. Napoleonin viholliset sotivat rauhaisemmalla tavalla, mikä on suuri syy, miksi he joutuivat usein hänen uhreikseen. RENTO SODANKÄYNTI JOHTAA KUOLEMAAN.

Voittaakseen Napoleon lähetti todella sotilaansa työhön. Yksi esitti seuraavan kommentin: ”Keisari on löytänyt uuden sodankäyntitavan; hän käyttää jalkojamme pistintemme sijaan.” Napoleon sai sotilaat JUOKSEMAAN. Taistelupaikalle päivän etuajassa saapuminen antoi valtavan edun verrattuna viholliseen, joka ei osannut odottaa sotajoukkoa. ”Hän antoi järkyttyneelle viholliselleen ainoan mahdollisuuden ryhtyä taisteluun täydet 24 tuntia ennen odotettua aikaa”, Chandler kirjoittaa. Napoleon pyrki yllättämään aina kuin mahdollista.

”Napoleonilla ei ollut epäilystäkään, että nopeus oli se elementti, joka kykeni tekemään vaarasta mahdollisuuden, tappiosta voiton”, Chandler kirjoittaa.

Jeesus Kristus omasi myös kiireyden. Koska Jeesuksella oli vain vähän aikaa maan päällä, käsillä oleva aika oli äärimmäisen kriittinen. Jeesus jätti ajoittain aterian väliin työnsä päätökseen saattamiseksi—suorittaakseen, mitä hänen Isänsä halusi hänen tekevän. Jeesus oli niin kiinni työtehtävissään, ettei ajatellut syömistä.

Elämämme muodostuu ajasta—arvokkaasta ajasta. Meillä ei ole paljon aikaa! Katso, kuinka nopeasti aika kiihtää! Mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän ymmärrän, *kuinka helppo* AIKAA ON TUHLATA.

”Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksänkymmentä vuotta; ja

parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiihtävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois. Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen” (Ps. 90:10,12).

Tosi tehokas hengellinen sodankäynti vaatii ajan merkityksellisyyden arvostamista.

4. ARVOSTA YHDISTÄVÄÄ JOHTAJUUTTA

”On mahdollista kuvata ja analysoida lähes loputtomasti Napoleonin sotilaallisen filosofian ominaisuuksia, mutta tilaa on vain yhdelle periaatteelle, ehkä kaikkein tärkeimmälle, nimittäin yhdistävälle johtajuudelle”, David Chandler kirjoittaa. ”Keisari oli vakuuttunut jo sotilasuransa varhaisessa vaiheessa, ettei ’mikään talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.’” Periaate on tietysti Raamatusta (Matt. 12:25; Luuk.11:17).

Jumalan seurakunta vaatii yhdistävää johtajuutta! Jeesus Kristus on pää, ja me olemme ruumis. Kristus käskää ruumista seurakuntaan asettamansa hallintorakenteen kautta, ja ruumis toimii Pään käskemällä tavalla.

”Jaettu käskykomento oli mahdottomuus [Napoleonille] jo vuodesta 1796”, Chandler kirjoittaa. ”Kun johto halusi jakaa italialaisen komennon, saada hänet jakamaan sen kenraali Kellermannin kanssa, Bonaparte uhkasi erota: ’Parempi yksi huono kenraali kuin kaksi hyvää’, kuului vastauksen otsikko Pariisiin.” Tämä on mainio oivallus. Yksi auktoriteetin omaava huono kenraali kykenee saamaan jotain aikaan; kaksi kenraalia johtaa umpikujaan. Näemme periaatteen tänään yleisesti politiikassa.

”Hetimit kun Napoleon kykeni soveltamaan todella auktoriteettiaan, hän poisti vallankumouksellisten lukuisisten

puoliautonomisten armeijoiden järjestelmän, keskitti muodostumat yhdeksi armeijaksi yhden pään—itsensä—alaiseksi”, Chandler kirjoittaa. Napoleon oli paha diktaattori. Totuus on, *että Kristus tahtoo johtaa seurakuntaa yhdistävällä johtajuudella!*

Napoleon oli vakuuttunut, että *yhdistävä johtajuus* oli ”sodan ENSIMMÄINEN VÄLTÄMÄTTÖMYYS.” Hän puhui *hallituksesta*. Tehokas hengellinen sota vaatii, että meidän täytyy hyväksyä Isän ja Pojan ja heidän hallituksensa yhdistävä johtajuus.

Jumalan seurakunnasta pois lähteneet pastorit ja jäsenet eivät ole yleisesti omaksuneet yhdistävää johtajuutta. Jos meillä on johtajuutta koskeva ongelma, meidän on ratkaistava se! Vastustatko seurakunnassa Kristuksen johtajille antamaa auktoriteettia? Vastustatko H. Armstrongin opetuksia?

”Napoleon sääti viisi periaatetta kampanjan aloittamiseksi... Ensimmäiseksi: Armeijalla saa olla *vain yksi toimintarivi*”, Chandler kirjoittaa, ”toisin sanoen tavoitteen on oltava selkeästi määritelty, ja jokaisen mahdollisen muodoskelman on suunnattava sitä kohti.” Juuri tämä tekee Jumalan työstä tehokkaan. Joka päämajan osasto, jokainen collegemme opiskelija, jokainen pastori, jokainen jäsen, toimii samaa tavoitetta kohti. Kun Jeesus Kristus asuu meissä kaikissa, tällainen yhtenäisyys on mahdollinen, antaa suurenmoisen, mahtavan voiman! JUMALAN VOIMA asuu ruumiissa! Tämä mahdollistaa Jumalan työn pikaisen etenemisen.

Nykyiset siviilijohtajat ja sotilasjohtajat työskentelevät useasti ristiriidassa keskenään. Joskus siviilijohtajat toimivat vain myötäilevien sotilaiden kautta. Napoleon vältti konfliktin tarkoituksellisesti ottamalla itselleen kummankin toimen: hän oli sekä presidentti että kenraali. Moinen johtajuus on paha paholaisen innoittamana—mutta toimii kauniisti Jumalan hallituksessa.

Napoleon lausui kerran: ”Linnoitusten ja imperiumien kohtalo päätetään taistelukentällä.” Hengellisessä sodankäynnissä Jumalan seurakunnan kohtalo päätetään rukouksessa. Rukouksessa hyödynnäme Jumalan voimaa, jolla voittamme.

Kristus on kutsunut meistä jokaisen valmistumaan johtajaksi! Voimme valmistua suuriksi johtajiksi, jos Jeesus Kristus elää meissä, mutta meidän on opittava hengellisen sodan *tiede*.

Hengellisen sodankäynnin voitto tuottaa parhaan mahdollisen tuloksen; voittamme, maailmankaikkeuden, käsitämättömän ilmiömäisen tulevaisuuden. En usko, että henkiolentoina Jumalan perheessä katsomme ajassa taakse katsoen entistä *elämäämme* KOVANA. Olen varma, että ajattemme *kiitollisina elämäämme* LAHJANA—SUURENMOISENA PALKKIONA!

SEITSEMÄN

Hyökkäyssota

ENNEN TOISTA MAAILMANSOTAA WINSTON CHURCHILL kasvoi yhä turhautuneemmaksi Britannian puolustustoimiin. Churchill halusi Britannian hyväksyvän ”toiminnan vaarat”, Martin Gilbertin toteaa kirjoittamassaan elämäkerrassa.

Churchill totesi myöhemmin: ”Sodan alusta alkaen olemme jättäneet aloitteen Saksalle.” Saksa oli jatkuvasti hyökkäyskannalla.

Churchill lausui vielä: ”Kaikki tämä saa minut tuntemaan, että nykyisissä järjestelyissä alennumme odottamaan vihollisen pahoja iskuja.”

Huomaa, että Churchillin mukaan: ”hyökkäys” *”on kolme tai neljä kertaa kovempi* kuin passiivisuus päivästä toiseen. Se vaatii kaiken mahdollisen avun alkuvaiheessa. Mikään ei ole helpompaa kuin tukahduttaa sen kehto. Tämä on, ehkä, oletettu turva.” Churchill käski ryhtyä hyökkäykseen, jos haluat olla turvassa.

Periaate koskee sekä kristittyjä että seurakuntaa. Raamatulla on hyökkäyssodasta paljon sanottavaa.

GIDEONIN ARMEIJA

”Mutta Herra sanoi Gideonille: Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä; muuten Israel voisi kerskua minua vastaan ja sanoa: Oma käteni vapautti minut” (Tuom. 7:2). Tuomarien kirja kuuluu aikaisempiin profeettoihin, miksi se on meille tänä lopun aikana tarkoitettu profetia. Jumala leikkasi Gideonilla armeijan vahvuuden, jotta israelilaiset antaisivat Jumalalle kunnian, mikä on tärkeää Jumalalle. Jos 32 000 israelilaista olisi voittanut taistelun, julistus olisi kuulunut: *me voitimme taistelun itse!* Jumala haluaa meidän tiedostavan, että *Jumala* on vastuussa voitosta.

”Julista siis kansan kuullen näin: Se, joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta. Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi” (jae 3). Nämä ihmiset olivat valmistautuivat taisteluun—olen varma, että he olisivat taistelleet Israelin puolesta, mutta eivät olleet kuitenkaan Jumalan etsimiä ihmisiä. Jumala käski: *Koska he pelkäävät ja arkailevat, haluan, että lähetät heidät takaisin.*

”Ja Herra sanoi Gideonille: Vielä on väkeä liian paljon; vie heidät alas veden ääreen, niin MINÄ SIELLÄ HEIDÄT SINULLE TUTKIN. Se, josta minä sinulle sanon: Tämä lähteköön sinun kanssasi, se lähteköön kanssasi; mutta jokainen, josta minä sinulle sanon: Tämä älköön lähtekö sinun kanssasi, se älköön lähtekö” (jae 4). Nämä Gideonin armeijan miehet olivat muinaisessa Israelissa erityiseen hyökkäyssotaan valittuja jalkasotilaita. Jumala valitsee tänään hengellisen jalkaväkensä Filadelfian seurakunnan lopunajan päättävään työhön. Sinua ja minua koetellaan parhaillaan. Jumala oppii paljon ihmisistään.

”Niin hän vei väen alas veden ääreen. Ja Herra sanoi Gideonille: Aseta erikseen jokainen, joka latkii vettä kielellään,

niinkuin koira latkii, ja samoin jokainen, joka laskeutuu polvilleen juodaksensa. Niiden luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä” (jakeet 5–6). Monet taisteluun lähdössä olevat miehet eivät olleet *innokkaita*. Heitä vaivasi ”hidastus”, kuten Abraham Lincoln kuvasi kansaansa ja kenraalejaan sisällissodan aikana. Jollet ole innokas taistelemaan, menetät ratkaisevat taistelusi. Jumala etsii ihmisiä, jotka ovat *innokkaita* taistelemaan ja hyökkäämään.

”Silloin Herra sanoi Gideonille: Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, MINÄ VAPAUTAN TEIDÄT ja annan Midianin sinun käsiisi; kaikki muu väki menköön kukin kotiinsa” (jae 7). Nämä 300 miestä eivät aikoneet odottaa midianilaisten hyökkäystä kimppuunsa, kuten suurin osa Lincolnin kenraaleista. Jumala sanoi lähettävänsä valitsemansa 300 miestä hyökkäämään ja tuhoamaan midianilaiset.

Huomaa Jumalan toteamus: *minä vapautan teidät*. Jumalan täytyy pelastaa meidät. Yli 30 000 ihmistä osoitautui haluttomaksi taistelemaan Jumalan puolesta, vaikka Jumala vakuutti pelastavansa heidät. Ehkä he tiedostivat, että Jumala oli Israelin kanssa, mutta EIVÄT VAKUUTTUNEET OLEVANSA HENKILÖKOHTAISESTI TURVASSA. He eivät uskoneet Jumalaa vaan pelkäsivät. On helppo pelätä, mutta Jumala käsksee: *Lähde hyökkäykseen. Älä välitä, mitä muut sanovat—lähde sinä hyökkäykseen*.

Huomaa Jumalan käsky 300 miestä komentaneelle Gideonille: ”Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä minä annan sen sinun käsiisi” (jae 9). Nämä ovat voimallisia sanoja. Jumala vakuuttaa: *olen jo lyönyt vihollisen, lähde matkaan ja poimi voittosi hedelmä*. Tiedosta, että JUMALA ANTAA SINULLE VOITON.

ON SUURI KUNNIA SAADA KUULUA JUMALAN 300 SOTILAAN JOUKKOON! On suuri kunnia saada taistella tänään Jumalan Filadelfian seurakunnassa.

KOKONAISVALTAINEN SODANKÄYNTI

Winston Churchill sanoi, että suuri sodankäynnin tai hyökkäykseen periaate on suorittaa se *kokosydämisesti*. Koska hyökkäys on kolme tai neljä kertaa kovempaa, sinun on oltava kokosydäminen, muuten alat epäröidä taistelukentällä—ja tulet sekä fyysisesti ja hengellisesti surmatuksi.

Juuri näin on tapahtunut varsin monille Jumalan omille tänä lopunaikana. Tarkkaa ihmisiä, jotka on teurastettu hengellisesti.

Jumala etsii jaloa 300, jotka lähtevät kokosydämisesti hyökkäykseen. Vain yksi pieni ryhmä taistelee tänään Jumalan puolesta; 31 700 on valmis taistelemaan, mutta ei ole valmis ryhtymään hyökkäykseen kuten Jumala käskää—kokosydämisesti ja luottamaan, että Jumala taistelee heidän puolestaan. he joutuvat maksamaan valtavan hinnan.

Theodore Roosevelt käytetty ajoi pienen erikoisjoukon turvin espanjalaiset Kuubasta. He eivät koskaan ajaneet espanjalaisia pois paitsi Rooseveltin johdolla. Vaikka suurin osa miehistä joutui painamaan päänsä välttääkseen luoteja, Roosevelt johti joukkoja *hevosensa selässä* kukkullalla huutaa miehilleen: ”PELKÄÄTTEKÖ SEURATA MINUA?”

Meidän on oltava valmiita kuolemaan tässä sodassa. Sota on vaarallinen, mutta jos lähdet sotaan etkä hyökkää, kuten pitää, paljon enemmän ihmisiä kuolee. Ja jos kuolet hengellisesti ikuisesti, kumpi tragedia on pahempi? Ikuiset ihmishenget ovat vaarassa. Kysymyksessä on äärimmäisen vakava asia.

EPÄONNISTUNUT STRATEGIA

Winston Churchill toimi ensimmäisen maailmansodan aikana ensimmäisenä Lord of Admiralty–Britannian

laivaston johtajana. Taistelu johti asemasotaan. Saksalaiset saapuivat Ranskaan ja linnoittautuivat Verduun. Britannia menetti yhden kolmen kuukauden jakson aikana miljoona miestä. Joukot valtasivat muutaman metrin alueen, mutta menettivät sen seuraavana päivänä, kerta toisensa jälkeen – julmaa teurastusta.

Churchill häiriintyi asiasta ja päätti hyökätä murtaakseen verisen umpikujan. Churchill halusi saattaa armeijan ja laivaston Dardanellien salmen kautta Turkin Konstantinopoliin. Hän oli varma, että onnistunut hyökkäys työntäisi Turkin pois sodasta ja joukkojen Balkanin maiden halki siirtäminen saattaisi ne Saksan linjan taakse ja murtaisi sen hirvittävän, verisen suon, johon he olivat vajonneet.

Ongelmana oli, että strategiasta oli vastuussa komitea. Tiedät, kuinka komitea hoitaa asioita. Heillä oli heikoimmat sotilaat, joukot olivat erillä toisistaan, oli kaikenlaisia viivästyksiä. Kun joukot lopulta etenivät, armeija saapui viivästyksellä laivaston jälkeen; koordinoinnin puutteen vuoksi moni sai surmansa. (Jumala pelasti myös monia.)

Turkkilaiset myönsivät myöhemmin, että jos Britannia olisi jatkanut laivaston vetäytyessä ensimmäistä aloitetaan, Turkilla olisi ollut varusteita vain kolmeen kierrokseen. Britannia olisi kyennyt helposti voittamaan Turkin ja toteuttamaan, mielestäni, yhden nykyajan suurimmista sodankäynnin strategioista. Mutta koska joukot eivät vetäytyneet, ja Churchill sai sen takia potkut.

Churchill kävi ensimmäisessä maailmansodassa läpi suuria koettelemuksia. Jumala valmisti häntä toista maailmansotaa varten. Tänään sinä ja minä koemme ongelmia ja koettelemuksia, koska Jumala valmistaa meitä suurempiin taisteluihin. Jumala tietää, mitä hän tekee.

JUMALAN SUOJELUS

Churchill masentui, koki elämänsä vaikeimman vaiheen, kun hänet potkittiin pois virasta. Churchillin elämä vaikutti epäonnistuneen lopullisesti. Hänen vaimonsakin epäili, selviytyisikö hän vaiheesta. Winston Churchill häpäistiin, Jumala nöyryytti häntä, sillä hän ei ollut nöyrä mies.

Churchill oli kuitenkin soturi, ja hän päätti: *tahdon osallistua asemasotaan*. Churchill vastasi pataljoonasta Ranskassa.

Violet Bonham Carter kirjoittaa Churchillista: ”Hän ehdotti everstille, että oppisi lisää juoksuhaudoista, jos asuisi päämajan sijasan etulinjalla pataljoonan sotilaiden kanssa.” Jumala suojasi ensimmäisessä maailmansodassa epäilemättä Churchillia pelastaakseen tämän toista maailmansotaa varten.

Carter jatkaa: ”Yksi tapaus... tarjoaa lisätodisteen siitä, että hänen elämäänsä suojeltiin salaista tarkoitusta varten. Tilaisuus, onni, kohtalo, määränpää, kaitselmus ovat mielestäni vain eri tapoja ilmaista sama asia, nimittäin, että miehen elämäntarinan omaa osuutta hallitsi jatkuvasti ulkoinen, ylempi voima.”

Carter kertoo, että Churchillin bunkkerissa ollessa kenraali kutsui tämän jostain syystä puhutteluun. Churchillin oletti asian olevan tärkeä ja lähti kenraalin tykö, mutta ei ollut ehtinyt edetä kauas, kun totesi laastin tulittavan bunkkeriaan. Palatessaan hän totesi, että kranaatti oli osunut hänen parhaan ystävänsä päähän. Kenraalilla ei ollut merkittävää sanomaa, ja Churchill totesi myöhemmin: ”Nämä viehättävät heijastukset paljastivat vahvan tunteen, että käsi ojentui siirtämään minut viime tingassa pois kohtalokkaasta paikasta.”

Kun taistelemme Jumalan puolesta, käsi ylhäältä saattaa siirtää meidät pois ongelmasta. Jumala on kanssamme.

Winston Churchillille kävi näin, ja tänään varmasti myös Jumalan valituille.

Lähtökohta on, että Jumala rakasti tapaa jolla Churchill taisteli, kuinka hän lähti hyökkäykseen. Jumala sanoi, *Tässä on mies, jonka kautta voin pelastaa kansakunnan toisessa maailmansodassa.*

HYÖKKÄÄVÄ ASEEMME

Olemme SODASSA—pahimmassa mahdollisessa sodassa—hengellisessä sodassa saatanaa ja tämän demoneja vastaan, maailmaa sekä omaa ihmisluontoamme vastaan. Saatana on täynnä vihaa, enemmän kuin koskaan ennen. ”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa” (Ef. 6:12). Emme taistele lihaa ja verta vastaan vaan taistelemme HENGELLISTÄ taistelua. Taistelemme tämän maailman jumalaa vastaan.

”Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä” (jae 13). Suurin osa suojapanssarista suojaa meitä.

”Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska” (jae 14). *Kietoudu totuuteen. Vaateta itsesi totuudella.* Kun joku yrittää riistää sinulta totuuden, hän yrittää repiä kuin vaatteesi pois! Et salli kenenkään riisua itseäsi alasti! Jumala vertaa pyhien vanhurskautta hienoimpaan pellavaan (Ilm. 19:8). Meidän täytyy taistella ja pitää kiinni Jumalan totuudesta.

”Ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille” (Ef. 6:15). Totuudella on *tehtävä* jotain: julistettava hyvää uutista ympäri maailmaa kuten H. Armstrong. ”Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan

palavat nuolet” (jae 16). Saatana kohdistaa jatkuvasti meihin palavat nuolensa, mikä ei ole suuri ongelma uskon kilven omaaville ihmisille.

Sota-asu sisältää keskeisen *hyökkäävän* aseenn. ”Ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri JA HENGEN MIEKKA, JOKA ON JUMALAN SANA” (jae 17). Jumala käskee meitä ottamaan miekan ja *ryhtymään hyökkäykseen!* Seuraavat jakeet kertovat, *miten* tämä tapahtuu.

”Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; *ja minunkin puolestani...*” Pyydän aina, rukoilkaa puolestani. TIEDÄN, mitä vastassa olen. Saatana haluaa tuhota minut virka-asemani vuoksi. Paavali pyysi ihmislta juuri tätä: ”... että minulle, KUN SUUNI AVAAN, ANNETTAISIIN OIKEAT SANAT rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta” (jakeet 18–19).

Paavali halusi lähteä hyökkäykseen Jumalan sanalla. Jumala käskee: KUN ANNAN SINULLE SANAN, TOIMITA SE PERILLE. ”Jonka tähden minä olen lähettiläänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee” (jae 20). Paavali ei ollut vankilassa, *koska hän piti suunsa kiinni.* PAAVALI VANGITTIIN, KOSKA HÄN PUHUI ROHKEASTI JUMALAN SANAA! Myös meidän on tehtävä samoin. Filadelfialaisina tehtävämme on—puhua mitä laodikealaiset eivät puhu.

Katso maailman sairautta—politiikkaa, tiedotusvälineitä, viihdettä. Elokvien ja painotuotteiden sisältö muuttuu jatkuvasti sairaammaksi, mutta niitä puolustetaan muka sivistyneen tieteellisesti. Jonkun täytyy kertoa ihmisille, että he ovat sairaita! Nämä luulevat olevansa korkeasti koulutettuja, todellisuudessa heidän toimensa on silkkää hulluutta—saatanallista pahuutta, joka olisi ollut tuskin kuviteltavissa vielä muutama vuosi sitten. He eivät hakua kuulla ihmisiä, jotka paljastavat, mitä heidän toimensa todellisuudessa ovat.

AINOASTAAN JUMALAN OMAT OVAT VALMIITA TAISTELEMAAN TÄYDEN TOTUUDEN PUOLESTA, jotka eivät esitä vesitettyä versiota totuudesta. Millainen taisteluhenki sinulla on?

KRISTUKSEN SOTILAAT

Paavali kirjoitti viimeisen kirjeensä, 2. Kirjeen Timoteukselle, vankilassa ollessaan. Paavali tiesi kuolevansa pian. Paavali haluttiin surmata, koska hän oli Jumalan totuutta julistava Jumalan apostoli. Näin maailmassa.

Useimmat olisivat ottaneet rennommin kyseisissä olosuhteissa, elämänsä viimeisinä päivinä, mutta ei Paavali, joka kirjoitti mahdollisesti Raamatun innoittavimman kirjan kuvaten, millaisia sotilaita meidän on oltava. Paavali ilmoitti, että hänen täytyi suorittaa asia ennen kuolemaansa: *Minun täytyy kirjoittaa minua seuraaville ihmisiä varten 2. Kirje Timoteukselle, jotta heidät voidaan ehkä pelastaa ja valmistaa huomisen maailman perustusta varten. Olen iloinen, että Paavali ryhtyi vankilassa hyökkäyskannalle!*

”Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet ovat todistaneet, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan” (2. Tim 2:1–2). Mikä huolestutti Paavalia vankilassa kaikkein eniten? Paavali kehotti: *Haluan, että sitoudut viemään tämän viestin Jumalan uskollisille naisille ja miehille, jotka eivät salli saatanan tuhota sitä–naisille ja miehille, jotka suostuvat vangittaviksi ja jopa kuolevat, tai ryhtyvät Jumalan totuuden takia mihin tahansa pyydetään!*

Ei ole väliä, kuka olet tai mikä ihonvärin omaat. Ratkaisevaa on, *oletko uskollinen nainen ja mies?* Jumala takaa, että kun löydät totuuden, löydät uskollisia ihmisiä. Jos PCG:ssä ei olisi uskollisia ihmisiä, totuus ei olisi keskuudessamme.

”Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies” (jae 3). Olemme sotilaita. Kreikan ”kärsi vaivaa” ilmaisu tarkoittaa ”kärsi vaivaa kanssani” viitaten Kristuksen. Tavoitteenamme on kärsiä vaivaa Kristuksen kanssa kun saatamme Kristuksen viestin perille. Kärsimme ongelmista, kun viemme viestin maailmalle. Sota on stressaavaa; ihmiset murtuvat stressin takia. Tiesitkö, etteivät TODELLISET TAISTELIJAT stressaannu lähes koskaan?

TARKOITUKSEN PUOLESTA KUOLEMINEN

Lincoln löysi sisällissodan loppupuolella vihdoinkin lukuisan tuloksettoman, tappioon tekosyyn omaavan kenraalin jälkeen miehen, joka osasi taistella: kenraali Grantin. Lincoln päätyi vaatimaan: *Älä tarjoa minulle tekosyitä, TARJOA MINULLE VOITTOJA! Kansakunta on hajoamispisteessä!*

Churchill sanoi, ettei MIKÄÄN KORVAA VOITTOA. *Sodassa on voitettava voittoja.* Löydä joku, joka lähtee hyökkäykseen ja saavuttaa tuloksia kuten etelän läpi kiitänyt, kansakunnan yhtenäistänyt kenraali Grant.

”Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, SILLÄ HÄN TAHTOO OLLA MIELIKSI SILLE, JOKA ON HÄNET PALKANNUT” (2. Tim. 2:4). Jos olet Jumalan seurakunnassa, Jumala on valinnut sinut sotilaaksi. Sotilaiden tarvitsee aina taistella, ja joskus heidän on kuoltava.

”Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti” (jae 5). Jae kertoo kruununsa menettävistä ihmisistä. Laodikealaisille ei ole varattu enää kruunua. He voivat vielä saada itselleen kruunun, mutta Raamatun mukaan puolet jäävät vaille heille tarkoitettua kruunua. Välinpitämätön ihminen ei tarraudu kiinni Jumalan totuuteen.

”Kilpaile” tarkoittaa kreikaksi, KILPAILE TAISTELUSSA. Roomalaisilla oli sotilaille useita eri kruunuja. Äärimmäisen ansaittu kruunu oli *corona obsidia analis*, joka oli yleisesti varattu piiritetylle kenraalille, joka ei antautunut häpeällisesti vaan HYÖKKÄSI JA VOITTI.

Jumala haluaa, että toimimme juuri tällä tavalla. Jumalan tarkoitus on kruunata meidät. Seuraa Jumalan oikeaa tietä, ja Jumala kruunaa sinut ikuiseksi JEESEKSEN KRISTUKSEN MORSIAMEKSI. Minkä arvoinen asia tämä on? Vankilassa oleva Paavali tiesi, että kuolisi, ja silti kannusti uskonveljiä: *Tahdon, että sinä saat kruunusi. Älä huolestu minusta, minut kruunataan. Huolestutko sinä? Tarvitsemme Paavalin näyn.*

”Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästä osalliseksi hedelmistä. Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava sinulle YMMÄRRYSTÄ KAIKKEEN” (jakeet 6–7). Missä löydät Jeesuksen Kristuksen sotilaita, löydät *ymmärrystä*. Kristus antaa meille tarvittavan ymmärryksen. OLET PULASSA, JOS HÄMMENNYT SODANKÄYNNISSÄ. Vahingoitut tai tuhoudut. Ei ole varaa olla hämmentyä.

”Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan” (jae 8). Paavali oli vankilassa kuolemaisillaan, mutta kehotti: *Muista, että Jeesus Kristus nousi KUOLLEISTA*. On aika pohtia kuolleista nousemista! Nouse kuolleista, jos kuolet Jeesukselle Kristukselle uskollisena, edes hauta ei pidätä sinua. Paavali kehotti: *PIDÄ ASIA MIELESSÄ ja TAISTELEN puolesta.*

”Jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahleh-dittu” (jae 9). Paavali ei huolestunut kahleista. Hän tiesi, että ihmiset eivät kykene pidättämään Jumalan totuutta. Jumala säilyttää totuutensa hengissä. Jumala lupasi, ettei hänen seurakuntansa kuolisi.

Kun sallimme Jumalan tehdä työtä kauttamme, totuus elää. mutta tuo mukanaan kärsimystä, ja ehkä jopa kuoleman. Jumala kertoi, että sinun täytyy luopua äidistä, isästä, siskosta, veljestä–ja saatat joutua jopa KUOLEMAAN Jumalan tarkoituksen puolesta (Luuk. 14:25–27). Lupaamme kasteessa Jumalalle, että jopa kuolemme tarvittaessa.

Ymmärrä, että kaikki Jumalan meille antama riisutaan pois, jos emme ole halukkaita asettamaan elämäämme vaakalaudalle! Vaikka olisit vähäinen leski, Jumala käskee sinua olemaan TAISTELIJA ja SOTURI; antaa Jeesuksen elää sinussa, jotta voit toimia sodankäynnissä hänen laillaan.

Olemme kaikki rehellisesti sanottuna pelkureita, mutta kun seuraamme Jeesusta Kristusta, saatamme toimia rohkeasti. En tiedä, mistä rohkeus tulee, mutta tiedän, että kykenen kohtaamaan MINKÄ TAHANSA Jeesuksen Kristuksen kautta, joka minua vahvistaa.

Huomisen maailmassa ihmiset saavat vastaanottaa Jumalan suurenmoisen totuuden, koska Jumalan valitut taistelivat ja kärsivät totuuden takia, koska Paavalin ja H. Armstrongin kaltaisen miehet taistelivat, kärsivät ja kuolivat. Nämä kaikki saavat vastaanottaa Jumalan heitä varten valmistaman. Huomisen maailma on kaunis maailma, jossa totuutta ei pidätetä. Jumalan totuuden–tarkoituksen, jonka puolesta taistelemme–on tultava ennen ihmiselämäämme.

Fyysinen kuolema ei ole suuri asia, kun tarkastelemme sitä hengellisesti. ”Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää” (2. Tim. 2:11–12).

Kenraali McClellan ei ollut taitava kenraali sisällissodassa, koska oli liian tunteellinen. Hän rakasti miehiään niin paljon, että asetti heidät tavoitteidensa edelle. Tiedätkö mitä tapahtui? Hänen takiaan moni kuoli!

Churchill esitti ensimmäisessä maailmansodassa, että meidän on ajateltava SOTA-mielellä! Ajatella kuin sodassa olevat ihmiset. Olemme *sotureita*. Olemme Jeesuksen Kristuksen sotilaita. Kuinka *innoittavaa* ja *ihanaa* olla JEE SUKSEN KRISTUKSEN SOTILAITA. Jos meidät SURMATAAN, vihollinen näkee, kuinka PONNAHDAMME TAKAISIN HAUDASTA. Eikö tämä ole *kiehtovaa*? Kukaan ei ole sotinut aikaisemmin moista sotaa, sotaa, jossa surmatut heräävät eloon uudelleen—HALLITSJOIKSI! On siunattua osallistua hengelliseen sotaan.

KARKURIT

”Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luetako” (2. Tim 4:16). Kaikki Paavalin alueen jäsenet *juoksivat yksinkertaisesti karkuun*. Paavali-, joka oli vankilassa, tarvitsi enemmän kuin koskaan ennen kannustusta seurakuntalaisilta, edes YHDEN JÄSENEEN suusta: *Kiitos Paavali, arvostan ja KIITÄN Jumalaa sinusta*. Yksikään ei toiminut näin! KAIKKI JUOKSIVAT KARKUUN! Kuinka häpeällistä.

Katso, mitä Jumalan seurakunnassa tapahtui *heti sen jälkeen kuin* H. Armstrong oli varoittanut seurakuntaa erikoisesti. Hän varoitti: ”Useimmat teistä ette ymmärrä asiaa.” *H. Armstrong, lausumasi ei voi VARMAAN pitää paikkansa!* Tilanne oli vielä huonompi kuin mitä H. Armstrong ajatteli. Katso laodikealaisten hiipunutta lukumäärää.

Sisällissodassa yhdessä kuukaudessa 7300 sotilasta juoksi karkuun; On *helppo* juosta karkuun. Molemmat osapuolet havaitsivat, että karkaajat olivat hyödyttömiä.

Lincolnin lausuma—on klassisen sodankäynnin opetus: ”Antietamin taistelussa kenraali McClellanin joukkoihin oli kirjautunut noin 180 000 sotamiestä, joista 70 000 oli poissa upseerien luvalla, mikä, kuten aiemmin jo sanoin,

on lähes yhtä huono asia kuin karkaaminen.” McClellan antoi sotilaille luvan poistua taistelun ollessa käynnissä! ”Miehet, ei pidä pyytää vihollisen kasvojen edessä ollessa lomautuksia, eikä upseerien pidä myöntää niitä.” Voitko kuvitella, mitä Lincoln joutui kokemaan? Hän jatkoi: ”noin 20 000 muuta oli sairaalassa tai muissa tehtävissä, jättäen vain 90 000 taisteluun vihollista vastaan.”

Kenraali McClellan ryhtyi taisteluun joukolla, ja kahden tunnin taistelun jälkeen 30 000 joko jättäytyi taakse tai poistui paikalta! Taistelijoita oli siis 60 000 miestä, ja koska vihollisella oli suunnilleen sama määrä joukkoja, kyseessä oli tasapeli.

Sodan alkuosassa etelän miehet olivat huomattavasti parempia taistelijoita. Pohjoisen joukoissa oli runsaasti taisteluhaluttomia miehiä. ”Kapina-armeija oli sellaisessa tilassa”, Lincoln esitti, että ”jos McClellanilla olisi ollut 70 000 poissa olevaa ja 30 000 karkuria, hän olisi kyennyt saartamaan Leen, valtaamaan koko kapina-armeijan, ja päättämään sodan hetkessä ilman taistelua.”

Miten helppoa meidän olisi saada työ tänään valmiiksi, jos kaikki, myös laodikealaiset, tukisivat Jeesusta Kristusta ja haluaisivat taistella hyökkäävästi. Tekisimme maailmassa suuren vaikutuksen!

Lincoln jatkoi: ”Meillä on harhautuneiden leiri täällä Aleksandriassa, yhdessä toipilasleirin kanssa, josta kenraali Butler on palauttanut kolmessa kuukaudessa rykmentteihinsä 75 000 pidätettyä, karkuria ja harhautunutta. Etkö näe, ettei maa eikä armeija ymmärrä, että sodimme yhtä suurinta sotaa, jonka maailma on koskaan nähnyt, ja joka voidaan päättää vain kovalla taistelulla? Kenraali McClellan oli vastuullinen etelän armeijan veltostavaan harhaan—*että etelä vallattaisiin pelkällä strategialla.*”

Kenraali McClellanin mielestä sota oli kuin shakkipeli, joka voitettiin strategialla. Et voi valloittaa etelän asukkaita

strategialla; heidän valloittamisensa vaati VERTA! Kaikki puhuivat Lincolnille *strategiasta*, mutta KUKAAN ei halunnut osallistua kovaan, unionin säilyttäneeseen veriseen taisteluun.

Sodankäynti ei ole helppoa. Voittaminen vaatii paljon kärsimystä ja taistelemista.

RAUHOITTAVA JOHTAJUUS

Kaikkien ihmisten hylkäämä Paavali pysyi hengellisesti vahvana seuraavasta syystä: ”Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua...” (2. Tim. 4:17). Vaikka olisit ”yksi ainoa kaupungista” (Jer. 3:14), älä sääli itseäsi, Jumala on kansasi. Yksi ainoa kaupungista yhdessä Jumalan kanssa on *suuri enemmistö!* Jumala vahvisti Paavalia vankisellissä, ja antaa myös sinulle tarvitsemasi voiman.

”Että sanan julistaminen minun kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastuin jalopecuran kidasta.” (2. Tim. 4:17). Paavalin vanginneet päättivät ilmeisesti, ettei normaali vankila ollut riittävä, ja heittivät hänet leijonaselliin.

Kun Kalifornian osavaltio hyökkäsi WCG:tä vastaan, ja jos he olisivat saaneet tahtonsa läpi, H. Armstrong olisi päätynyt vankilaan. H. Armstrong pysyi kuitenkin vakaan rauhallisena Jumalassa.

Winston Churchill kehotti joukkojaan hymyilemään luotien lentäessä. Erityisesti asemasodassa luodit matkaavat jatkuvasti pään yläpuolella, ja jokainen päänsä ylös kohottava on vaarassa menettää henkensä, mikä masensi varmaan sotilaita. Churchill tiesi, että vailla *rauhhoittavaa* johtajuutta sodassa tehtäisiin paljon virheitä. Sisällissodan yhdessä vaiheessa kenraali Rosecransin kaikki sotilaat olivat paniikin vallassa, myös heidän johtajansa. Mitä luulet, että tapahtui? Joukot päihitettiin pahasti.

Paavalin toiminta osoittaa, mihin kykenet Jumalaan turvaten. Ei ole mitään syytä stressaantua ylen määrin.

”Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita” (Ilm. 2:26). Kreikan voittaa-sana tarkoittaa valloittamista! Älä tarjoa *minulle tekosyitä, tarjoa minulle VOITTOJA!*, Lincoln vaati. Kun kenraalit palasivat ajoittain osavoiton kanssa, Lincoln totesi, ettei kyseessä ollut voitto.

Lincoln kohtasi lopulta kenraali Ulysses S. Grantin, joka lähti valloittamaan pohjoisen hienoja resursseja, ja loi jättiläiskoneiston, joka murskasi ja silpoi Etelän kautta aina Persianlahdelle. Lincoln ei ollut tavannut koskaan aikaisemmin moista kenraalia. Kun Grantin kriitikot kut-suivat tätä juopoksi, Lincoln käski miesten ottaa selville, mitä Grant joi, koska aikoi juottaa samaa myös toisille kenraaleilleen.

PERUSTUSLAIN SÄILYTTÄMINEN

Matt. 16:18 Kristus kertoo rakentavansa seurakuntansa, ja vakuuttaa, etteivät tuonelan portit voittaisi sitä. Kyllä, seurakuntaa saattaa olla ajoittain kuoleman *partaalla*, mutta löytyy aina muutama soturi, jolle Jumala antaa totuutensa, ja jotka lähtevät hyökkäykseen.

Heti kun Kristus oli kertonut asian, hän esitti yksityiskohtia. Kristus ilmoitti Pietarille, että tämä olisi pääapostoli, mikä muutti Pietarin heti ylimieliseksi; Pietari alkoi NUHDELLA Kristusta (jae 22). Kristus kielsi: MENE POIS MINUN EDESTÄNI, SAATANA (jae 23), mikä nöyryytti Pietaria—heti virkaan ylennykseen jälkeen. Tapaus osoittaa, että saatana hyökkää heti kun annamme hänelle mahdollisuuden.

Kun Herbert W. Armstrong astui ensi kertaa esiin, Jumalan seurakunta oli lähes kuollut. Kyseessä oli Sardeen aikakausi, josta Jumala profetoi: ”Sinulla on se nimi,

että elät, mutta sinä olet kuollut” (Ilm. 3:1). Saatana oli tuhonnut Jumalan omat lähes täysin, mutta H. Armstrong kävi vastahyökkäykseen, ja Jumala rakensi H. Armstrongin kautta suuren työn.

Työtehtävä oli erittäin vaikea, miksi H. Armstrong väsyi toisinaan taistelussa, ja pyysi ainakin kerran Jumalalta, että Jumala sallisi hänen kuolla. H. Armstrong kuoli vuonna 1978 hetkellisesti—mutta Jumala elvytti hänet! Jumala sanoi: *Ei, et ole vielä valmis kuolemaan. Tahdon saattaa seurakunnan takaisin oikeille raiteille.* Kun Jumala herätti H. Armstrongin takaisin henkiin, tällä oli vielä valtava työtehtävä edessä. Saatana oli tuhonnut collegen ja lähes koko seurakunnan—mutta H. Armstrong elvytti kaikki uudelleen! Voimallisesta esimerkistä huolimatta useimmat ihmiset eivät ottaneet tapauksesta oppia. Kun H. Armstrong kuoli vuonna 1986, seurakunta vajosi alle kymmenessä vuodessa kuin tähdenlento!

Jumalan totuuden ja seurakunnan elossa pitäminen VAATIVAT TYÖTÄ! Jumalan totuus olisi tuhoutunut ilman Jumalan Filadelfian seurakuntaa; maan päälle olisi jäänyt pelkkä pimeys.

Lincoln sanoi taistelleensa koko sisällissodan ajan yhteinäisyyden puolesta, säilyttääkseen perustuslain. Lincoln lausui: *Jos menetämme tämän taistelun, menetämme koko kokeilun, menetämme perustuslain—menetämme todellisen vapauden.*

Olemme tehneet jotain paljon suurempaa—*olemme säilyttäneet Jumalan perustuslain.* Olemme tehneet sen Jumalan voiman kautta.

RIIDAN IHMISIÄ

Jer. 15:9 kertoo, että seitsemän seurakunnan aikakautta nääntyivät, kuten laodikealaiset tänään. Aurinko laski

niiden ylle. Jeremia jatkoi kertoen olevansa ”RIIDAN JA TORAN MIES KOKO MAALLE” (jae 10). Mikä teki Jeremian elämästä niin kiistanalaisen? Jeremia ei piiloutunut—hän toimi oli hyökkäyskannalla kuten suuri Jumalan profeetta!

Olemme Jeremian lailla kiistan ihmisiä. Saatana, tämän maailman jumala, on meitä vastaan. Maailma on meitä vastaan. Laodikealaiset, ja jopa jotkut PCG:n jättäneet ovat meitä vastaan. Olemme kiistan ihmisiä kaikkialla maapallolla. Toimeksiantomme on saattaa Jumalan sanoma perille niin vahvasti ja voimakkaasti, ETTEI MAA KESTÄ SITÄ (Aam. 7:10).

Jeremian oli opittava rankkoja hyökkäyssodan oppiläksyjä. Kun Jumala kutsui Jeremian teininä, Jumala varoitti, että Jeremialla oli vaikeita aikoja edessä. ”Niin Herra sanoi minulle: Älä sano: Minä olen nuori, vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää heitä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra” (Jer. 1:7–8). Vaikka Jeremia koki monia pelottava asioita, Jumala käski Jeremian pysyä vahvana. Samoin tänä päivänä, kun taistelemme Jumalan puolesta, meidän ei tarvitse pelätä.

”Katso, minä asetan sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan” (jae 10). Jeremia olisi voinut vastustaa: *Ei, Jumala, en halua rakentaa enkä istuttaa. tahdon käydä pelkästään puolustus-sotaa.* Jeremia ei väittänyt vastaan. Jumala antoi Jeremialle toimeksiannon, jonka Jeremia suoritti loppuun.

”Mutta sinä, vyötä kupeesi, nouse ja puhu heille kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä heitä kauhistu, etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään. Sillä katso, minä teen sinusta tänä päivänä varustetun kaupungin, rautapatsaan ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita, sen ruhtinaita, sen pappeja vastaan ja maan kansaa vastaan” (jakeet 17–18).

Jumala odottaa meiltä tänään samaa! Jumala vahvistaa meitä tekemään työtehtävämme. Kun Kristus asuu meissä, olemme varustettuja kaupunkreja, rautapatsaita, vaskimuuri koko maata vastaan. Menemme kuninkaita, pappeja ja ihmisiä vastaan—HYÖKKÄYSSODASSA. Vaikka he taistelevat meitä vastaan, he eivät kykene kaatamaan rautapatsaita! Jos olemme uskollisia Jumalalle, pylvästä lyövät joutuvat potkaisemaan jalkansa rautaan. ”Ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut” (jae 19).

MAAILMAN TOIVO

Voimme tarjota maailmalle valtavan toivon! Meillä on mahdollisuus kunniakkaaseen voittoon, josta saamme nauttia ikuisesti! Emme ole koskaan pahoillamme, mitä suoritimme PCG:ssä Jumalan puolesta tänä lopunaikana. Se on ilomme ikuisesti.

Churchill lausui toisessa maailmansodassa Ranskan antautuessa Saksalle, kun näytti siltä kuin Saksa olisi valloittamassa koko Euroopan: ”Ranskan tapahtumilla ei ole mitään merkitystä toimiimme eikä tarkoituksiperiimme. Olemme nyt ainoita, aseet kädessä, jotka puolustavat mestarillisesti maailmaa. Toimimme parhaamme mukaan ollaksemme tämän suuren kunnian arvoisia.”

Meille on annettu suurin mahdollinen kunnia, jonka Jumala suo omilleen tänä lopunaikana. Meille on annettu tilaisuus julistaa ja opettaa Jumalan sanomaa, mikä valmistaa meidät Kristuksen morsiameksi. Meille on annettu mahtava tilaisuus!

Huomaa, mitä Churchill lausui nuorille: ”Oletan, ettei koko maailmassa, koko sotien historiassa, nuorilla ei ole ollut aikaisemmin tämän kaltaista tilaisuutta.” Voin lausua saman täydellä vakuudella teille kaikille. Nuorille *ei ole*

koskaan aikaisemmin tarjottu tällaista tilaisuutta, ja sama pätee aikuisiin.

Churchill lainasi runoilijaa: ”Joka aamu toi jalon mahdollisuuden, ja joka mahdollisuus toi jalon ritarin.” Sinulla ja minulla on joka päivä jalompi mahdollisuus kuin kellaan toisella ihmisillä koskaan tulevaisuudessa.

Kuinka jalo mahdollisuus on saattaa tämä Jumalan työ päätökseen, esitellä Aviomiehemme maailman ihmisille, ja osoittaa Jumalalle ja kaikelle maalle, että pysyimme uskollisina loppuun saakka. Kuinka JALO MAHDOLLISUUS. Ja oi, KUINKA JALOJA RITAREITA meistä tulee, kun pysymme uskollisina. Olemme Jumalan valittuja, joita ei voida pettää. Pidämme kiinni vaatetuksestamme–takerrumme *hääpuhumme*. Tahdomme avioitua Jeesuksen Kristuksen kanssa, valmistua kaikista ritareista jaloimmiksi.

Ryhdytään kaikki yhdessä jaloiksi ritareiksi ja kiitetään meille tämän valtavan tilaisuuden tarjonnutta Jumalaa.

Pääsiäinen on vasta alku.

Jumalan seitsemän jokavuotista juhlapyhää esittää Jumalan suuren suunnitelman! Löydät ne 3. Mooseksen kirjan luvusta 23. Opi juhlapyhien syvällisen kaunis hengellinen merkitys Uuden testamentin kristityille tilaamalla Herbert W. Armstrongin ilmaiskirjanen

Pakanalliset juhlapäivät—vai Jumalan pyhäpäivät—kummat?

Onko väliä KOSKA palvomme Jumalaa?

Tarkoitettiinko sapatti vain juutalaisille? Tuleeko kristittyjen viettää sunnuntaita Herran päivänä? Minä päivänä meidän tulee palvoa Jumalaa Raamatun ilmoituksen mukaan? Tilaa ilmaiseksi Herbert W. Armstrongin kirjanen ***Minä viikonpäivänä on kristillinen sapatti?***

**Pakanalliset
juhlapäivät—vai
Jumalan pyhäpäivät—
kummat?**

HERBERT W. ARMSTRONG

Minä viikonpäivänä on
**kristillinen
sapatti?**

YHTEYSTIEDOT

**Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä Jumalan
Filadelfian seurakunta -seurakunnan pastoreihin:**

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

Yhdysvallat: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Kanada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Karibian saaret: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Iso-Britannia, Eurooppa and Lähi-itä:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrikka: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Tyynenmeren saaret, Intia ja Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia

Uusi-Seelanti: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippiinit: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Etelä- Amerikka: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

OTA YHTEYTTÄ

Verkkosivu: www.pasuuna.com

Sähköposti: kirjeet@pasuuna.com

“KILVOITTELE
HYVÄ USKON
KILVOITUS,
TARTU KIINNI
IANKAIKKISEEN
ELÄMÄÄN.”

TODELLINEN KRISTITTY tarkoittaa enemmän kuin syntien tunnustamista ja Jeesuksen Kristuksen elämään hyväksymistä. Se tarkoittaa koko elämän kestäväää Kristuksen ja Isän tahtoon alistumista. Se tarkoittaa kolmitahoista taistelua saatanaa paholaista, pahaa yhteiskuntaamme ja oma syntistä ihmisluontoamme vastaan.

MITEN VOITTAA on kristityn sotilaan kristillisen taistelun käsikirja. Kirjanen kertoo, miten tunnistat elämässäsi synnin – ja kuinka tuhoat sen. Se opettaa sinua näkemään itsesi sellaisena kuin olet, kuinka Jumala näkee sinut. Se opettaa, mitä tosi katumus tarkoittaa, miten pääset eroon itsepetoksesta ja omahyväisyydestä, miten ymmärrät oikein Jeesuksen ylimmän uhritoimituksen, paljastaa oikeaan hengellisen strategian ja hyökkäyksen.

Kirjanen valmistaa, Raamatun pohjalta, että valmistut Isäsi ja Kapteenisi suunnitelman mukaiseksi voittoisaksi kristityksi sotilaaksi.

Gerald Flurry on Jumalan Filadelfian seurakunnan johtava pastori. Hän on kirjoittanut lähes 50 kirjaa ja kirjasta. G. Flurry toimii *Philadelphia Trumpet* -uutislehden päätoimittajana sekä juontaa Key of David -televisio-ohjelmaa. Hän on Herbert W. Armstrong Collegen sekä Armstrong International Cultural Foundation, kulttuuritapahtumia sekä arkeologisia kaivauksia Jerusalemissa sponsoroivan humanitäärisen järjestön perustaja.

Last updated on April 25, 2018

FINNISH—How to Be an Overcomer